

บทประพันธ์เพลงดุซงกีนิพนธ์: สายลมในมิติสุนทรียญาณ

นายศุภชัย สุริยอุท

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปกรรมศาสตร์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DOCTORAL MUSICAL COMPOSITION : THE AESTHETIC DIMENTION OF
THE WAVY WIND

Mr. Supachai Suriyut

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Fine and Applied Arts Program in Fine and Applied Arts
Faculty of Fine and Applied Arts
Chulalongkorn University
Academic Year 2014
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	บทประพันธ์เพลงดุซมิญนิพนธ์: สายลมในมิติสุนทรียญาณ
โดย	นายศุภชัย สุริยอุท
สาขาวิชา	ศิลปกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาดุซมิญบัณฑิต

.....คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ดิษฐพันธ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์จงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ดวงใจ อมาตยกุล)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ตระกูลสุน)

ศุภชัย สุริยฤทธิ์ : บทประพันธ์เพลงดุซมิเนียนิพนธ์: สายลมในมิติสุนทรียญาณ (DOCTORAL MUSICAL COMPOSITION : THE AESTHETIC DIMENTION OF THE WAVY WIND) อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ศ. ดร.วีรชาติ เปรมานนท์, 165 หน้า.

บทประพันธ์เพลงดุซมิเนียนิพนธ์สายลมในมิติสุนทรียญาณเป็นผลงานการประพันธ์ที่พัฒนาวิธีการที่ได้รับแรงบันดาลใจจากภาพวาดชุดสายลมในมิติสุนทรียญาณ โดยนำสุนทรียศาสตร์และบทกวีมาสร้างงานประพันธ์เพลงใช้ดนตรีอีสานร่วมกับดนตรีตะวันตกและบรรเลงโดยวงออร์เคสตรา (Orchestra) ประกอบด้วย 3 ท่อน ความยาวรวมทั้งสิ้นประมาณ 30 นาที

การประพันธ์เพลงสายลมในมิติสุนทรียญาณ คือกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างดนตรีภาพวาด และบทกวี โดยใช้สุนทรียศาสตร์และองค์ประกอบศิลป์ร่วมกัน บทประพันธ์นี้แสดงให้เห็นการผสมผสานและการจัดสีเสียงของดนตรีแบบไบโทนาลิตี (Bitonality) การใช้โมดผสมกับบันไดเสียงเพนทาโทนิค และใช้การประสานเสียงในแบบผสมผสาน

องค์ประกอบที่ใช้ในการประพันธ์คือการดำเนินโมทีฟ และการใช้คอร์ดตามโครงสร้างกลุ่มโมทีฟ การใช้คอร์ดเรียงคู่ 4 และ 5 ใช้ โพลีโฟนี (Polyphony) การเลียนและการซ้ำทำนอง การขยาย (Augmentation) และย่อส่วนจังหวะ (Diminution) การใช้จังหวะขัด (Syncopation) การซ้อนแนวทำนอง (Stratification) การกระชั้นทำนอง (Compression) การพัฒนาทำนองย่อย (Fragmentation) การแปรทำนอง (Motivic development) การสร้างแนวทำนองรอง (Counter melody) โน้ตเสียงค้าง (Pedal point) การสร้างชั้นคู่เพอคัพเพคชานาน (Parallel perfect interval) เป็นต้น

บทประพันธ์เพลงดุซมิเนียนิพนธ์ สายลมในมิติสุนทรียญาณ เป็นดนตรีร่วมสมัยที่ผสมผสานระหว่างดนตรีตะวันออกและดนตรีตะวันตก รวมทั้งยังได้อิทธิพลจากภาพวาดและดนตรีพื้นบ้านสร้างความสอดคล้องกันในมิติของจินตนาการที่นำมาประยุกต์ร่วมกัน

สาขาวิชา ศิลปกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2557

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

5486815135 : MAJOR FINE AND APPLIED ARTS

KEYWORDS: MUSIC COMPOSITION/ / AESTHETIC / DIMENSION / WAVY / WIND

SUPACHAI SURİYUT: DOCTORAL MUSICAL COMPOSITION : THE AESTHETIC DIMENTION OF THE WAVY WIND. ADVISOR: PROF. WEERACHAT PREMANANDA, D.Mus.,, 165 pp.

The Aesthetic Dimension of the Wavy Wind is the music composition to develop strategies, inspired by the paintings in the series of the Aesthetic Dimension of the Wavy Wind, as the principle concepts of the aesthetics and poetry for creating music composition. The music implied by Eastern of Thailand music and Western music. Having been performed by the symphony orchestra divided to be three movements, within the duration of 30 minutes.

The inspiration of this composition is a collaboration process between music, painting and poetry in the basic elements get together as well as the wavy wind in the aesthetic contemplation dimension. In addition, the compositional demonstrated the tone color of musical sounds of the twentieth century in Bitonality, using pentatonic scale and it's combination harmony.

The elements of the composition conducted the notes of the motif, chord and the significant-note chords using quartal-quintal chord. Moreover, the elements used in the composition were the music texture using heterophony, polyphony. The technique used in the composition were sequence, imitation, melodic repetition, ostinato, augmentation, diminution, stratification, compression, motivic development, melodic variation, pedal point, parallel perfect interval, countermelody, chromatic, structural line, and syncopation.

The Aesthetic Dimension of the Wavy Wind is a combination of the Eastern musical approach and the Western music. As a matter of fact, the music consisted of the dimension of imagination that can be applied simultaneously.

Field of Study: Fine and Applied Arts

Student's Signature

Academic Year: 2014

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณน้อมบูชาพระคุณครูบาอาจารย์เป็นอย่างสูง ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ ศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์ รองศาสตราจารย์ธงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร รองศาสตราจารย์ดวงใจ อมาตยกุล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ตระกูลฮุ้น ที่ให้ปรึกษาและคำแนะนำสำหรับงานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.รุจิภาส ภูธนัญญภัทร ที่ให้ปรึกษาและคำแนะนำสำหรับงานวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณสาขาคณตรี คณะมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ที่ให้โอกาส

ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ดร.ณัฐริย์ พลวัน ผู้ที่มีความเมตตา ให้ปรึกษาและคำแนะนำนับตั้งแต่ปริญญาตรีถึงปริญญาเอก

ขอบคุณ คุณสุพิน แต่ร์ตนชัย ที่ให้คำปรึกษาและกำลังใจตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวที่ให้การสนับสนุนการศึกษาข้าพเจ้า
สม่ำเสมอ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วิธีดำเนินการวิจัย.....	1
1.3 วัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลง.....	2
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	2
1.5 แนวคิดการประพันธ์	2
1.6 ขอบเขตของการประพันธ์	2
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	4
2.1 สุนทรียศาสตร์เชิงความคิด.....	4
2.2 วรรณกรรมทางดนตรีที่เกี่ยวข้อง	4
บทที่ 3 กระบวนการสร้างสรรค์งาน (Methodology).....	22
3.1 บันไดเสียง โหมด และคอร์ด.....	22
บทที่ 4 อรรถาธิบาย.....	28
อรรถาธิบายบทประพันธ์ตอนที่ 1.....	35
อรรถาธิบายบทประพันธ์ตอนที่ 2.....	43
อรรถาธิบายบทประพันธ์ตอนที่ 3.....	48
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	56

อภิปรายผล.....	57
ข้อเสนอแนะ.....	59
รายการอ้างอิง.....	153
ภาคผนวก.....	155
ภาคผนวก ก.....	156
ภาคผนวก ข.....	160
ภาคผนวก ค.....	162
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	165

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง The Well-Tempered Clavier, Book II	5
ภาพที่ 2 ตัวอย่างภาพวาดคลื่นยักษ์นอกฝั่ง	6
ภาพที่ 3 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง La Mer ประพันธ์โดย Claude Debussy	7
ภาพที่ 4 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง La Mer ประพันธ์โดย Claude Debussy	8
ภาพที่ 5 ตัวอย่างทำนองหลักของเพลง Pictures at an Exhibition	9
ภาพที่ 6 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง Pictures at an Exhibition	10
ภาพที่ 7 ตัวอย่าง การประสานเสียง โดย วีรชาติ เปรมานนท์	12
ภาพที่ 8 ตัวอย่างบทประพันธ์ทำนองเพลง The Rite of Spring	13
ภาพที่ 9 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง The Rite of Spring ประพันธ์โดย IgorStravinsky	14
ภาพที่ 10 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง The Rite of Spring ประพันธ์โดย Igor Stravinsky.....	15
ภาพที่ 11 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง Threnody to the Victims of Hiroshima	16
ภาพที่ 12 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง Chamber Concerto for 13 instrumentalists.....	17
ภาพที่ 13 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง Ameriques ประพันธ์โดย Edgard Varese	18
ภาพที่ 14 ตัวอย่างแนวคิดเรื่องการสร้างโมด โดย Chou Wen-chung	19
ภาพที่ 15 ตัวอย่างการผสมผสานบันไดเสียงระหว่าง G Major และ D Major	19
ภาพที่ 16 ตัวอย่างบันไดเสียงเพนทาโทนิค.....	23
ภาพที่ 17 ตัวอย่าง โมด เอโอเลียน.....	23
ภาพที่ 18 ตัวอย่างบันไดเสียง C Major	23
ภาพที่ 19 ตัวอย่างทำนองแปร (Variation) ดนตรีไทย.....	24
ภาพที่ 20 ตัวอย่าง คอร์ดคู่สามเรียงซ้อน	25

ภาพที่ 21 ตัวอย่าง คอร์ดคู่สี่เรียงซ้อน คอร์ดคู่ห้าเรียงซ้อน	25
ภาพที่ 22 ตัวอย่าง ประสานชั้นคู่ 5 และ 8 พื้นฐาน	25
ภาพที่ 23 ตัวอย่าง ลักษณะเชิงซ้อนพื้นฐาน	26
ภาพที่ 24 ตัวอย่าง ลักษณะเชิงซ้อน ประสานชั้นคู่ 5, 4 ซ้อนกัน	26
ภาพที่ 25 ตัวอย่าง เสียงประสานโครงสร้างบันไดเสียง	26
ภาพที่ 26 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ ห้องที่ 24-29 ตอนที่ 1	30
ภาพที่ 27 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	30
ภาพที่ 28 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ ห้องที่ 28-30 ตอนที่ 3	31
ภาพที่ 29 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ ห้องที่ 67-68 ตอนที่ 2	31
ภาพที่ 30 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	31
ภาพที่ 31 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	32
ภาพที่ 32 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	32
ภาพที่ 33 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	32
ภาพที่ 34 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	33
ภาพที่ 35 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	33
ภาพที่ 36 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	34
ภาพที่ 37 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	34
ภาพที่ 38 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	36
ภาพที่ 39 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	39
ภาพที่ 40 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	40
ภาพที่ 41 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	40
ภาพที่ 42 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	48
ภาพที่ 43 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	53

ภาพที่ 44 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	54
ภาพที่ 45 ภาพวาด สายลมในมิติสุนทรียญาณ 1	157
ภาพที่ 46 ภาพวาด สายลมในมิติสุนทรียญาณ 2	158
ภาพที่ 47 สายลมในมิติสุนทรียญาณ 3	159
ภาพที่ 48 (a) ภาพถ่ายระหว่างการซ้อม	163
ภาพที่ 49 (b) ภาพถ่ายระหว่างการซ้อม	163
ภาพที่ 50 (c) ภาพถ่ายระหว่างการซ้อม	164
ภาพที่ 51 ภาพถ่ายระหว่างการแสดง บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ	164

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การประพันธ์เพลงเป็นงานสร้างสรรค์ทางเสียงที่ประกอบขึ้นด้วยองค์ความรู้ทางด้านดนตรี อันได้แก่ปรัชญาแนวคิด จังหวะ ความดัง เบา เสียงประสาน สีสนเสียง เนื้อดนตรี ทำนอง สังกีตลักษณ์ และอื่นๆ นักประพันธ์เพลงแต่ละคนต่างล้วนมีเทคนิคการประพันธ์ที่มีลักษณะแตกต่างกัน

ในอดีต นักประพันธ์เพลงหลายท่านได้รับแรงบันดาลใจจากดนตรีพื้นบ้าน นำมาสร้างสรรค์เป็นบทประพันธ์เพลงในหลากหลายรูปแบบ ผลงานวิจัยการสร้างสรรค์บทนี้ นำลักษณะพิเศษของดนตรีอีสาน อันได้แก่ เทคนิคการเล่นแคนที่มีเสียงโน้ตลากยาวเรียก “โดรน” (Drone) ซึ่งเปรียบเสมือนโน้ตพื้นต้นของฮาร์โมนิก (Harmonic Series) มาเป็นแนวคิดหลักของบทประพันธ์ เพื่อใช้บรรเลงโดยวงออร์เคสตรา

นอกจากนั้น งานวิจัยสร้างสรรค์นี้ยังผสมผสานแนวดนตรีตะวันออกและดนตรีตะวันตกในมิติอื่นๆ ที่ผสมผสานและแนวคิดของดนตรีศตวรรษที่ 20 และ 21 ไว้อย่างกลมกลืน

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาวิจัยเนื้อหาทางวรรณกรรม ทฤษฎีดนตรี ปรัชญาแนวคิดศิลปะการสร้างสรรค์งานศิลปะร่วมสมัยระหว่างจิตรกรรม บทกวี และดนตรีร่วมสมัย
2. สร้างงานจิตรกรรมนามธรรมสองมิติ
3. ออกแบบสังคีตลักษณ์บทเพลง และกำหนดขอบเขตและโครงสร้างของบทประพันธ์ขึ้นตามแนวคิดดนตรีอีสานในปรัชญาดนตรีตะวันออก
4. สร้างทำนอง จังหวะหลัก จังหวะรอง เสียงประสานต่างแนวคิดและรูปแบบที่ค้นพบใหม่
5. กำหนดรูปแบบการจัดสีสนของวงออร์เคสตรา
6. ปรับแต่งบทประพันธ์ เพื่อพัฒนาบทประพันธ์มีความสมบูรณ์แบบ
7. สรุปและข้อเสนอแนะ

8. นำออกแสดงโดยวงออร์เคสตรา และเผยแพร่ในรูปแบบอื่นตามที่กำหนดโดยหลักสูตร
9. จัดพิมพ์ในรูปแบบเล่มวิทยานิพนธ์

1.3 วัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลง

1. สร้างสรรค์ผลงานประพันธ์ที่ผสมผสานแนวคิด เทคนิคและวิธีการ ระหว่างดนตรีตะวันตกและตะวันออก
2. เป็นผลงานประพันธ์ร่วมสมัย ที่นำเสนอแนวคิดใหม่ ด้านการเรียบเรียงเสียงและการจัดมิติเสียงวงออร์เคสตรา ตามแนวสุนทรียศาสตร์ระหว่าง จิตรกรรม บทกวี และดนตรี
3. เป็นงานวิจัยสร้างสรรค์ ที่นำเสนอขบวนการและวิธีการสร้างสรรค์ บทประพันธ์เพลงในแนวใหม่ที่แตกต่างจากที่มีปรากฏอยู่

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตการศึกษาสำหรับบทประพันธ์เพลงสายลมในมิติสุนทรียญาณเป็นการทำงานร่วมกันระหว่าง ดนตรีตะวันออก ดนตรีตะวันตก บทกวี ภาพวาด ในประเด็นการใช้องค์ประกอบศิลป์ร่วมกัน อย่างมีเอกลักษณ์

1.5 แนวคิดการประพันธ์

นำแรงบันดาลใจจากสายลม ภาพวาด กวี และดนตรี โดยใช้องค์ประกอบศิลป์ร่วมกัน และใช้จินตนาการเพื่อเสริมสร้างให้บทประพันธ์น่าสนใจ โดยการนำดนตรีตะวันออกผสมผสานกับดนตรีตะวันตก พัฒนาเป็นผลงานประพันธ์เพลงร่วมสมัยที่นำเสนอแนวคิดการเรียบเรียงเสียงและการจัดมิติเสียงสำหรับวงออร์เคสตรา

1.6 ขอบเขตของการประพันธ์

เป็นบทประพันธ์เพลงที่เกิดจากการผสมผสานแนวคิดระหว่างดนตรีตะวันออกและดนตรีตะวันตกแบ่งออกเป็น 3 ท่อนดังนี้ 1) ท่อนสายลมหนาวกับสายพรุณแห่งสวรรค์ 2) ท่อนสายลมสดับขับขานโอบกอดปฐพีผู้ทรง 3) ท่อนสายลมระเริงภวังค์สุนทรียญาณมนุษย์โลก

1.7 วิธีการประพันธ์เพลง

บทประพันธ์แบ่งออกเป็น 3 ท่อน ตามกรอบที่เกิดจากแรงบันดาลใจในงานแต่ละชิ้น โดยกำหนดให้แต่ละท่อนมีความโดดเด่นเฉพาะตนตามรูปแบบของ

1. สัจคีตลักษณ์ (Form) ซึ่งมีโครงสร้างแบบอิสระ (Sectional free form)
2. จังหวะ (Rhythm) ใช้รูปแบบจังหวะที่หลากหลาย (Polyrhythm)
3. แนวทำนอง (Melody) กำหนดให้สัมพันธ์กับภาพวาดตามความเหมาะสมของแต่ละท่อน
4. เสียงประสาน (Harmony) กำหนดใช้รูปแบบเสียงประสานในหลากหลายบันไดเสียง (Polyphony)
5. เนื้อดนตรี (Texture) ใช้ดนตรีลีลาดนตรีแปรแนว (Heterophony) ดนตรีประสานแนว (Homophonic) และดนตรีหลากหลายแนว (Polyphony)
6. เครื่องดนตรี (Instruments) กำหนดใช้เครื่องดนตรีในวงออร์เคสตรา
7. ความดัง-เบา (Dynamics) กำหนดให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างความสมดุลเสียง
8. อัตราความเร็ว (Tempo) กำหนดให้มีความสัมพันธ์และมีความเหมาะสมของแต่ละท่อนสอดคล้องกัน

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. งานสร้างสรรค์บทประพันธ์ที่ผสมผสานแนวคิด เทคนิคและวิธีการ ระหว่างดนตรี ตะวันตกและตะวันออก
2. ผลงานบทประพันธ์ร่วมสมัย ที่นำเสนอแบบแผนและแนวคิดใหม่ การเรียบเรียงเสียงและจัดมิติเสียงวงออร์เคสตรา สอดคล้องกับสุนทรียศาสตร์ระหว่าง จิตรกรรม บทกวี และดนตรี
3. เพื่อได้รับงานวิจัยสร้างสรรค์ ที่มีรูปแบบและการนำเสนอแนวใหม่

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

2.1 สุนทรียศาสตร์เชิงความคิด

นำประเด็นสุนทรียศาสตร์เชิงความคิดมาสนับสนุนบทประพันธ์ดนตรีสายลมในมิติสุนทรียญาณแยกการอธิบายออกเป็น สายลม มิติเสียง สุนทรียญาณ ดังคำต่อไปนี้

สายลม หมายถึง ปราณการณ์ทางธรรมชาติเกิดจากสาเหตุความกดอากาศที่แตกต่างกันระหว่างความกดอากาศสูงและความกดอากาศต่ำ

มิติเสียง หมายถึง เสียงดนตรีที่มีระยะห่างที่ใกล้-ไกล ความเข้ม ความดัง-เบา ความสั้น-ยาว ความหนาแน่น ความเบาบาง ความกังวาลของเสียงที่เกิดขึ้น

สุนทรียญาณ หมายถึง เป็นการผสมผสานแนวคิดระหว่างสุนทรียศาสตร์ตะวันออกกับสุนทรียศาสตร์ตะวันตกโดยการนำดนตรีอีสานผสมผสานดนตรีตะวันตกเพื่อสร้างสรรค์ให้เป็นบทประพันธ์เพลง

2.2 วรรณกรรมทางดนตรีที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรค์วิจัยดนตรีนี้ได้ทบทวนวรรณกรรมทางดนตรีโดยจะยึดหลักการ การสร้างสรรค์องค์ประกอบของดนตรีในอดีตที่มีความเหมาะสมใกล้เคียงเพื่อเป็นแนวทางนำมาปรับประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ในบทประพันธ์ดนตรีสายลมในมิติสุนทรียญาณดังนี้

โยฮันน์ เซบาสเตียน บาค (Johann Sebastian Bach)

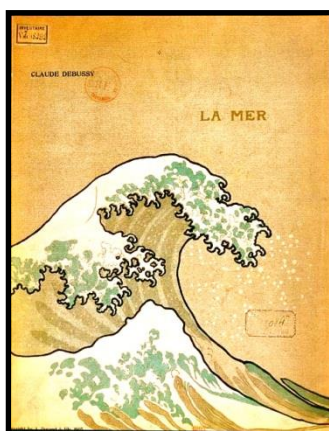
ผู้วิจัยได้รับอิทธิพลแนวคิดในเรื่องการสร้างแนวทำนองและการพัฒนาทำนองจากผลงานสร้างสรรค์ของบาคที่สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1722 และ 1742 บทประพันธ์ชื่อ The Well-Tempered Clavier Book I and II ที่แสดงออกถึงองค์ประกอบทางดนตรีที่มีความอิสระของแต่ละแนวอย่างสวยงามรวมกับเทคนิคต่างๆ ในการพัฒนาแนวดนตรีไปจนถึงอย่างน่าอัศจรรย์ Fuga มาจากภาษาลาตินที่แปลว่าการต่อสู้ หมายถึง รูปแบบของดนตรีหลาย ที่มีการพัฒนา สอดประสานและประชันกันไปอย่างสมบูรณ์แบบ เทคนิคที่พบมากคือการเลียนแบบ (Imitation) การใช้การซ้ำทำนอง (Sequence) และการซ้ำ (Repetition) ถือว่าเป็นบทเพลงแบบโพลีโฟนีที่เฟื่องฟูในยุคบาโรก (Baroque: 1600-1790)

ภาพที่ 1 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง The Well-Tempered Clavier, Book II
ผลงานประพันธ์ของ Johann Sebastian Bach

โคลด เดอบุสซี (Claude Debussy)

มีชีวิตอยู่ระหว่าง ปี ค.ศ. 1862-1918 เป็นนักแต่งเพลงชาวฝรั่งเศสในยุค อิมเพรชันนิส (Impressions) ใช้โมด บันไดเสียงเต็ม (Whole Tone Scale) และบันไดเสียงสังเคราะห์ (Synthesis) สร้างมิติใหม่ในการประสานเสียงดนตรีที่ซับซ้อน โดยทบทวนวรรณกรรมดนตรีบทประพันธ์ของท่านนี้ คือ La Mer เป็นภาษาฝรั่งเศส แปลว่า ทะเล ประพันธ์สำหรับวงออร์เคสตราใช้เวลาในการประพันธ์ระหว่างช่วง ปี ค.ศ. 1903 ใช้เวลาร่วมสองปี ประพันธ์เสร็จในปี ค.ศ. 1905 ณ ช่องแคบของเกาะทางตอนใต้ของเมืองอีสต์บอร์น ประเทศอังกฤษ ท่านได้รับแรงบันดาลใจจากความประทับใจในความสวยงามในทัศนียภาพชายทะเล ยิ่งไปกว่านี้ท่านยังได้รับแรงบันดาลใจจากภาพวาดและดนตรีจากญี่ปุ่น ในงานการแสดงนิทรรศการนานาชาติปี 1900 ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

ภาพที่ 2 ตัวอย่างภาพวาดคลื่นยักษ์นอกฝั่ง
คะนะงะวะ (Kanagawa) วาดโดย คะสึชิกะ โฮะกุไซ (Katsushika Hokusai)

ลาแมร์เป็นบทประพันธ์สำหรับวงออร์เคสตราที่อยู่ในระบบของระบบอิงบันไดเสียง (Tonality) บทเพลงให้บรรยากาศและสีสันในการประพันธ์ดนตรีมีการเปลี่ยนเสียงบรรยากาศท้องทะเลและใช้เนื้อดนตรีให้มีลักษณะคล้ายทะเล ดนตรีมีความยิ่งใหญ่แต่อ่อนโยนไพเราะจับใจในขณะเดียวกันก็แฝงคลื่นที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับไวรวดเร็วที่น่าตื่นเต้นคล้ายบรรยากาศในทะเล

สำหรับการวิจัยสร้างสรรค์นี้นอกจากจะใช้แนวคิดดนตรีในกระแส อิมเพรสชันนิส โมด (Mode) ผสมกับดนตรีอีสานและมีการพัฒนาแนวทำนองอย่างหลากหลาย ดังตัวอย่างนี้

The image displays a page of a musical score for Claude Debussy's 'La Mer'. The score is arranged in three systems. The top system includes staves for Violins I and II, Violas, Cellos, and Double Basses. The middle system includes staves for Flutes, Oboes, Clarinets, Bassoons, and Horns. The bottom system includes staves for Trumpets, Trombones, Percussion, and a vocal line with Thai lyrics. The tempo marking 'a tempo' is visible at the beginning of the first system. The Thai lyrics at the bottom are: 'มีเมฆมยุร มีเมฆมยุร มีเมฆมยุร มีเมฆมยุร'.

ภาพที่ 3 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง La Mer ประพันธ์โดย Claude Debussy

การใช้เสียงประสานแบบ Diminish Seventh โดยไม่มีการเคลา (Resolution)
เคลื่อนขนานกันอย่างเหมาะสม ดังภาพตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพที่ 4 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง La Mer ประพันธ์โดย Claude Debussy
โมเดสต์ มุซอร์สกี (Modest Mussorgsky)

มีชีวิตอยู่ระหว่าง ปี ค.ศ.1839-1881 เป็นนักแต่งเพลงชาวรัสเซียในยุคโรแมนติก กลุ่ม 5 นักประพันธ์ชาวรัสเซีย (Russian Five) แต่งเพลงในสำเนียงรัสเซียแบบชาตินิยม ซึ่งการวิจัยสร้างสรรค์นี้ได้ทบทวนวรรณกรรมดนตรี Pictures at an Exhibition ที่ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1874 เดิมเป็นผลงานประพันธ์ขึ้นสำหรับเปียโนที่ต้องใช้ผู้ที่มีทักษะความสามารถสูงในการบรรเลง และเป็นที่ยอมรับมากในหมู่นักเปียโนต่อมา Maurice Ravel (1875-1937) เป็นนักประพันธ์เพลงชาวฝรั่งเศสยุคอิมเพรสชันนิสต์ได้นำมาเรียบเรียงเสียงสำหรับวงออร์เคสตรา ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมากจนถึงปัจจุบัน ทั้งหมดมี 10 ท่อน มุซอร์สกีได้รับแรงบันดาลใจจากภาพวาดของ วิกเตอร์ ฮาร์ทมันน์ (Viktor Hartmann) เพื่อนผู้ประพันธ์ที่ได้เสียชีวิตเพียงเมื่ออายุ 39 ปี มุซอร์สกีได้กำหนดให้ท่อน Promenada เป็นท่อนที่ปรากฏอีกหลายครั้งกลายเป็นผู้นำขบวนเข้าชมภาพนิทรรศการของเพื่อนที่เสียชีวิต จัดแสดงที่ Saint Petersburg ในฤดูใบไม้ร่วงปี ค.ศ. 1874

การวิจัยสร้างสรรค์นี้ได้รับแรงบันดาลใจในวิธีการสร้างสรรค์สอดคล้องที่ว่าการนำภาพวาดมาเป็นแรงบันดาลใจสำหรับการประพันธ์ดนตรี การนำดนตรีพื้นบ้านของรัสเซีย และการเรียบเรียงเสียงสำหรับวงออร์เคสตราที่มีสีสันได้อย่างน่าสนใจ ดังรูปภาพนี้

Promenade

Allegro giusto, nel modo russo, senza allegrezza, ma poco sostenuto

ภาพที่ 5 ตัวอย่างทำนองหลักของเพลง Pictures at an Exhibition
ประพันธ์โดย Modest Mussorgsky

การใช้เสียงประสานแบบคู่ขนาน (Parallel harmony) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Promenade

Allegro giusto, nel modo russo, senza allegrezza, ma poco sostenuto

The image displays a musical score for the piece 'Promenade' by Modest Mussorgsky. The score is written for piano and consists of six systems of music. Each system includes a treble clef staff and a bass clef staff. The key signature is one flat (B-flat major or D minor), and the time signature is 3/4. The tempo and mood are indicated as 'Allegro giusto, nel modo russo, senza allegrezza, ma poco sostenuto'. The score illustrates the concept of parallel harmony, where chords are moved together in the same direction without changing their internal structure. This is evident in the piano accompaniment, particularly in the later systems where the chords are shifted up and down the scale while maintaining their triadic or dyadic structure.

ภาพที่ 6 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง Pictures at an Exhibition
ประพันธ์โดย Modest Mussorgsky

อารอน คอปแลนด์ (Aaron Copland)

อารอน คอปแลนด์ (1900-1990) เป็นนักแต่งเพลงชาวอเมริกันในยุคศตวรรษที่ยี่สิบ ท่านได้ประยุกต์ใช้เพลงพื้นเมืองอเมริกัน เช่น เพลงแจ๊สและเพลงควาบบอย เพลงที่ท่านเขียนส่วนใหญ่ได้รับการยกย่องเป็นอเมริกันคลาสสิก บทประพันธ์ Lincoln Portrait ค.ศ. 1942 เป็นผลงานสำหรับวงออร์เคสตราที่ให้กลุ่มเครื่องลมทองเหลืองบรรเลงบทบาทสำคัญของเพลง และเพลงนี้ได้นำเสนอสุนทรพจน์ของ Abraham Lincoln เป็นช่วงที่อยู่ในสภาวะสงครามโลกครั้งที่ 2

คอปแลนด์ ได้นำทำนองเพลงพื้นบ้าน 2 เพลง คือ Camptown Races และ Springfield Mountain มาใช้ในการประพันธ์เพลงท่านเริ่มประพันธ์ในช่วงเดือนมกราคมปีค.ศ.1942 ตามคำขอของวาทยากร Andre Kostelanetz และ เปิดแสดงรอบปฐมทัศน์โดยวง Cincinnati Symphony Orchestra ใน วันที่ 14 พฤษภาคม 1942 โดยมี วิลเลียม อัดัมส์ (William Adams) เป็นผู้อ่านบทกวี บทเพลงใช้คีตลักษณ์แบบเร็ว-ช้า-เร็ว (ABA) ซึ่งในตอนที่สองจะมีการอ่านสุนทรพจน์ของ Abraham Lincoln ท่อน A จะมีส่วนประกอบของเพลงที่มาจากสองแนวทำนอง (Two thematic motifs) เพลงแรกคือ A dirgelike เป็นจังหวะโน้ตประจุในบันไดเสียงไมเนอร์แบบพื้นบ้านคือ Spring Field Mountain ส่วนที่สองในท่อน A เป็นแนวทำนองเพลงพื้นบ้าน Stephen Foster's "Camptown Races"

หลักการและขั้นตอนการสร้างสรรคดนตรีของคีตกวีต่างได้รับแรงบันดาลใจที่แตกต่างกัน งานวิจัยสร้างสรรค์นี้ได้ศึกษาแนวความคิดจากนักประพันธ์ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนอกจากนี้ ยังมี ภาพวาด ทำนองดนตรีพื้นบ้านที่น่าประทับใจและมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ซึ่งก็นับได้ว่าเป็นปัจจัยอันสำคัญยิ่งในการสร้างสรรค์บทประพันธ์นี้ คอปแลนด์ ได้นำสุนทรพจน์ของ Abraham Lincoln และการนำแนวทำนองเพลงพื้นบ้าน 2 เพลง คือ Camptown Races กับ Springfield Mountain มีความคล้ายคลึงกับการนำบทกวีและเพลงพื้นบ้านอีสานนำมาเป็นแรงบันดาลใจเพื่อสร้างสรรค์บทประพันธ์ครั้งนี้

วีรชาติ เปรमानนท์

จากหนังสือในปรัชญาและเทคนิคการแต่งเพลงร่วมสมัยไทยของวีรชาติ เปรमानนท์ (2532: 22-24) ได้กล่าวไว้ว่า เพลงชุดภาพวาด ปี พ.ศ. 2532 บทที่ 2 ชุด คือชุดที่ประพันธ์ในปี พ.ศ. 2529 รวม 8 บท และชุดเพลงที่ประพันธ์ในปี 2532 อีก 9 บท รวมเป็น 17 บท ทั้งหมดเป็นเพลงบรรเลงเดี่ยวเปียโนที่มีความยากง่ายแตกต่างกัน ส่วน "ดนตรีไทยช่วงปี พ.ศ. 2520-2530" เป็นงานวิจัยที่ศึกษาถึงพัฒนาการทางด้านทฤษฎีการประสานเสียง การสอดทำนองการเรียบเรียง และ

การประพันธ์เพลง โดยทำการวิเคราะห์บทเพลงที่มีคุณค่าทางวิชาการเหมาะสำหรับการทำวิจัย จำนวน 16 บท จากนักประพันธ์หลายท่านที่ประพันธ์ผลงานในช่วงเวลา 10 ปี

จากการวิจัยพบทฤษฎีใหม่ที่เกิดขึ้นของดนตรีไทยและตะวันตกมาผสมผสานกัน แล้วนำมาประยุกต์พัฒนาเปลี่ยนรูปแบบ ทำให้เกิดหลักการและกฎเกณฑ์ใหม่ที่ใช้สำเนียงและสีสันแบบตะวันออกรวมทั้งใช้เทคนิควิทยาการของดนตรีตะวันตกเข้ามาผสมผสานอย่างมีเอกลักษณ์ ผลการวิจัยได้สรุปไว้ว่าดนตรีไทยแนวใหม่เป็นวิวัฒนาการหนึ่งพัฒนาไปสู่การผสมผสานระหว่างตะวันตกและตะวันออกที่มีลักษณะเป็นสากลมากกว่าดนตรีประเภทอื่นๆ

การวิจัยนี้ได้สร้างแนวคิดและกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานการประพันธ์ที่ผสมผสานระหว่างดนตรีตะวันออกและดนตรีตะวันตก พื้นฐานทำนองพื้นเมืองและเพลงไทยเดิมที่ใช้บันไดเสียง เพนทาโทนิคในโมด ต่างๆ การประสานเสียงแบ่งออกเป็น 3 วิธี คือ 1.) การประสานเสียงแบบดำเนินแนวซ้ำที่เรียก Ostinato 2) การประสานเสียงแบบโครมาติก (Chromatic) 3) การประสานเสียงแบบคู่ เพอร์เฟคคู่ 4 และ 5 (Quartal-Quintal) คีตลักษณ์แบบบิสมิทำนองหลักที่สำคัญอยู่เพียงไม่เกิน 2 ทำนอง ประกอบกับแนวประสานเสียงเป็นแบบคู่ 5 เพอร์เฟคเชิงซ้อน ดังนี้

ลักษณะพื้นฐาน คือ ประสานคู่ 5 และ 8 สองเสียง

ลักษณะเชิงซ้อนพื้นฐาน คือ ประสานคู่ 5, 8 และ 4 สามเสียงทำให้เกิดคู่ 2 และ 7

ลักษณะเชิงซ้อน คือ ประสานคู่ 5, 4 ซ้อนกัน ทำให้เกิดคู่ 2, 3 และ 6

ภาพที่ 7 ตัวอย่าง การประสานเสียง โดย วีรชาติ เปรมานนท์

ดังนั้นการวิจัยสร้างสรรค์นี้จึงได้นำดนตรีอีสานและดนตรีตะวันตกมาผสมผสานกัน นำมาประยุกต์พัฒนาเปลี่ยนรูปแบบทำให้เกิดหลักการและกฎเกณฑ์ใหม่ในการประพันธ์เพลงที่มีเนียงและสีสันของเสียงในแบบตะวันออกอย่างมีเอกลักษณ์

อิгор สตราวินสกี (Igor Stravinsky)

เป็นนักประพันธ์เพลงชาวรัสเซีย ต่อมาได้โอนสัญชาติเป็นฝรั่งเศสในปี ค.ศ. 1934 และโอนเป็นอเมริกัน ในปี ค.ศ. 1945 มีเทคนิคและวิธีการการประพันธ์ที่แปลกใหม่ มีการประสานเสียง และใช้จังหวะ Ostinato เล่นซ้ำๆ ในแบบโพลีคอร์ด (Polychord) พร้อมกัน ใช้บันไดเสียงสังเคราะห์สร้างขึ้นมาใหม่ผสมผสานกับบันไดเสียงมาตรฐานและโมด ซึ่งในบทเพลง The Rite of Spring มีการเปลี่ยนอัตราจังหวะที่หลากหลาย นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ยังนำทำนองเพลงพื้นบ้านรัสเซีย มาใช้ได้สมบทบาทและโดดเด่นในการสร้างสรรคบทเพลง ดังรูปภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 8 ตัวอย่างบทประพันธ์ทำนองเพลง The Rite of Spring
ประพันธ์โดย Igor Stravinsky

ดนตรีของ สตราวินสกี เป็นดนตรีที่มี Texture ที่หลากหลายนับเป็นองค์ประกอบสำคัญนอกจากนี้ยังมีจังหวะที่ซับซ้อนมีสีสนเสียง (Tone Color) ที่ผสมผสานระหว่างเครื่องดนตรีในวงออร์เคสตราได้อย่างน่าตื่นตะลึง มีมิติการใช้ความดังเบา (Dynamics) ที่แตกต่างของแต่ละช่วงของดนตรีอย่างน่าสนใจ การเคลื่อนที่ของแนวทำนองที่ซับซ้อน มีการใช้จังหวะที่หลากหลายเช่น จังหวะ (Beat) อัตราจังหวะ (Meter) อัตราซ้ำเร็ว (Tempo) นับว่าเป็นผลงานที่มีความน่าสนใจในเรื่ององค์ประกอบของดนตรี เป็นแบบอย่างที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานสร้างสรรค์วิจัย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

The image displays a page of a musical score, likely from Igor Stravinsky's 'The Rite of Spring'. The score is written for a large ensemble, including various woodwinds, brass, strings, and vocal parts. The instruments listed on the left side of the page are:

- Fl. pic. (Flute piccolo)
- Fl. gr. (Flute grande)
- Fl. in Sol (Flute in G)
- Oboe
- Clar. ingt. (Clarinet in G)
- Clar. pic. (Clarinet piccolo)
- Clar. (Soprano)
- Clar. (Alto)
- Clar. (Bass)
- Fag. (Bassoon)
- O-Fag. (Oboe Bassoon)
- Cor. (Trumpet)
- Tr. pic. (Trombone piccolo)
- Viol. Solo (Violin Solo)
- V. II (Viola II)
- 3 Celli (3 Cellos)
- 8 Contrabassi (8 Contrabasses)

The score is written in a complex, rhythmic style, characteristic of Stravinsky's work. The music is written in a key signature of one flat (B-flat major/D minor) and a time signature of 3/4. The page number '14' is visible in the top right corner and at the bottom left of the score.

ภาพที่ 9 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง The Rite of Spring ประพันธ์โดย Igor Stravinsky

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการผสมอัตราจังหวะที่หลากหลายจาก บทประพันธ์เพลง The Rite of Spring มาเป็นแนวคิดเพื่อสร้างสรรค์บทประพันธ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

The image shows a page of handwritten musical notation, likely a score for Igor Stravinsky's 'The Rite of Spring'. The page is filled with multiple staves of music, showing complex rhythmic patterns and melodic lines. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings. The page is numbered '43' at the bottom center.

ภาพที่ 10 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง The Rite of Spring ประพันธ์โดย Igor Stravinsky

เพนเดเรกี คริสตอฟ (Penderecki Krzysztof)

เป็นนักประพันธ์เพลงชาวโปแลนด์ผู้สร้างดนตรีแบบนามธรรม (Abstract) จากบทประพันธ์ Threnody to the Victims of Hiroshima เป็นบทประพันธ์สำหรับวงเครื่องสายจำนวน 52 ชิ้น ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1960 เป็นผลงานที่มุ่งสร้างแนวทาบซ้อนของเนื้อดนตรี ทำให้เกิดระบบเสียงที่แปลกใหม่ เช่น ระบบครึ่งเสียง (Chromaticism) จุลเสียงที่แคบกว่าครึ่งเสียง (Microtonality) เสียงเสี้ยวเสียงเศษหนึ่งส่วนสี่ของเสียง (Quarter tones) เสียงกระด้าง (Dissonance) กลุ่มเสียงก๊าด (Tone cluster) เป็นการทับซ้อนของกลุ่มเสียง และการใช้การไล่ทำนอง (Canon) งานวิจัยสร้างสรรค์นี้ได้ตั้งข้อสังเกตการใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อให้ได้คุณภาพของเสียงของ สีสันเสียง (Timbre) เนื้อดนตรี (Texture) การควบคุมลักษณะของเสียง ความสั้นยาว เสียงดังเบาและเสียมขาด (Articulation) ดัง-เบา (Dynamics) ก่อให้เกิดความอิสระในการซ้อนทับกันของกลุ่มเสียง ซึ่งเกิดจากเสียงเครื่องดนตรีเครื่องสายให้มีความอิสระของเสียงและการทับซ้อนชั้นสีสันของเสียง ดังรูปภาพนี้

The image displays a musical score for the piece 'Threnody to the Victims of Hiroshima' by Penderecki. It features four staves of music, each representing a different instrument or section: 12Vn (Violins), 10Vc (Violas), and 8Cb (Cellos). The score is characterized by its complex, non-linear structure, with multiple layers of sound and microtonal intervals. The notation includes various dynamics such as *f*, *pp*, and *ppp*, and articulation marks like *gliss*. The score is written in a style that emphasizes texture and timbre over traditional melodic and harmonic structures.

ภาพที่ 11 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง Threnody to the Victims of Hiroshima
ประพันธ์โดย Penderecki Krzysztof

กีอร์กี ลิเกติ (Gyorgy Ligeti)

เป็นนักประพันธ์เพลงต้นแบบคนสำคัญแห่งยุคศตวรรษที่ยี่สิบเป็นชาวออสเตรีย
 เชื้อสายฮังการีท่านได้รับอิทธิพลเรื่องจังหวะที่หลากหลาย (Polyrhythms) จากดนตรี Gamelan
 ของประเทศอินโดนีเซีย และจังหวะของดนตรีชาวแอฟริกา (Africa) ซึ่งปรากฏชัดในบทประพันธ์เพลง
 Chamber Concerto for 13 Instrumentalists แต่งขึ้น ค.ศ. 1969-1970 ดังตัวอย่างภาพนี้

The image shows a page of a musical score for Chamber Concerto for 13 Instrumentalists by Gyorgy Ligeti. The score is for a chamber ensemble and includes parts for Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet 1 (Cl. 1), Clarinet 2 (Cl. 2), Cor Anglais (Cor.), Trumpet (Trbn.), Clavichord (Clavicemb.), Piano (Pf.), Violin 1 (Vn. 1), Violin 2 (Vn. 2), Viola (Via.), Violoncello (Vc.), and Contrabass (Cb.). A section marked 'A' with a circled '5' is highlighted. The Clavichord part has a note: 'nur B' in beiden Manualen only B' in both manuals'. The string parts are marked 'pizz sempre' and 'f p'.

ภาพที่ 12 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง Chamber Concerto for 13 instrumentalists

ประพันธ์โดย Gyorgy Ligeti

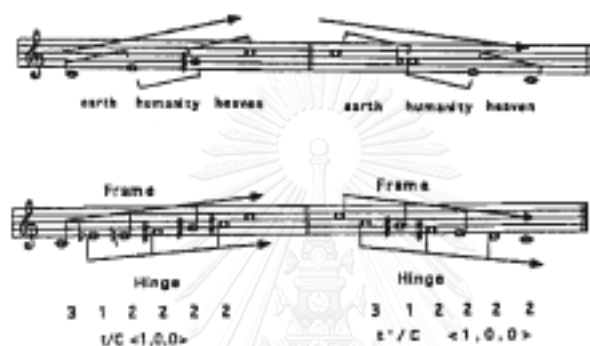
เอ็ดการ์ วาเรส (Edgard Varese)

นักประพันธ์ชาวอเมริกันเชื้อสายฝรั่งเศส อยู่ในยุคศตวรรษที่ยี่สิบผู้สร้างมิติใหม่ในการประพันธ์เพลง โดยใช้เสียงกระด้าง จังหวะที่ซับซ้อนหลายแนว และให้ความสำคัญกับเครื่องลมและเครื่องตี ประพันธ์เพลง *Ameriques* ขึ้นในปี ค.ศ. 1918-1921 ปรับแก้ไขแล้วเสร็จในปี ค.ศ. 1927 ซึ่ง รูปแบบวิธีการประพันธ์ในเรื่องการจัดเสียงกลุ่มของเครื่องลม และรูปแบบการใช้จังหวะซับซ้อนซึ่งสร้างสีสันเสียงและจังหวะอย่างน่าสนใจ ดังรูปภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 13 ตัวอย่างบทประพันธ์เพลง *Ameriques* ประพันธ์โดย Edgard Varese

ซู เวิน-ซุง (Chou Wen-chung)

นักประพันธ์เพลงชาวอเมริกันเชื้อสายจีน เกิดปี ค.ศ. 1923-ปัจจุบัน ท่านเป็นนักประพันธ์เพลงที่มีความสามารถผสมผสานระหว่างดนตรีจีนและดนตรีตะวันตกได้อย่างมีเอกลักษณ์ ท่านให้ความสำคัญการคิดประดิษฐ์โมดและจังหวะที่ซับซ้อนบนเครื่องกระทบ นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญในเรื่องแนวคิดปรัชญาทางสุนทรียศาสตร์ (Yayoi Uno Everett, 2007: 569-584) ผลงานหลายชิ้นของท่าน ซู เวิน-ซุง ได้สร้างแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานดนตรีอีสานที่นำมาสร้างสรรค์กลุ่มเสียงและแนวทำนอง ดังตัวอย่างนี้

ภาพที่ 14 ตัวอย่างแนวคิดเรื่องการสร้างโมด โดย Chou Wen-chung

และอีกวิธีการคือการใช้สองท่วงเสียงผสมกัน เรียกว่า Bitonality พบในบทประพันธ์เพลง เดอบุสซี ดังตัวอย่างการผสมระหว่าง G Major และ D Major ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวทางนี้มาใช้งานสร้างนี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพที่ 15 ตัวอย่างการผสมผสานบันไดเสียงระหว่าง G Major และ D Major

ดนตรีอีสาน

แคนเป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมในภาคอีสานอย่างกว้างขวางอีกทั้งยังเป็นเครื่องดนตรีสัญลักษณ์แห่งวัฒนธรรมตะวันออก มีปรากฏแพร่กระจายอยู่ทั่วภูมิภาคนี้ เช่น ลาว จีน ญี่ปุ่น เกาหลี เขมร ไทย งานวิจัยสร้างสรรค์นี้ได้รับแนวทางวิธีการสร้างทำนองใน ลาย โमत กลุ่มเสียง บันไดเสียงผสมผสานกับระบบกลุ่มเรียงเสียง (Pandiatonicism) ดนตรีอีสานกับดนตรีตะวันตก

แคนมีระบบเสียงทั้งหมด 7 เสียง ตามลักษณะบันไดเสียงไดอาโทนิค แคนมีสามช่วงเสียงกล่าวคือ ช่วงเสียงต่ำ ช่วงเสียงกลาง และช่วงเสียงสูง ดังนั้น แคน จึงสามารถสร้างสรรค์เสียงประสานและแนวทำนอง ได้ในคราวเดียวกันอย่างสมบูรณ์แบบ ทำนองผู้เล่นเครื่องดนตรีแคนนิยมเรียกว่า ลายและนักวิชาการดนตรีชาวอีสานได้อธิบายคำและความหมายคำว่า ลาย ตามความหมายของภาษาพื้นถิ่นอีสาน ได้กล่าวไว้ว่า

1. มีความหมายตรงกับคำ “ลาย” ในภาษาไทยกลาง เช่น เสื้อลาย ผ้าลาย และม้าลาย เป็นต้น
2. หมายถึง “ด้าน” เช่น ลายหน้า ลายหลัง ลายข้าง ลายขวาง ลายกว้างและลายยาว
3. หมายถึงความสามารถ เหลี่ยมคู ชั้นเชิง เป็นท่าเป็นทาง เป็นโล้เป็นพาย เป็นขึ้นเป็นอัน เช่น ลายดี (เหลี่ยมจัด) บมีลาย (ไม่มีความสามารถ) ได้ซูลาย หรือได้ คูลาย (ได้ทุกท่า) บเป็นลาย (ไม่เป็นท่า) ซึ่งความหมายที่สามนี้ก็เปลี่ยนมาจากความหมายที่สองนั่นเอง (เจริญชัย ชลไพโรจน์, 2515 ก : 4-11)

ซึ่ง เจริญชัย ชลไพโรจน์ (2515 ข : 4-11) ยังกล่าวอีกว่าลายแคนมีอยู่สองกลุ่มคือ กลุ่มลาย สุดสะแนนประกอบไปด้วย ลายโป้ซ่าย ลายสร้อยและลายแมงกุ่มต่อมดอกไม้ ทั้งหมดเป็นเพลงเดียวกันแต่ต่างบันไดเสียง กลุ่มที่สอง คือ กลุ่มลายน้อยและลายใหญ่ก็เป็นเพลงเดียวกันแต่เป็นคนละระดับเสียง “ลายน้อย” มีเสียงสูง “ลายใหญ่” มีเสียงทุ้ม ดังนั้นคำว่าเสียงสูงชาวอีสานเรียกว่าเสียงทองหรือเสียงน้อย ส่วนเสียงทุ้มจะเรียกว่าเสียงใหญ่

ในขณะที่ชาวอีสานเรียก ลายน้อย ลายใหญ่ ดนตรีไทยจะเรียก ทาง เช่น ทางเพียงออ ทางนอก ทางใน และถ้าชาวตะวันตกเรียก บันไดเสียง ดังนั้นถ้าจะเปรียบเทียบระหว่างดนตรีอีสานและตะวันตก กล่าวคือ ลายน้อยจะยังสามารถอยู่ในกลุ่มบันไดเสียงดีไมเนอร์ และลายใหญ่ จะอยู่ในกลุ่มบันไดเสียง เอไมเนอร์ จากทั้งสองลายยังสามารถแตกลายออกเป็นลายทางสั้นและลายทางยาวได้อีก

“ลาย” มิได้มีความหมายเป็นเพลงเท่านั้นแต่ยังครอบคลุมถึงลักษณะลีลาต่างๆ ที่ใช้กลุ่มเสียงเดียวกัน เช่น ลายสุดสะแนน ลายโป้ซ่ายและลายซ้อยก็คือลายแม่บทเดียวกัน เมื่อพูดถึง

ลายแคนก็สรุปได้ว่ามีเพียงสองลายหลัก ได้แก่ ลายสุดสะแนน และลายใหญ่เพียงเท่านั้น ซึ่งทั้งสองลายนี้ก็จะแตกลูกบทย่อยไปอย่างหลากหลายโดยวิธีการเปลี่ยนระดับเสียงในการบรรเลง (รัฐธินันท์ รวีฉัตรพงษ์, 2554ก: 21)

เช่น “ลาย” ที่เกิดจากการ “ล่า” 4 ทำนอง คือลายเตี้ยโงง เตี้ยพม่า เตี้ยธรรมดา และเตี้ยหัวโนนตาล ลายเลียนเสียงจากธรรมชาติ เช่น ลายล่องโงง ลายลัดพัดพร้าว ลายแมงกูดอม ดอก ลายนกไซบินข้ามทุ่ง ลายนกเขาเทียร ลายวัวขึ้นภู ลายหมาอีต่างเหี่ยวใส่ตอง ลายเบ็ดเตล็ด เป็นลายที่ที่หิบบิ๊มเอาทำนองสั้นๆ จากเพลงอื่นที่เล่นเกิดความประทับใจแล้วนำมาบรรเลงช่วงขณะพัฒนาไปตามทักษะผู้เล่นเพื่อสร้างบรรยากาศการเล่นให้มีความสุขบันเทิงมากขึ้น โครงสร้างลายพื้นฐานแบ่งออกเป็นกลุ่มลายสุดสะแนนพัฒนาเป็นลายโป้ซ่าย ลายสร้อยและกลุ่มลายใหญ่ พัฒนาเป็น ลายน้อย ลายเซ กลุ่มลายแม่บท 6 บท จะให้อารมณ์รื่นเริง ลายสุดสะแนน (กลาง) ลายสร้อย (สูง) ลายโป้ซ่าย (ต่ำ) และเศร่าโศก ได้แก่ ลายใหญ่ (กลาง) ลายน้อย (สูง) ลายเซ (ต่ำ)

สรุป ลายแคนของอีสานเมื่อนำมาเทียบเคียงกับโมดดนตรีตะวันตกจะมีความใกล้เคียงกับลายทางสั้นซึ่งประกอบไปด้วยลายโป้ซ่าย ลายสุดสะแนนและลายสร้อย เปรียบได้กับโมดมิคโซลิเดียน ลายทางยาวประกอบไปด้วยลายน้อย ลายใหญ่และลายเซ เปรียบได้กับโมดโดเรียนและเอโอเลียน (สนอง คลังพระศรี, 2554: 614) ส่วนสังคีตลักษณะในการเดี่ยวแคนจะปรากฏรูปแบบในการบรรเลง 3 ส่วนคือ ท่อนนำ (จ้ำด) ท่อนเดินลาย และท่อนโอพร้อมกันนี้ยังมีเทคนิคการบรรเลงต่างๆ จ้ำด คือการสร้างท่อนนำโดยให้ผู้เล่นมีอิสระในการใช้จังหวะสำหรับท่อนนำ ซึ่งแต่ละคนก็จะมีการใช้รูปแบบวิธีการที่แตกต่างกันออกไป การเดินลาย คือ การดำเนินทำนองเป็นตอนการบรรเลงโดยมีจังหวะบังคับโดยใช้อัตราจังหวะกำกับ โอ คือ การบรรเลงจบประโยคเพลงหรือตอนจบเพลงฮ่อน คือ การเน้นเสียงให้เข้มเบาของเสียง จัน คือ การประสานเสียงของหลากหลายตัวโน้ต 1 พยางค์จนทำให้เสียงซับซ้อน และ การติดขลุ่ย คือ เทคนิคทำให้เกิดเสียงค้าง ซึ่งเป็นขั้นคู่เสียงนำมาสู่การวิจัยครั้งนี้

ดังนั้นการวิจัยสร้างสรรค์นี้ได้พบทวนวรรณกรรมนอกจากค้นคว้าเรื่อง คำและ ความหมายสายลมในมิติสุนทรียญาณ และพบทวนแนวคิดเทคนิคการประพันธ์เพลงจากคีตกวี เพื่อเก็บข้อมูลเบื้องต้นนำไปสู่วิธีการประพันธ์ดนตรีสายลมในมิติสุนทรียญาณโดยให้ความสำคัญเรื่อง องค์ประกอบทางด้านดนตรี เช่น จังหวะ ความดัง-เบา ทำนอง เสียงประสาน สีเสียง เนื้อดนตรี และคีตลักษณ์

บทที่ 3

กระบวนการสร้างสรรค์งาน (Methodology)

ระเบียบวิธีวิจัยในงานชิ้นนี้อาศัยกรอบแนวคิดการสร้างสรรค์จากวิธีการของทำนองดนตรีพื้นบ้านส่วนการสร้างสรรค์เสียงประสานจะกำหนดสีสันเสียงที่ได้รับอิทธิพลและแรงบันดาลใจจากภาพวาด

3.1 บันไดเสียง โหมด และคอร์ด

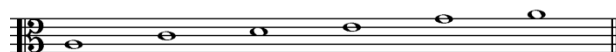
ดนตรีร่วมสมัยมีการพัฒนาผสมผสานวิธีการและแนวคิดอย่างหลากหลายจากองค์ความรู้วิชาการประพันธ์ดนตรีที่พัฒนาสืบทอดอย่างต่อเนื่องนักประพันธ์เพลงแต่ละยุคต่างแสวงความเป็นอัตลักษณ์ของตนเอง เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่แตกต่างจากนักประพันธ์เพลงรุ่นเก่าที่ผ่านมา ในเรื่ององค์ประกอบทางด้านดนตรีที่สำคัญๆ ที่นำมาใช้สำหรับการประพันธ์เพลง เช่น บันไดเสียง โหมด และคอร์ด เป็นต้น

ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร (2552 : 45-70) กล่าวไว้ว่า ในตอนปลายศตวรรษที่สิบเก้าเรา ได้เห็นความพยายามของนักประพันธ์เพลงบางกลุ่มที่ขยายระบบอิงกัญแจเสียงออกไปสู่บันไดเสียงโครมาติกและในที่สุดก็พัฒนาไปสู่ระบบไร้กัญแจเสียง ขณะเดียวกันก็มีกลุ่มนักประพันธ์เพลงชาตินิยม (Nationalism) ที่ได้นำลีลาและวัตถุดิบมาจากบทเพลงพื้นบ้านประจำชาติของตนนักประพันธ์กลุ่มนี้ได้แก่ ฟรานซ์ ลิสต์ (Franz Liszt; 1811-1886) อันโตนิโน ดโวซาค (Antonin Dvorak; 1841-1904) นิโคไล รีมสกี คอซาคอฟ (Nikolai Rimsky-Kovsakov; 1844-1908) อะเล็กซานเดอร์ โบโรดิน (Alexander Borodin; 1833-1887) โมเดสต์ มุซอร์กสกี (Modest Mussorgsky; 1839-1881) นักประพันธ์เพลงเหล่านี้ได้นำบันไดเสียงเพนทาโทนิคและโหมดต่างๆ มาใช้ เพื่อให้บทเพลงของตนมี “สีสัน” ที่แตกต่างไปจากเพลงทั่วไป แต่การใช้บันไดเสียงและโหมดของนักประพันธ์กลุ่มนี้ก็ยังคงอยู่ในกรอบระบบอิงกัญแจเสียงอยู่ กล่าวคือยังกำหนดกัญแจความสัมพันธ์ของโทนิคและโดมินันท์การใช้บันไดเสียงอื่นๆ หรือโหมด เป็นเพียงการใช้เพื่อสีสันของบทเพลงที่ระดับรายละเอียดเท่านั้น แต่ดนตรีในศตวรรษที่ยี่สิบได้ใช้บันไดเสียงและโหมดโดยไม่ได้อิงกัญแจเสียงแบบเดิม ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นถึงกระบวนการสร้างสรรค์ดังกล่าวไม่แตกต่างมากนัก

ผู้วิจัยใช้กลุ่มเสียง บันไดเสียง โหมด ระบบกลุ่มเรียงเสียง (Pandiaticism) โดยใช้แนวทางการสร้างสรรค์ของ ดนตรีตะวันออก ดนตรีตะวันตก และดนตรีพื้นบ้านสำหรับสร้างทำนองจากระบบกลุ่มเรียงเสียงลอกเลียนทำนองสำเนียงดนตรีอีสาน โดยผสมผสานกลุ่มโน้ตดังกล่าวใช้สร้างแนวทำนอง

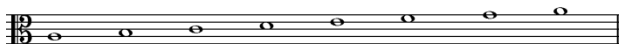
วีรชาติ เปรमानนท์ กล่าวไว้ว่า คำจำกัดความของดนตรีไทยร่วมสมัยใหม่หรือดนตรีไทยแนวใหม่หมายถึงดนตรีที่ใช้ทำนองลีลาสำเนียงสีสันและความรู้สึกแบบไทยในแบบใดแบบหนึ่งหรือแบบผสมผสานไม่มีข้อจำกัดในเรื่องประเภทเครื่องดนตรีที่ใช้ คีตลักษณ์ ทฤษฎี หลักการและวิธีการประพันธ์จากคำกล่าวข้างต้น เป็นแบบของกระบวนการสร้างสรรค์ งานวิจัยสร้างสรรค์นี้โดยยกตัวอย่างสำหรับโหมดหรือกลายเป็นบันไดเสียง ดังตัวอย่างนี้

บันไดเสียง Pentatonic

ภาพที่ 16 ตัวอย่างบันไดเสียงเพนทาโทนิค

โหมด Aeolian

ภาพที่ 17 ตัวอย่าง โหมด เอโอเลียน

บันไดเสียง C Major

ภาพที่ 18 ตัวอย่างบันไดเสียง C Major

บันไดเสียงกลุ่มเสียงดังกล่าวเป็นแบบอย่างในการสร้างแนวทำนองโดยใช้เทคนิคการแปรทำนองแบบเฮโทรโฟนีที่ใช้การซ้อนแนวทำนองแปรต่างๆ ใช้ในการสร้างขยายพัฒนาจังหวะระดับเสียงและแนวทำนอง และอื่นๆ ตามองค์ประกอบของดนตรี เพื่อให้การรับรู้และการฟังให้มีความต่อเนื่อง มีเหตุผลของการได้ยินที่ง่ายต่อการติดตามแนวทำนองนั้นๆ

วีระชาติ เปรमानนท์ (2532; 5-7) กล่าวไว้ว่า โครงสร้างของทำนองเพลงส่วนใหญ่จะประกอบด้วยโน้ตสำคัญที่เป็นหลักประมาณ 5 เสียง เรียกว่าเสียงเพนทาโทนิค เมื่อนำมาบรรเลงเดี่ยวหรือเป็นวงแล้ว ดนตรีไทยนิยมเล่นทำนองหลักเดียวกันแต่ต่างกันที่ทำนองแปร (Variation) โดยเรียกวิธีการนี้ว่าเฮเทโรโฟนี ดนตรีแบบแปรแนวซึ่งทำให้เกิดเสียงประสานขึ้น 3 ลักษณะ

เสียงประสานกันเกิดจากความเบี่ยงเบนของทำนองหลักและทำนองแปรในขั้นตอนการบรรเลงดนตรีไทยในระดับสูงนั้นนิยมให้เกิดความเบี่ยงเบนภายในของแต่ละซีพอร์จังหะ (จังหะฉิ่ง) มากที่สุด เพื่อเสริมสร้างบทบาทการขัดและล้อจังหะอันเป็นความสนุกสนานตื่นเต้นของทั้งผู้บรรเลงและผู้ฟัง ซึ่งวิธีการนี้ทำให้เกิดเสียงประสานขึ้น

ภาพที่ 19 ตัวอย่างทำนองแปร (Variation) ดนตรีไทย

คอร์ด (Chords)

คอร์ด คือ กลุ่มโน้ตประสานเสียงกันอย่างน้อย 2 ตัว มีโครงสร้างที่แน่นอนตามกฎเกณฑ์การประสานเสียงโครงสร้างในแนวตั้งคอร์ดตามแบบแผนมี 4 ชนิด ได้แก่ คอร์ดเมเจอร์ คอร์ดไมเนอร์ คอร์ดดิมนินิซท์ และคอร์ดออกเมนเทด

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างคอร์ดมีทั้งระบบอิงทฤษฎีเสียงและคอร์ดเพลงในศตวรรษที่ยี่สิบได้พัฒนาขึ้นซึ่งการสร้างคอร์ดในแนวตั้งและแนวนอนงานวิจัยสร้างสรรค์นี้ ได้ยึดหลักการความสัมพันธ์โครงสร้างเป็นสำคัญดังที่

ณรงค์ฤทธิ ธรรมบุตร (2552: 58-69) ได้กล่าวไว้ว่าคอร์ดคู่สามเรียงซ้อน (Tertian chord) ซึ่งสามารถเพิ่มโน้ต เช่น ชั้นคู่สอง เพิ่มชั้นคู่สี่ เพิ่มชั้นคู่หก

ภาพที่ 20 ตัวอย่าง คอร์ดคู่สามเรียงซ้อน
คอร์ดคู่สี่เรียงซ้อน คอร์ดคู่ห้าเรียงซ้อน (Quartal, Quintal chord) และคอร์ดโพลิ
(Poly chord)

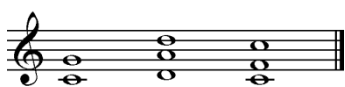

ภาพที่ 21 ตัวอย่าง คอร์ดคู่สี่เรียงซ้อน คอร์ดคู่ห้าเรียงซ้อน

ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจจากอิทธิพลภาพวาดการทับซ้อนชั้นของสี การผสมสีและการผสมเสียงคอร์ดและเสียงประสานมีความคล้ายคลึงกัน เมื่อสีผสมกันแล้วระบายลงไปบนกระดาษหรือผ้าใบสีก็จะหยุดนิ่งเป็นสีหยุดนิ่งไม่เคลื่อนไหวผู้ชมต้องมีจินตนาการจากสิ่งที่เห็น แต่ดนตรีเป็นเรื่องของเสียงที่เคลื่อนไหวในเวลาเป็นกายภาพของเสียงที่ปรากฏในรูปกลุ่มเสียง เสียงจะเคลื่อนที่ไปข้างหน้าดังขึ้นพร้อมกันในช่วงขณะวินาที เสียงนั้นจะเกิดขึ้นหลายช่วงชั้นกลุ่มเสียงที่เคลื่อนที่ไปข้างหน้าจะเกิดการผสมผสานเสียงที่ทับซ้อนกันไปตามการจัดวางของคีตกวี เหตุผลดังกล่าวนำมาเชื่อมโยงประเด็นการผสมกลุ่มสีต่าง ๆ อาจจะคล้ายกัน กลุ่มเสียงที่เกิดจากการจัดวางการเคลื่อนที่ไปในเวลาจะให้ได้การรับรู้และรู้สึกที่เปลี่ยนไปในการผสมคอร์ดเช่นเดียวกับการผสมสี ยกตัวอย่างการผสมสีกับการผสมเสียงจะได้บรรยากาศการรับรู้ที่เปลี่ยนออกไปแบบผสมผสานกันหลากหลายวิธีการ เช่น การสอดทำนอง (Counterpoint) หรือการสร้างเนื้อดนตรีแบบต่างๆ และองค์ประกอบทางด้านดนตรีอื่นๆ การวิจัยสร้างสรรค์นี้ใช้วิธีการผสมผสานเสียงแบบตะวันออกตามแนวทางต่อไปนี้

วีระชาติ เปรमानนท์ (2532: 8) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การประสานเสียงของตะวันออกได้เป็น 3 ประการ ดังนี้ เสียงประสานในชั้นคู่เพอร์เฟค (Perfect) ชั้นคู่ 4, 5 และ คู่ 8 จะมีรูปแบบการใช้ดังนี้

1. ลักษณะพื้นฐาน คือ ประสานชั้นคู่ 5 และ 8 สองเสียง

ภาพที่ 22 ตัวอย่าง ประสานชั้นคู่ 5 และ 8 พื้นฐาน

2. ลักษณะเชิงซ้อนพื้นฐาน คือประสานชั้นคู่ 5, 8 และ 4 สามเสียง ทำให้เกิด ชั้นคู่ 2 และชั้นคู่ 7

(Sequence) นอกจากนั้นระบบกุญแจเสียงในบทเพลงดนตรีอิมเพรสชันนิสก็ยังถูกทำให้คลุมเครือด้วยการใช้บันไดเสียงและโมตอื่นๆ ตลอดจนถึงความสำคัญของโทนิคและโดมินันท์ประโยคเพลงและเคเดนซ์ก็ยังคงถูกทำให้คลุมเครือด้วยเทคนิคอื่นๆ ได้นำเข้ามาใช้เพื่อสีสันของบทเพลง เช่นการแปลงคอร์ดและสร้างคอร์ดในแบบที่ไม่เคยมีใช้ในดนตรีอิมเพรสชันนิส ตั้งนั้นดนตรีอิมเพรสชันนิสจึงมีอิสระมากและยังถือเป็นแนวทางหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อนักประพันธ์เพลงร่วมสมัยอีกด้วยดนตรีอิมเพรสชันนิสมุ่งเน้นไปที่การสร้างสรรค์เฉพาะตัวของผู้ประพันธ์ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดโยงถึงแนวทางนี้เป็นอีกทางหนึ่งที่ใช้สำหรับการสร้างสรรค์วิจัยครั้งนี้

ประเด็นเรื่องการใช้เทคนิคสำหรับการประพันธ์เพลง

ผู้วิจัยใช้เทคนิคสำหรับการประพันธ์ดังนี้ การกำหนดสังคีตลักษณะการกำหนดเนื้อดนตรี (texture) ดนตรีหลากหลาย (Polyphony) มวลชั้นของแนวทำนอง (Stratification) เทคนิคดนตรีศตวรรษที่ยี่สิบ การกำหนดคอร์ดการใช้จังหวะไม่ปกติ ใช้เทคนิคการประพันธ์เพลงต่างๆ เช่น การใช้ห้วงลำดับทำนอง (Sequence) การเลียนทำนอง (Imitation) การซ้ำทำนอง (Melodic Repetition) การใช้แนวทำนองซ้ำยืนพื้น (Ostinato) การขยายส่วนจังหวะ (Augmentation) การย่อส่วนจังหวะ (Diminution) การซ้อนชั้นของแนวทำนอง การกระชั้นทำนอง (Compression) การพัฒนาแนวทำนองย่อย (motivic development) การแปรทำนอง (Melodic variation) การเขียนโน้ตเสียงค้าง (Pedal point) การสร้างชั้นคู่เพอคัพเพคขนาน (Parallel perfect interval) การสร้างแนวทำนองรอง (Countermelody) การใช้บันไดเสียงโครมาติก (Chromatic) การใช้จังหวะขัด (Syncopation) เป็นต้น

บทที่ 4 อรรถาธิบาย

สายลมในมิติสุนทรียญาณ (The Aesthetic Dimension of the Wavy Wind) เป็นบทประพันธ์เพลงสำหรับออร์เคสตราขนาดใหญ่มีความยาวประมาณ 30 นาที แบ่งออกเป็น 3 ท่อน ในแต่ละท่อนมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์นำเสนอแนวคิดการพัฒนาสีสันของเสียงวงออร์เคสตรา และการเสนอศูนย์กลางเสียงที่มีจุดแตกต่างกัน บทเพลงถ่ายทอดอารมณ์และแรงบันดาลใจในความไม่เที่ยงแท้ของสายลมกับจิตใจมนุษย์ตามพุทธปรัชญา ซึ่งสื่อถึงสภาพสภาวะแปรผันของสายลมที่ปรากฏบนพื้นผิวของสี เนื้อดนตรีในลีลาอารมณ์ต่างกันไป

แนวคิดสร้างสรรค์ของบทประพันธ์ได้จากแรงบันดาลใจในปรากฏการณ์ของสายลมที่เคลื่อนไหวในธรรมชาติได้นำมาถ่ายทอดผ่านดนตรีในลีลาอีสานร่วมสมัย ถ่ายทอดผ่านความงามของเสียงของดนตรีจะให้ความรู้สึกต่างๆ เช่น ความงามพื้นผิว ทำนองในแนวราบ สีสันลีลาของดนตรีอีสาน ดนตรีที่เกิดขึ้นจะมีความงามจากตัวคุณภาพของเสียงเอง มากไปกว่านี้บทประพันธ์ยังให้ความสำคัญในการจัดวางองค์ประกอบของเสียงตามยุคสมัยศตวรรษที่ยี่สิบและยี่สิบเอ็ดเป็นประการสำคัญ

รายชื่อเครื่องดนตรีที่ใช้ (Instrumentation)

Piccolo
2 Flute
2 Oboe
2 Clarinet in Bb
Bassoon

3 Horn in F
2 Trumpet in Bb
2 Trombone
Tuba

Percussion (4 Players)

Timpani, Bass Drum, Cymbals, Gong, Snare

Drum, Tambourine, Tom-toms, Triangle, Tubular Bells,

Vibraphone, Piano, Harp

Violin I

Violin II

Viola

Violoncello

Double Bass

แนวความคิดหลัก

บทเพลงประพันธ์ตามแนวความคิดหลัก 7 แนวความคิด ดังนี้

แนวคิดที่ 1 เกิดจากแรงบันดาลใจในปรากฏการณ์ธรรมชาติของสายลมนำมาผนวกกับทฤษฎีสุนทรียศาสตร์และดนตรี จนเกิดเป็นบทประพันธ์เพลง “สายลมในมิติสุนทรียญาณ”

แนวคิดที่ 2 เป็นการถ่ายทอดลีลาดนตรีอีสานชั้นคู่ 4, 5, 8 เป็นชั้นคู่สำคัญในเสียงแคนอีสาน ซึ่งถูกนำมาใช้เป็นองค์ประกอบสร้างทำนองในแต่ละแนว กลุ่มเสียงดังกล่าวเมื่อมองในแนวตั้งจะพบคอร์ดหรือชั้นคู่เสียง เพอร์เฟค ดิมินิชท์ และออกเมนเทต นอกจากนี้ยังสามารถสร้างเสียงแบบ โครมาติก หรือคอร์ดลักษณะอื่นที่นำไปสู่การตันสดในรูปแบบลายดนตรีอีสานประกอบกับจังหวะ สั้น ยาว ในแต่ละแนวเครื่องดนตรี

แนวคิดที่ 3 เป็นแนวคิดการสร้างทำนองหลากหลายโดยใช้เทคนิคต่างๆ ดังนี้ เรื่องของจังหวะซ้อนกันหลายอย่าง (Polyrhythm Patterns) เป็นดนตรีที่มีเนื้อดนตรีหลายแนวให้ ความสำคัญในแนวราบ ห้องที่ 24-29 ในท่อนที่ 1 ดังตัวอย่างภาพนี้ ในท่อนที่ 1 ดังตัวอย่างภาพนี้

ภาพที่ 26 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทริยญาณ ห้องที่ 24-29 ตอนที่ 1

การเลียนทำนอง (Imitation) เป็นไล่เลียนกันระหว่างสองแนวขึ้นไป ห้องที่ 172-

179

ภาพที่ 27 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทริยญาณ

ห้องที่ 172-179 ตอนที่ 1

การซ้ำทำนอง (Melodic repetition) เป็นการซ้ำทำนองในกลุ่มของเครื่องสาย ห้องที่ 28-30 ในท่อนที่ 3 ดังตัวอย่างภาพนี้

The image shows a musical score for four string instruments: Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), and Violoncello (Vc.). The score is in 4/4 time and features a melodic repetition exercise. The first two staves (Vln. I and Vln. II) play a melodic line with slurs and fingerings (2, 3, 4, 5). The Viola and Violoncello staves play a similar melodic line, with the Violoncello part starting in the lower register. The exercise is marked with a forte (f) dynamic.

ภาพที่ 28 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ ห้องที่ 28-30 ท่อนที่ 3

การใช้การซ้ำขึ้นพื้น (Ostinato) เป็นการใช้อัฒตะยีนพื้นแบบตรงไปตรงมาในเครื่องดนตรีทุบาเป็นบางโอกาส ห้องที่ 67-68 ในท่อนที่ 2 ดังตัวอย่างภาพดังนี้

The image shows a musical score for a single instrument, likely a double bass (ทุบา), featuring an ostinato pattern. The pattern consists of a series of eighth notes on a single pitch, creating a rhythmic and harmonic foundation. The score is in 4/4 time and includes a forte (f) dynamic marking.

ภาพที่ 29 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ ห้องที่ 67-68 ท่อนที่ 2

การใช้โน้ตเสียงค้ำ (Pedal tone) เป็นโน้ตเสียงค้ำหรือโน้ตที่เล่นซ้ำๆ ติดต่อกันในแนวเครื่องดนตรีดับเบิลเบส ห้องที่ 17-21 ในท่อนที่ 1 ดังตัวอย่างภาพนี้

The image shows a musical score for a double bass (ดับเบิลเบส) featuring a pedal tone. The score consists of a single staff with a series of sustained notes, creating a harmonic and rhythmic foundation. The notes are marked with a forte (f) dynamic and a fermata symbol, indicating they are held for an extended period.

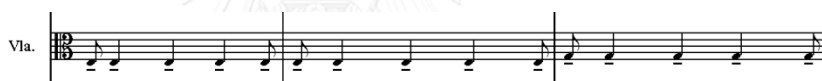
ภาพที่ 30 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ
ห้องที่ 17-21 ในท่อนที่ 1

การใช้บันไดเสียงโครมาติก (Chromatic Scale) ในห้องที่ 165-166 ในท่อนที่ 1 เป็นต้น ดังตัวอย่างภาพนี้

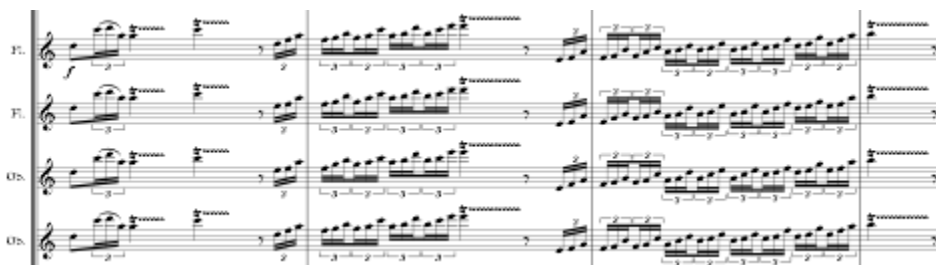
ภาพที่ 31 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรีญาณ
ห้องที่ 17-21 ท่อนที่ 1

การใช้จังหวะขัด (Syncopation) ห้องที่ 153-155 ในท่อนที่ 2 เป็นบางโอกาสในแนวเครื่องดนตรี เซลโลและดับเบิลเบส ดังตัวอย่างภาพนี้

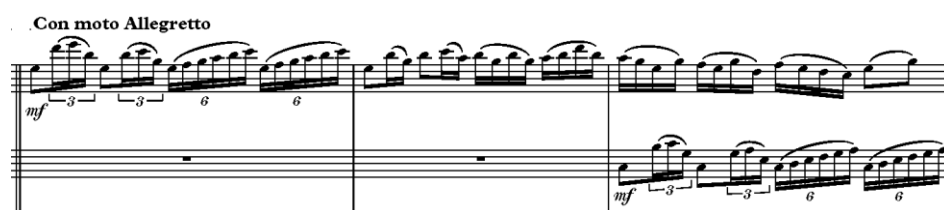
ภาพที่ 32 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรีญาณ
ห้องที่ 153-155 ในท่อนที่ 2

โมติฟย่อยที่พัฒนา (Fragmentation) การตัดทำนองย่อยส่วนหนึ่งของทำนองมาพัฒนา ในห้องที่ 41-49 ในท่อนที่ 3 ดังตัวอย่างภาพนี้

ภาพที่ 33 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรีญาณ
ห้องที่ 41-49 ท่อนที่ 3

แนวคิดที่ 4 เป็นเรื่องการประสานและทำนองสอดประสานแบบ (Counterpoint) ทำนองรอง (Counter melody) หรือ ฟิวจ์ (Fugue) ที่มีใช้อยู่ในตามแบบแผนมาตรฐาน ห้องที่ 158-160 ในตอนที่ 3 มีการนำเสนอทำนองเอก แล้วพัฒนาทำนองเอกในแนวเครื่องดนตรีต่างๆ เช่น กำหนดให้ปีกโคลีนาเสนอทำนองเอกหลักแล้วพัฒนาโดยการให้แนวเครื่องดนตรีฟลูตเล่นซ้ำห่างกันเป็นระยะคู่ 5 ให้ปรากฏเป็นช่วงระยะที่ไม่ยาวมากนัก แนวความคิดนี้ได้นำเสนอในกลุ่มเครื่องลมไม้ ลมทองเหลืองและกลุ่มเครื่องสาย ดังตัวอย่างภาพนี้

ภาพที่ 34 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ
ห้องที่ 158-160 ตอนที่ 3

แนวคิดที่ 5 การผสมผสานจังหวะโดยมีการผสมผสานหลากหลาย เช่น อัตราจังหวะ ธรรมดา (Simple time) อัตราจังหวะผสม (Compound time) อัตราจังหวะเชิงซ้อน และการใช้ จังหวะในรูปแบบการซ้ำยืนพื้น (Ostinato) หรือจังหวะที่มีเสียงค้าง (Drone) ของแคนเป็นต้น

แนวคิดที่ 6 การจัดสีนเสียงในมิติลีลาต่างๆ ยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

แบบโมโนโฟนี (Monophony) เป็นทำนองเดียวไม่มีแนวประกอบ ห้องที่ 1-3 ในตอนที่ 1 ดังตัวอย่างภาพนี้

ภาพที่ 35 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ
ห้องที่ 158-160 ตอนที่ 3

โพลีโฟนี (Polyphony) เป็นดนตรีหลากหลายเสียง ห้องที่ 118-123 ในตอนที่ 2 ดังตัวอย่าง
ภาพนี้

A musical score for Picture 36, featuring multiple staves for various instruments. The staves are labeled: Flute (Fl.), Violin 1 (Vl. 1), Violin 2 (Vl. 2), Oboe 1 (Ob. 1), Oboe 2 (Ob. 2), Clarinet 1 (Cl. 1), Clarinet 2 (Cl. 2), and Bassoon (Bsn.). The score shows a complex polyphonic texture with multiple voices playing different parts simultaneously.

ภาพที่ 36 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ
ห้องที่ 158-160 ตอนที่ 3

สตราติฟิเคชัน (Stratification) เป็นดนตรีหลากหลายเสียงที่จัดวางแนวเสียงให้ซ้อน
เรียงกันหลายชั้นโดยการคำนึงถึงความอิสระในการเคลื่อนที่ในแนวราบ ห้องที่ 49-51 ตอนที่ 3 ดัง
ภาพต่อไปนี้

A musical score for Picture 37, showing multiple staves with dynamic markings. The markings include *mp*, *mf*, *f*, *p*, and *sfz*. The score illustrates stratification with multiple layers of sound, where different voices move independently in the horizontal plane while maintaining their vertical positions.

ภาพที่ 37 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ
ห้องที่ 49-51 ตอนที่ 3

แนวคิดที่ 7 เป็นแนวคิดเกี่ยวกับสังคีตลักษณะตามแบบสัดส่วน (Sectional form) ซึ่งอธิบายตามลำดับท่อน ดังนี้

อรรถาธิบายบทประพันธ์ท่อนที่ 1 : สายลมหนาวกับสายพิรุณแห่งสวรรค์

โครงสร้างบทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ มีสังคีตลักษณะแบบแบ่งตอน (Sectional form) ดังนี้

ช่วงนำ ห้องที่ 1-6

ตอน A ห้องที่ 7-13

ตอน B ห้องที่ 14-39

ตอน C ห้องที่ 40-61

ตอน D ห้องที่ 62-130

ตอน E ห้องที่ 131-163

ตอน F ห้องที่ 164-193

อรรถาธิบายบทประพันธ์ในตอนต่างๆ ดังนี้

ช่วงนำ ลำดับห้องที่ 1-6

แนวคิดการเสนอทำนองในแนวระดับเบส เครื่องดนตรีที่มีสายเปล่าตั้งเสียงห่างกันเป็นขั้นคู่ 4, 5 เพอร์เฟค ซึ่งเป็นคู่เสียงหลักของดนตรีอีสานที่ปรากฏในลูกแคนหรือที่เรียกว่าเสียง โดรน (Drone) ทำนองมีทิศทางเคลื่อนที่จากเสียงโน้ตตัว E เสียงต่ำในแนวเครื่องดนตรีระดับเบสไปยังเสียงที่สูงขึ้นโน้ตตัว A ที่เครื่องดนตรีไวโอลิน 1 ในห้องที่ 7 ขณะเดียวกันช่วงนี้จะใช้แนวคิดการซ้อนทำนอง และการย่อส่วนจังหวะ แต่ยังคงโครงสร้างขั้นคู่เสียงเดิมไว้ เริ่มจากดับเบส เซลโล วิโอลา ไวโอลิน 2 และไวโอลิน 1 ในโน้ตเสียง G จะเกลานำเข้าไปสู่ดนตรีในตอนต่อไปของแนวเสียงไวโอลิน 1 ดนตรีในช่วงนำยังคงเบา (pp) แล้วค่อยๆ ดังขึ้นไปยังเครื่องดนตรีไวโอลิน 1 กำหนดให้น้ำหนักเสียงตั้ง (f) เพื่อให้ผู้เล่นได้แสดงออกถึงความงามของเสียงของบทประพันธ์

ตอน A ห้องที่ 7-13

กำหนดให้ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่เสียง E ในรูปแบบเรียงเสียง (Pandiatonicism) ซึ่งเป็นการใช้โน้ตต่างๆ อย่างอิสระ ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 38 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรีญาณ

ห้องที่ 7-10 ท่อนที่ 1

ส่วนของเครื่องดนตรีดับเบิลเบสให้เล่นเสียงลากยาวค้างเอาไว้ จากนั้นนำเสนองานองจากโมทีฟแรกโดยการนำมาขยายส่วนจังหวะให้มีระยะห่างในแนวนอนของขั้นคู่ 4, 5 ดิมีนิชท์ เครื่องดนตรีทูบาและทรมโบนจะเล่นในรูปแบบการย่อส่วนจังหวะที่อยู่ในโครงสร้างขั้นคู่ 4, 5 เพอร์เฟค แล้วนำไปสู่การซ้อนชั้นของแนวทำนองในกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เช่น เครื่องดนตรีเฟรนช์ฮอร์นในห้องที่ 13 กลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องลมไม้กำหนดให้เครื่องดนตรีฟลูตและโอโบเล่นทำนองลายอีสาน สลับกันและกำหนดให้เครื่องดนตรีคลาริเน็ตห้องที่ 7-10 เล่นเป็นเชบ็ตสองชั้นเป็นขั้นคู่ 5 เพอร์เฟคในรูปแบบจังหวะเสียงค้าง คือลักษณะเด่นของแคนให้เล่นซ้ำขึ้นพื้น

ห้องที่ 10 ให้เครื่องดนตรีบาสซูนเล่นโน้ตคู่ 2 ไมเนอร์ ในห้องที่ 13 เพื่อเชื่อมเข้าสู่ท่อนต่อไปด้วยโน้ตที่มีระยะขั้นคู่ 4 เพอร์เฟคด้วยการขยายเป็นโน้ต 6 พยางค์ ในศูนย์กลางเสียงอยู่ที่เสียง E ในรูปแบบเรียงเสียงซึ่งเป็นการใช้โน้ตต่างๆ อย่างอิสระ เพื่อสร้างให้เกิดการซ้อนชั้นทำนองในทิศทางขาขึ้นเพื่อเชื่อมเข้าสู่ท่อนต่อไป

ในห้องที่ 11 เครื่องดนตรี ปิคโคโล ฟลูต มีทิศทางเคลื่อนที่ขึ้นคู่ 3 เมเจอร์, ไมเนอร์, คู่ 2 เมเจอร์, คู่ 5 เพอร์เฟคนอกจากนั้นจะสังเกตได้ว่าการซ้อนชั้นแนวทำนองจะมีความหนาแน่นขึ้น

ห้องที่ 11-13 โดยเฉพาะกลุ่มเสียงเครื่องลมไม้เนื้อดนตรีจะมีเสียงความหนาแน่นและมีการเร่งให้เร็วขึ้นในทิศทางขาขึ้น ซึ่งเกิดจากการผสมกลุ่มเสียงในมุมมองแบบ

เททราคอร์ด (Tetrachord) โน้ต 4 ตัวเริ่มจากโน้ตพื้นฐาน ชุดที่ 1 ประกอบด้วยโน้ตที่มีโครจรระยะห่างของเสียงแบบ (W-W-H) (Eb, F, G, Ab) และ ชุดที่ 2 (Gb, Ab, Bb, Cb) นำมาจัดวางเรียงกันผสมผสานกันระหว่างกลุ่มโน้ตทั้ง 2 เททราคอร์ด กำหนดให้โน้ตมีทิศทางการเคลื่อนที่ต่ำไปสูงเพื่อให้ทิศทางของเสียงมุ่งไปข้างหน้าเชื่อมต่อกับตอนต่อไปด้วยความน้ำหนักเสียงค่อนข้างเบา (mp) ไปหาน้ำหนักเสียงค่อนข้างดัง (mf) พร้อมกับการส่งท้ายด้วยเสียงทิมปานีในจังหวะที่ 4 ห้องที่ 14

ตอน B ห้องที่ 14-39

กลุ่มเครื่องสายนำเสนองานใหม่ให้เล่นไล่เลียงกันไปในช่วงไวโอลิน 1, 2 และเครื่องดนตรีไวโอลาและเซลโลไปจนถึงห้องที่ 22 สลับสีสันให้เครื่องดนตรีฟลูต 1, 2 โอโบ 1, 2 ไล่เลียงกันไปจนถึงห้องที่ 30 หลังจากนั้นจะนำกลับมาให้กลุ่มเครื่องสายไวโอลิน 1, 2 ไปอีกครั้งจนถึงห้องที่ 39 ขณะเดียวกันกลุ่มเครื่องดนตรี คลาริเน็ต บาสซูน เล่นเสียงประสานลากค้ำยาวโน้ตตัว E และกลุ่มเครื่องดนตรีทรอมโบนจะเล่นชิ้นคู่ 5 เพอร์เฟค (E-B) เป็นเสียงประสาน

ตอน C ห้องที่ 40-61

เปลี่ยนอัตราจังหวะเป็น 6/8 นำเสนองานใหม่ให้ปรากฏในกลุ่มเครื่องดนตรีพิคโคโล ฟลูต 1, 2 และ ไวโอลิน 1 ทำนองดังกล่าวมีแนวคิดที่ได้มาจากลายทำนองแคนธีसान แต่จะเป็นทำนองที่สร้างขึ้นใหม่ ภายใต้โครงสร้างเสียงบันไดเสียงเพนทาโทนิคและการผสมโมด มีแนวสอดประสานในเครื่องดนตรีโอโบ บาสซูนจะปรากฏอยู่ในรูปแบบการไล่เลียงกันระหว่างกลุ่มเครื่องดนตรีเสียงประสานจะอยู่ในชิ้นคู่ 5 , 8 เพอร์เฟค ที่ปรากฏในกลุ่มเครื่องดนตรี เครื่องสาย ไวโอลา เซลโล ดับเบิลเบส เปียโน ใช้เทคนิคคอสตินาโตเป็นแนวซ้ำขึ้นพื้นและเสียงโดรนเสียงค้ำยาวตลอดประโยค และตอนเพลงนี้จะมีน้ำหนักเสียงความดังเบาที่แตกต่างกันออกไป

ห้องที่ 40-50 เครื่องดนตรีทิมปานี กลองใหญ่เล่นจังหวะใช้แบบซ้ำๆ ยืนพื้น เปียโนจะเล่นประสานเสียงคู่ 5 เพอร์เฟค (A-E) และในเครื่องดนตรีเปียโน ไวบราโฟนจะเล่นกลุ่มโน้ตชิ้นคู่สามเรียงซ้อนในจังหวะช่วงท้ายของห้องเป็นโน้ตเข็บตสองชั้น ในห้องที่ 43-50 จะประสานเสียงในคอร์ดคู่ 5 เรียงซ้อน

เป็นตอนที่ปรับความดังของดนตรีให้ลดลงเบามาก เพื่อให้มีความแตกต่างของท่อน ซึ่งเป็นช่วงที่น่าสนใจมาก หลังจากนั้นดนตรีจะค่อยๆ นำกลับมาสู่ความดังอีกครั้ง โดยเพิ่มน้ำหนักเสียงจากเบาไปหาดังที่ละน้อย จนกระทั่งนำไปสู่ตอนต่อไป ด้วยการเชื่อมด้วยบันไดเสียง ซีเมเจอร์ เพิ่มสีสันของเครื่องดนตรีด้วยการใช้เทคนิครัวลิ้นในเครื่องดนตรีฟลูต 1, 2 ส่วนทริยแองเกิล

จะเล่นจังหวะซ้ำแบบเดิม ทำนองเพลงในเครื่องดนตรีไวโอลินใช้บันไดเสียงเพนทาโทนิคและการผสม โหมดและใช้แนวสอดประสานของไวโอลิน 2 แล้วให้ไล่เสียงกันกับไวโอลา เชลโลจะเล่นเป็นทำนองที่ เหมือนกัน

ห้องที่ 60-61 กลุ่มเครื่องดนตรีบาสซูน เฟรนช์ ฮอรันเคลื่อนที่แบบขึ้นบันได เป็นบันไดเสียง ซี เมเจอร์

ตอน D ห้องที่ 62-131

นำเสนอทำนองใหม่ที่ปรากฏในเครื่องดนตรีโอโบ และไวโอลิน 1 เป็นการ เคลื่อนทำนองเสียงแบบคู่ 5 ขนาน (Parallel fifths) โดยคิดจากโน้ตที่อยู่ของไวโอลิน 1 เป็นโน้ตพื้น ตัน เสียงประสานจะอยู่ในขั้นคู่ 5, 8 เพอร์เฟค ปรากฏในกลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องสาย ไวโอลิน 2 ไวโอลา เชลโล ดับเบิลเบส ใช้เทคนิคคอสตินาโตในแนวทำนองซ้ำยืนพื้นคู่ 5, 8 เพอร์เฟค เสียงแบบ เสียงโดรนค้างยาวตลอดประโยคในตอนเพลงด้วยน้ำเสียงความดังเบาที่แตกต่างกันออกไป

ห้องที่ 68-69 ในกลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องลมทองเหลืองจะเล่นเทคนิคการรัวลิ้น

ห้องที่ 70-77 เป็นการใช้น้ต 4 พยางค์ในจังหวะ 6/8 เป็นรูปแบบจังหวะผสม ในกลุ่มโน้ต (B, C, D, E) แต่จะนำมาจัดเรียงใหม่ในโครงสร้างเสียง (E, C, B, D) (W-H-W) เพื่อให้เสียง ที่มีสีสันแตกต่างออกไป แล้วดนตรีจะนำเข้าไปสู่ตอนต่อไปด้วยการเพิ่มสีสันของเครื่องดนตรีด้วยการ เล่นในจังหวะซ้ำๆ ของแทมบูรีน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ห้องที่ 86-89 เป็นตอนเชื่อมคั้นจะเล่นด้วยทำนองของกลุ่มเสียง โหมดเอโอเลียน เปียโนและไวบราโฟนเล่นทำนองเดียวกัน (Tutti) ในลักษณะคล้ายทำนองของดนตรีอีสาน และ เสียงประสานโน้ตสองกลุ่มเป็นขั้นคู่ 5 เพอร์เฟคและคู่ 2 เมเจอร์ ในเครื่องดนตรีไวโอลิน 1, 2 และไว โอลา

ห้องที่ 90-97 ทำนองที่ปรากฏในเครื่องดนตรีฟลูตเป็นทำนองที่เพิ่มโน้ตให้มีความถี่จังหวะและระดับเสียงมากขึ้นจากโครงสร้างทำนองของเพลงเดิมแล้วทยอยส่วนเป็นโน้ตเข้บ้ต สองชั้น กลุ่มเสียงที่ปรากฏเป็นเสียงในกลุ่มในเสียงของ B โลครีียนโหมด ให้เล่นเป็นทำนองคู่ขนาน ห้องที่ 90-93 ทำนองที่ปรากฏในเสียงเครื่องดนตรีเชลโลและดับเบิลเบสจะมีระยะความห่างของขั้นคู่ 5 เพอร์เฟค โดยนับจากโน้ต A-E ซึ่งเป็นจังหวะเบสเป็น เอกลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นของอีสาน บท ประพันธ์นี้ได้นำเอกลักษณ์ดังกล่าวมาพัฒนาให้เป็นจังหวะที่แตกต่างออกไปจากเดิม

ห้องที่ 98-100 เป็นตอนเชื่อมคันท่านองปรากฏในกลุ่มเครื่องดนตรี ปิกโคโล เปียนโนและไวบราโฟนเล่นทำนองเดียวกัน ในสายทำนองของดนตรีอีสานที่ใกล้เคียงแต่ไม่ใช่แบบดั้งเดิม ปรับให้เล่นลักษณะเป็นการซ้อนชั้นคู่ 3 และการไล่เรียงเสียงตามลำดับให้เล่นแบบรวโน้ต และทำนองที่ปรากฏใน เซลโลและ ดับเบิลเบส จะเล่นในโน้ตที่เป็นชั้นคู่ 5, 4 เพอร์เฟค

ห้องที่ 101-109 ตอนนี้เป็นการเล่นผสมผสานโมดเป็นเทคนิคการประพันธ์ยุคศตวรรษที่ยี่สิบ เป็นการเปลี่ยนบันไดเสียงสลับกันไปมาเป็นกฎแฉ่ชุนาน นำมาใช้ในเวลาเดียวกัน กลุ่มเครื่องดนตรี ปิกโคโล ฟลูต โอโบ ในศูนย์กลางเสียงอยู่ในโน้ต G ในรูปแบบเรียงเสียง ซึ่งเป็นการใช้โน้ตต่างๆ อย่างอิสระ ดังตัวอย่างภาพนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 39 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทริยญาณ

ห้องที่ 101-109 ท่อนที่ 1

กลุ่มเครื่องดนตรีคลาริเน็ตและบาสซูนในโมด ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่เสียง F ในรูปแบบ
เรียงเสียง ซึ่งเป็นการใช้โน้ตต่างๆ อย่างอิสระ ดังตัวอย่างภาพนี้

ภาพที่ 40 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทริยญาณ

ห้องที่ 102-106 ท่อนที่ 1

กลุ่มเครื่องดนตรีลมทองเหลืองและเครื่องสายอยู่ในศูนย์กลางเสียงอยู่ที่เสียง A ใน
รูปแบบระบบกลุ่มเรียงเสียง ซึ่งเป็นการใช้โน้ตต่างๆ อย่างอิสระ ดังตัวอย่างภาพนี้

ภาพที่ 41 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทริยญาณ

ห้องที่ 101-109 ท่อนที่ 1

จังหวะดนตรีในกลุ่มเสียงต่ำเบสเล่นจังหวะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของอีสาน ซึ่งบท
ประพันธ์ได้สร้างให้มีจังหวะแตกต่างออกไปจากเดิม ด้วยการเพิ่มความสั้นยาวจังหวะให้ต่างจาก

โครงสร้างของจังหวะเดิม แล้วพัฒนาต่อจากตอนที่ผ่านมาโดยเพิ่มเติมขึ้นอีกเล็กน้อยแต่ยังโครงสร้างระดับเสียงชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค และสร้างโมทีฟที่นำแนวคิดเรื่องชั้นคู่ 5 ด้วยการนำทำนองโมทีฟสั้นๆ เคลื่อนไหวแบบกระโดดเป็นชั้นคู่สามทับเรียงซ้อนกันขึ้นไปในกลุ่มเครื่องดนตรี เปียโน ไวบราโฟนจะเล่นทำนองเดียวกัน กลุ่มเครื่องสายจะเปลี่ยนจากการสืมาเป็นการตีโดยใช้ชั้นคู่ 5 เพอร์เฟคที่มีโน้ต A เป็นโน้ตพื้นต้น และชั้นคู่ 4 เพอร์เฟคที่มีโน้ตตัว E เป็นโน้ตพื้นต้น

ตอน J ลำดับห้องที่ 110-112

เป็นตอนเชื่อมคั่นทำนองที่ปรากฏในเครื่องดนตรี กล็อกเคนชปิลในหลายทำนองและเสียงประสานโน้ตสองกลุ่มที่เป็นชั้นคู่ 5, 4 เพอร์เฟคในเครื่องดนตรีเชลโล่ ดับเบิลเบส กลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องลมไม้ คลาริเน็ต บาสซูน เล่นในลักษณะของชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค และ ชั้นคู่ 2 เมเจอร์ ให้เล่นแบบรววโน้ตจะทำให้เกิดเสียงประสานใกล้เคียงสำเนียงแคนฮีสาน

ห้องที่ 113- 130 ทำนองที่ปรากฏในเครื่องดนตรีไวโอลิน 1 เป็นทำนองลักษณะดนตรีฮีสาน แนวทำนองเครื่องดนตรีไวโอลินจะใช้กลุ่มเสียงโน้ต เอโอเลียนโมด ขณะเดียวกันทำนองในกลุ่มเครื่องลมไม้ ฟลูต และ โอโบเล่นอยู่ในโมด C ไอโอเนียน หลังจากนั้นทำนองจะถูกทำให้เลื่อนลงในห้องที่ 131-163 โดยการนำทำนองย่อยๆ เล็กๆ ที่ผ่านมาแล้วกระจายทำนองไปยังกลุ่มเครื่องดนตรีต่างๆ พัฒนาให้เกิดจังหวะที่ซับซ้อนและทับซ้อนกันมากขึ้น ให้สีสันการผสมเสียงระหว่างกลุ่มของเครื่องดนตรีมีมากขึ้น และลักษณะของเสียงประสานยังคงใช้ลักษณะเสียงประสานคู่ 5 เพอร์เฟคชั้นคู่ขนาน ซึ่งปรากฏชัดเจนในดับเบิลเบส และเสียงประสานคู่ 4 เพอร์เฟคในเฟรนช์ฮอร์น

ตอน E ห้องที่ 131-163

ห้องที่ 131-163 เป็นการเล่นการใช้รูปแบบลักษณะดนตรีหลากหลาย ส่วนกลุ่มเครื่องไวโอลิน 1, 2 และ วิโอลา กำหนดให้เล่นจังหวะที่เหมือนกันและเชลโล่กับดับเบิลเบสจะเล่นจังหวะที่เหมือนแล้วจังหวะที่เกิดขึ้นพร้อมกันในแต่ละส่วนเครื่องดนตรีสลับกับกันไป ระหว่างการสีและการตีสายพร้อมกัน ในห้องที่ 133-139 เป็นต้นห้องที่ 153-163 เสียงประสานใช้ชั้นคู่ 2 เมเจอร์ ชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค ดนตรีมีความหนาแน่นมีจังหวะที่หลากหลาย ห้องที่ 148-163 เป็นอัตราจังหวะที่หลากหลายเกิดขึ้นในเวลาพร้อมกันและสลับกันไปในแต่ละกลุ่มของเครื่องดนตรี ทำให้สีสันที่หลากหลายทั้งจังหวะและระดับเสียงเป็นการใช้รูปแบบลักษณะโพลีริทึมที่เกิดขึ้นพร้อมกันในแต่ละส่วนเครื่องดนตรี วิธีการดังกล่าวจะทำให้บรรยากาศเสียงที่ปรากฏออกมาเพื่อสร้างความหนาแน่น (Rhythmic density) ที่มีการไล่เสียงโน้ตในแนวทำนองต่างๆ ทำให้เกิดเนื้อดนตรีคล้ายๆ การแปรหลาย

แนว (Heterophony) เป็นชั้นๆ เป็นบางโอกาส ขณะเดียวกันความเข้มของเสียงมีความเข้มมากขึ้น จนนำไปจุดที่ตั้งที่สุดของตอน กลุ่มเครื่องดนตรีเปียโน ไวบราโฟนเล่นทำนองโมทีฟสั้นๆ มีระยะขึ้นคู่ 5, 8 และใช้โน้ตประดับเป็นทำนองสั้นๆ ไล่เลียนสลับแซมกันไป ห้องที่ 157-163 กลองใหญ่ ฉาบและฆ้องจะเล่นจังหวะรัวเพื่อเพิ่มสีสันและความหนาแน่น ความเข้มเสียงของตอนเพลงให้มีความน่าสนใจมากขึ้น

ตอน F ห้องที่ 164-193

ตอนนี้เป็นการปรับเปลี่ยนการเคลื่อนที่ของเสียงทีละครั้งเสียงอย่างชัดเจน โดยใช้บันไดเสียง ซี โครมาติก มีระยะห่างเป็น 1 คู่แปด มีทิศทางขาขึ้นและลง ด้วยน้ำหนักเสียงจากความเบาไปหาดัง และจากความดังกลับมาหาเบา (Dynamic) เริ่มจากเครื่องดนตรีเสียงต่ำของกลุ่มเครื่องลมไม้ บาสซูน ห้องที่ 16 ตามมาด้วย คลาริเน็ตจะไล่เลียนกันไป มีแนวทำนองที่เหมือนกันไล่เลียนเป็นรูปแบบเพลงที่มีหลายแนวหรือดนตรีหลากหลายแนว (Polyphony) เป็นลีลาสอดผสมและการจัดสีสันให้เข้ากับ กลุ่มเครื่องลมทองเหลืองให้มีการเคลื่อนแนวทำนองด้วยวิธีการเคลื่อนที่ทีละครั้งเสียงแบบ โครมาติก (Chromatic) ซึ่งมาจากรากศัพท์มาจากภาษากรีกโครมา (Chroma) แปลว่าสี จะเป็นการแต้มลายสีสันเพื่อให้ทำนองส่วนของเครื่องดนตรีกลุ่มอื่นมีความชัดเจนและในตัวของมันเอง และบทประพันธ์กำหนดให้มีการเคลื่อนที่แบบตรงกันข้าม (Contrary Motion)

ห้องที่ 164-167 เปียโนจะเล่น อีเฟิร์ต ออกเมนเทด ในมือซ้ายขณะเดียวกันโน้ตมือขวาเล่นขึ้นคู่สาม เมเจอร์และไมเนอร์ ห้องที่ 168 กลุ่มเสียง อีเฟิร์ต ออกเมนเทด เป็นระดับเสียงในจังหวะที่เล่นซ้ำกันไป เครื่องดนตรีปิกโคโลเล่นทำนองห่างเป็นระยะขึ้นคู่ 2, 3 เมเจอร์ คู่ 6 ไมเนอร์ คู่ 4 เพอร์เฟคและ 7 ไมเนอร์ จัดวางให้ไวโอลินเล่นอยู่ในกลุ่มโน้ต Eb G B แต่เปลี่ยนระดับเสียงใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับเครื่องดนตรีเป็นทำนองที่เคลื่อนที่แบบเรียบง่าย เปียโน เล่นซ้ำโมทีฟในรูปแบบการซ้ำห่างลำดับทำนอง (Sequential pattern) หรือหน่วยย่อยที่มีระดับเสียงการเคลื่อนที่เป็นลำดับขึ้นเริ่มจากโน้ต G แนวคิดนี้ได้นำมาซ้ำอีกกลุ่มคือกลุ่มเครื่องสาย ซึ่งทำนองดังกล่าวจะปรากฏมีความหนาแน่นในห้องที่ 190 ก่อนที่ดนตรีจะลงจบด้วยการยืดจังหวะให้ช้าลงทีละน้อย (Ritardando) และกำหนดความดังจากเบา (p) ค่อยๆ เคลื่อนที่ไปหาความดัง (fff) ของตอน ตามมาด้วยการจบแบบลากยาวค้างไว้ (Fermata) พอประมาณ

อรรถาธิบายบทประพันธ์ตอนที่ 2 : สายลมสดับขับขานโอบกอดปฐพีผู้ทรง

โครงสร้างบทประพันธ์เพลง “สายลมในมิติสุนทริยญาณ” มีสังคีตลักษณะแบบแบ่งตอน (Sectional form) แบ่งออกเป็นดังนี้

ตอน A ห้องที่ 1-44

ตอน B ห้องที่ 45-95

ตอน C ห้องที่ 96-112

ตอน D ห้องที่ 113-130

ตอน E ห้องที่ 131-134

ตอน F ห้องที่ 135-176

ตอน G ห้องที่ 177-179

ตอน H ห้องที่ 180-209

อรรถาธิบายบทประพันธ์ในตอนต่างๆ ดังนี้

ตอน A ห้องที่ 1-44

ห้องที่ 1-2 เป็นกลุ่มเสียงที่ทับซ้อนกันของชั้นคู่เสียงต่างๆ เช่น ชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค ในกลุ่มเครื่องเป่าลมไม้ คลาริเน็ตใช้เสียงประสานชั้นคู่ 3 โมนอร์ โอโบ ชั้นคู่ 6 เมเจอร์ ฟลูตและปิกโคโลให้เล่นประสานเสียงมีระยะห่างเป็นช่วงชั้นคู่ 8 ด้วยน้ำหนักเสียงจากเบาไปดัง ขณะเดียวกันไวโอลิน 2 เล่นชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค และการผสมกับเสียงเทียม (Artificial harmonic) ของเครื่องดนตรีไวโอลิน 1

ห้องที่ 6-8 เปลี่ยนสีสันของดนตรีโดยให้ฮาร์ป เล่นโน้ต B เป็นระยะห่าง คู่ 8 เป็นช่วงห่างเสียง 2 ทบเสียง ด้วยใช้เทคนิคการรูดเสียง (Glissando) เปียโนเล่นมือซ้ายชั้นคู่ 8 เพอร์เฟค โน้ต B มือขวาจะเล่นทำนองชั้นคู่ 8 เพอร์เฟค ที่มีการเคลื่อนทำนองขนานเป็นระยะห่างชั้นคู่ 4 เพอร์เฟค

ห้องที่ 9-10 ในเครื่องดนตรีไวโอลิน 1 และ 2 มีทิศทางการเคลื่อนที่ตรงข้ามแบบสวนทางกันเป็นระยะชั้นคู่ 8 และเครื่องดนตรี ฮาร์ป จะเล่นเทคนิครูดเสียง 2 Octave ทำให้สีสันของดนตรีมีสีสันน่าสนใจเพิ่มมากขึ้น หลังจากนั้นกลุ่มเครื่องสายไวโอลินจะยังนำเสนอแนวคิตรยะห่างชั้นคู่ 8 เพอร์เฟคที่โน้ต G

ห้องที่ 14-25 ทำนองที่ปรากฏในเครื่องดนตรีเปียโนและระฆังราว (Tubular bells) เป็นกลุ่มเรียงเสียง (Pandiatonicism) เสียง G ซึ่งกลุ่มเสียงดังกล่าวจะมีความสอดคล้องกับ

กลุ่มเสียงของลายแคนลายสุดสะแนนโน้ตเสียง G เพนทาโทนิคทำนองดังกล่าวเกิดจากการผสมผสานให้คล้ายกับลักษณะการเคลื่อนทำนองเสียงลายแคนดนตรีอีสาน

ห้องที่ 18-22 เครื่องดนตรีฟลูต จะเล่นทำนองที่สร้างอยู่บนรูปแบบจังหวะที่ผิดปกติในเครื่องดนตรีโอโบจัดวางให้อยู่ในลักษณะการไล่เสียงเป็นระยะขนานคู่ 3 และทำนองเริ่มมีการตัดแปงมากขึ้นพบในเครื่องดนตรีคลาริเน็ตจะเล่นขึ้นคู่ที่กว้างไปหาขึ้นคู่ที่แคบลง หลังจากนั้นจังหวะจะถูกทอนลงให้เป็นโน้ตเช็บ็ต 1 ขึ้นในกลุ่มโน้ตจังหวะ 5 พยางค์จะถูกนำมากระจายให้ไปยังกลุ่มเครื่องดนตรีต่างๆ ห้องที่ 24 โอโบจะเล่นโน้ตในชั้นคู่ 7 ขนาน ผสมกับชั้นคู่ 3 คู่ขนาน คลาริเน็ตจะมีทิศทางเคลื่อนที่แบบขาขึ้นเพื่อเชื่อมโยงกับแนวทำนองที่จะกลับมาของทำนองเดิมอีกครั้งแต่จังหวะจะมีความแตกต่างกันออกไปจากเดิมบ้างเล็กน้อยในไวโอลิน 1 ขณะเดียวกันก็ยังคงโครงสร้างทำนองเดิม ดังที่ปรากฏในเครื่องดนตรี ฮาร์ป เปียโน และไวบลาโฟน

ห้องที่ 25-29 ลักษณะเนื้อดนตรีเป็นการแปรแนวโดยเฉพาะกลุ่มเครื่องลมไม้และลมทองเหลือง กลุ่มเครื่องลมไม้จะเล่นเลียนกันไปเริ่มจาก คลาริเน็ต โอโบ ฟลูต 1, 2 ลักษณะดังกล่าวนำมาใช้กับกลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องลมทองเหลือง ทูบา ทรอมโบน อีกด้วย

ห้องที่ 29-30 กำหนดให้เสียงมีความกระชับมากขึ้นเป็นจังหวะโน้ตเช็บ็ต 2 ขึ้น เชื่อมต่อด้วยทรอมโบน

ห้องที่ 31-32 เพิ่มสีสันการรูดเสียง ชั้นคู่ 3 ไมเนอร์ (Bb-Db, A-C, Bb-Db) และชั้นคู่เสียงจะแคบลงในชั้นคู่ 2 ไมเนอร์ เครื่องทรอมโบน วิโอลาและเชลโลจะเล่นเทคนิคการรูดสายแบบสวนทางกันเป็นระยะห่างคู่ 8

ห้องที่ 32-37 ในกลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องสายจะเล่นโน้ตที่มีโครงสร้าง ศูนย์กลางเสียงอยู่ที่เสียง E ซึ่งกลุ่มเสียงที่ปรากฏส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มเสียง (E G B E) ซึ่งจะนำมาก่อน และหลังจากนั้นจะได้ยินเสียงในเครื่องดนตรีเสียงต่ำ คือดับเบิลเบสและเชลโลตามมาในส่วนโน้ตที่ต่างออกไป

ห้องที่ 38-44 นำทำนองเดิมอย่างชัดเจน กำหนดให้กลับอีกครั้งในกลุ่มของไวโอลิน 1, 2

ตอน B ห้องที่ 45-95

ทำนองดนตรีในกลุ่มเครื่องไวโอลิน 1, 2 จะถูกพัฒนาโมทีฟโดยการนำโมทีฟที่เคยปรากฏจากโครงสร้างทำนองหลัก นำกลับมาพัฒนาจังหวะให้อยู่ในชั้นคู่ 8 เพอร์เฟค ชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค เพิ่มเครื่องหมายเฟล็ต และเครื่องหมาย เนเซอร์ล เพื่อปรับเปลี่ยนเสียงให้มีความแตกต่างออกไปจากเดิม ซึ่งเป็นหลักการของการค้นสด แต่ยังคงรูปร่างโครงสร้างเดิมไว้ ใช้แนวความคิดการนำโมทีฟ

หลักมาต้นสดในประเด็นของเทคนิคต่างๆ เช่น การย่อส่วน การขยายส่วน การตัดโน้ตบางโมทีฟมาพัฒนาในกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เฟรินซ์ฮอร์น

ห้องที่ 45-50 นำทำนองเดิมกลับแล้วขยายส่วนของจังหวะให้โน้ตมีความยาวเป็นโน้ตตัวขามีทิศทางการเคลื่อนทำนองในโครงสร้างของชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค และชั้นคู่ 3 ไมเนอร์ ขณะเดียวกัน ทริ้มเปิดจะใช้การย่อส่วน ให้เป็นค่าความยาวเป็นโน้ตตัวดำและเคลื่อนทำนองในโครงสร้างชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค และชั้นคู่ 3 ไมเนอร์

ห้องที่ 58-65 เครื่องลมทองเหลือง ทรอมโบน 1 เฟรินซ์ฮอร์น 1, 2 จะมีการเคลื่อนที่ทำนองแบบขึ้นบันไดขาลงซึ่งทริ้มเปิดจะเคลื่อนทำนองแบบขึ้นบันไดขาลงและขาขึ้น ในลักษณะการสลับแบบฟันปลา เป็นการสร้างทำนองแบบลักษณะเนื้อดนตรีแปรแนว เปียโนและฮาร์ป จะเล่นกลุ่มเสียง เอ ไมเนอร์ แต่กำหนดให้พลิกกลับครั้งที่ 1 ช่วงเสียง 2 ช่วงเสียง

ห้องที่ 76-78 กลุ่มเครื่องดนตรีไวโอลิน 1, 2 และ วิโอลาจะเล่นเทคนิคเสียง เทียมกำหนดให้เล่นสายเปล่าในไวโอลิน 1 ให้เล่นบนสาย 1 คือสาย E ไวโอลิน 2 บนสาย 2 คือ A วิโอลา เล่นบนสาย 2 คือสาย D เป็นการเพิ่มผสมสีสันเสียง ฮาร์ปจะเล่นเทคนิคการรูดเสียงแบบ ขึ้นบันไดขาลงระยะคู่ 8 เป็นช่วงห่างเสียง 4 Octave

ตอน C ห้องที่ 96-112

ทำนองในกลุ่มเครื่องสายเป็นการซ้อนทำนองจะเกิดขึ้นในเวลาต่างกัน เป็นการไล่เลียนตามกันระหว่าง ไวโอลิน 1 วิโอลา เซลโล และดับเบิลเบส ซึ่งเป็นทำนองที่พัฒนามาจากทำนองหลัก แต่จะปรับให้จังหวะสั้นลง และจะยังคงโครงสร้างเสียงเดิมไว้ ในกลุ่มของเครื่องดนตรีลมทองเหลืองทริ้มเปิด ทรอมโบน จะตัดจังหวะเล็กๆ นำมาเสนอให้มีความชัดเจนและขยายยาวให้มีความหนาแน่นมากขึ้น ในกลุ่มของเครื่องลมไม่ใช้การประสานเสียงของเครื่องดนตรีคลาริเน็ตเคลื่อนทำนองเป็นคู่ 8 เพอร์เฟคขนาน และใช้การซ้อนทำนองในกลุ่มเครื่องดนตรี ไวบราโฟน เปียโน ฮาร์ป ไล่เลียนกันไป

ห้องที่ 109-112 ในแนวกลุ่มเครื่องสาย และปิกโคโล ฟลูต ยังคงให้มีการพัฒนาทำนองด้วยเทคนิคดังกล่าว ในห้อง 109-112 เปียโนและฮาร์ปจะอยู่ในกลุ่มเสียง เอ ไมเนอร์ ช่วงระยะห่างเสียง 2 Octave

ตอน D ห้องที่ 113-130

ดนตรีในตอนนี้จะนำเสนอจุดเด่นด้วยการนำบางส่วนของโมทีฟหลักมาพัฒนาโดยการตัดเป็น จังหวะเล็กๆ แล้วนำมาขยายเพิ่มไปยังกลุ่มของเครื่องดนตรีต่างๆ เช่น กลองใหญ่เล่นเป็นกระสวนจังหวะ ส่วนทuba และทอมโบนเล่นเสียงประสานชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค ทำนองยังคงปรากฏในรูปแบบดนตรีหลากหลายแนวระหว่างกลุ่มของเครื่องดนตรี ไวโอลิน 1, 2 เฟรนช์ฮอร์น ฟลูต โอโบ การซอห์นทำนองจังหวะเล็กๆ ที่เป็นวลีสั้นๆ ซ้ำๆ ในกลุ่มเครื่องดนตรี ไวบราโฟน ฮาร์ป เปียนโน และกล็อกเคนชปีล เป็นการเพิ่มสีสันของทำนองให้ปรากฏบ่อยครั้ง

ห้องที่ 126-130 เป็นการเปลี่ยนสีสันเสียงให้เล่นเป็นโน้ตตัว E ในกลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องลมไม้ เครื่องสายจะเล่นด้วยน้ำหนักเสียงที่ดังมากส่งท้ายด้วยกลุ่มเสียงจังหวะเล็กๆ ที่นำมาพัฒนาให้กับกลุ่มเครื่องดนตรีเฟรนช์ฮอร์น และทรมเป็ต

ตอน E ห้องที่ 131-134

เป็นตอนเชื่อมเพื่อเปลี่ยนการรับฟังกำหนดให้มวลเสียงและดนตรีเบาบางลงดับเบิลเบส เซลโลเล่นชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค เปียนโนและฮาร์ป เล่นกลุ่มโน้ตที่มีโครงสร้างอยู่ในบันไดเสียงเอ ไมเนอร์ และกำหนดให้เล่นโน้ตด้วยตัวกลมด้วยน้ำหนักเสียงเบาแบบเรียบง่าย

ตอน F ห้องที่ 135-176

ทำนองดนตรีจะอยู่ในกลุ่มเครื่องดนตรีไวโอลิน 1, 2 ปิกโคโล ฟลูต ห้องที่ 135-148 ให้เสียงประสานอยู่ในกลุ่มของเครื่องดนตรีโอโบ คลาริเน็ตเล่นชั้นคู่ 3 เมเจอร์และไมเนอร์ในแบบขนาน และใช้เนื้อดนตรีแบบโพลีโฟนี วิโอลา เซลโลเล่นทำนองแบบบันไดเสียงโครมาติกมีระยะห่างชั้นคู่ 6 ไมเนอร์ (E-C)

ห้องที่ 149-161 ทำนองจะปรากฏในแนวเครื่องดนตรีไวโอลิน 1 แล้วสร้างทำนองสอดประสานในไวโอลิน 2 ในกลุ่มของเครื่องดนตรีวิโอลา เซลโล ดับเบิลเบส จะเล่นเป็นชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค ในรูปแบบจังหวะชัดและการรวบโน้ตของกลุ่มเครื่องลมไม้ให้เป็นการสอดประสานเนื้อทำนองดนตรีที่มีลักษณะของเนื้อดนตรีแปรแนว การประสานเสียงในเครื่องดนตรี ฟลูต 1, 2 จะมีการเคลื่อนทำนองเป็นชั้นคู่ประสานแบบชั้นคู่ 5, 8 เพอร์เฟค คู่ 6 เมเจอร์ ไมเนอร์

ห้องที่ 159-161 กลุ่มเครื่องลมไม้จะเคลื่อนที่เร็วโดยการใช้นิ้วกดปิดกั้น ในลักษณะรูปแบบของจังหวะเข็บตสองชั้นมีลักษณะของการเคลื่อนจังหวะใน 5, 6, 7, 8 พยางค์ มีทิศทางการเคลื่อนที่แบบขั้นบันไดเสียง ซี เมเจอร์ เพื่อเร่งเข้าสู่ตอนต่อไป ขณะเดียวกันกลุ่มเครื่องดนตรี

เครื่องลมทองเหลืองจะเล่นโน้ตเสียง F ที่ซ้ำๆ และประสานคู่ 7 เมเจอร์ดังที่ปรากฏในเครื่องดนตรี
ทรมอบอน

ตอน G ห้องที่ 177-179

ดนตรีในตอนนี้จะเป็นการเปลี่ยนน้ำหนักเสียงและความหนาแน่นของเสียงมาเป็น
ความเบาบาง เหลือเพียงกลุ่มเครื่องตี ฉาบ กอง ทร้อยเองเกิดและ ระฆังราวที่เล่นเป็น ชั้นคู่ 5 ดิมินิช

ตอน H ห้องที่ 180-209

ดนตรีในตอนนี้จะนำแนวความคิดที่ปรากฏในช่วงแรกๆ กลับมาให้อยู่ในกลุ่มของ
เครื่องสายคือ ไวโอลิน 1, 2 กำหนดให้เล่นอยู่ในชั้นคู่ 8 เพอร์เฟค เล่นด้วยโน้ต G และจะเป็นการเล่น
แบบจังหวะขัดในเซลโลและดับเบิลเบส จากนั้นทำนองจะปรากฏชัดเจนมากขึ้นในเครื่องดนตรี
ไวบราโฟน กล็อกเคนชปีล ปิกโคโล ฟลูต ซึ่งเป็นการซ้อนทำนองไล่เลี่ยนกัน

ห้องที่ 189-203 เป็นการผสมผสานเสียงด้วยเทคนิคการใช้เสียงเทียมโดยกำหนดให้
เล่นบนสายเปล่า ไวโอลิน 1, 2 จะเล่นบนสาย E และสาย A และไวโอลาเล่นสายเปล่าสาย D เซลโล
และดับเบิลเบสเล่น สาย G ที่มีทิศทางการเคลื่อนที่ขึ้นลงสลับกันไปมาอิสระ ขณะเดียวกันเครื่อง
ลมไม้ ห้องที่ 197 เครื่องดนตรีคลาริเน็ต จะเล่นผสมเป็น ชั้นคู่ 4, 5 เพอร์เฟค คู่ 2 เมเจอร์ คู่ 3
ไมเนอร์และ ชั้นคู่ 6 ด้วยเทคนิคการรัวลิ้น (Flutter tonguing) แล้วกำหนดให้เกิดการทับซ้อนชั้นคู่
ต่างๆ ทำให้เกิดการผสมเสียงที่มีสีสันน่าสนใจ

ห้องที่ 203-209 ดนตรีช่วงนี้มีน้ำหนักเสียงค่อยๆ เบาลง และลดลง เบาลงเรื่อยๆ
ด้วยการเล่นซ้ำๆ ของจังหวะและทำนองในกลุ่มเครื่องสาย ไวโอลิน 1, 2 ซึ่งจะเล่นโน้ตในชั้นคู่ 8
เพอร์เฟค วิโอลาและเซลโลเล่นโมทีฟซ้ำๆ ของชั้นคู่ 3 เมเจอร์และไมเนอร์ โดยเบามาก ทำนองหลัก
จึงปรากฏชัดเจนมากขึ้นในแนวทำนองเครื่องดนตรีปิกโคโลและการซ้ำทำนองโมทีฟสั้นๆ ในเครื่อง
ดนตรี ไวบราโฟน เปียโน ฮาร์ป ระฆังราว กล็อกเคนชปีล ซึ่งเสียงจะจบลงด้วยคู่ 9 เมเจอร์โดยเปียโน
อย่างสงบเรียบง่าย

อรรถาธิบายบทประพันธ์ท่อนที่ 3 : สายลมระเริงวงค์สุนทรียญาณมนุษย์โลก

โครงสร้างบทประพันธ์เพลง “สายลมในมิติสุนทรียญาณ” มีสังคีตลักษณะแบบแบ่งตอน (Sectional form) ดังนี้

- ตอน A ห้องที่ 1-3
- ตอน B ห้องที่ 4-47
- ตอน C ห้องที่ 48-63
- ตอน D ห้องที่ 64-70
- ตอน E ห้องที่ 71-76
- ตอน F ห้องที่ 77-88
- ตอน G ห้องที่ 89-127
- ตอน H ห้องที่ 128-136
- ตอน I ห้องที่ 137-141
- ตอน J ห้องที่ 142-157
- ตอน K ห้องที่ 158-191
- ตอน L ห้องที่ 192-205
- ตอน M ห้องที่ 206-216

อรรถาธิบายบทประพันธ์ในตอนต่างๆ ดังนี้

ตอน A ห้องที่ 1-3

ตอนนี้เป็นการเล่นนำเสนองานองหลักผสมผสานในกลุ่มเสียง โหมด Aeolian

ภาพที่ 42 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ
ห้องที่ 1-3 ท่อนที่ 3

จากแนวคิดกลุ่มเสียงดังกล่าวพบประพันธ์ได้นำมาสร้างประโยคเพลงที่มีลักษณะการซ้ำกลุ่มโมทีฟ ในจังหวะที่ 1-2 จังหวะที่ 3-4 เป็นโน้ตเซปต์สองชั้นหกพยางค์และในครั้งที่ 2 จะเป็นการพัฒนาแนวความคิดในรูปแบบการซ้ำที่คล้ายกันกลุ่มโมทีฟในเรื่องของจังหวะระดับเสียงที่มีทิศทางเคลื่อนที่ไปข้างหน้า เพื่อสร้างให้ดนตรีมีประโยคเพลงไม่ยืดยาวด้วยการซ้ำกลุ่มจังหวะการเลียนระดับเสียงและหัวของโมทีฟในช่วงท้ายๆ มีทิศทางเคลื่อนที่ลง

ตอน B ห้องที่ 4-47

การประสานเสียงในส่วนของเครื่องสายจะใช้กลุ่มเสียง E A C เรียงซ้อนในจังหวะที่ 1-2 ห้องที่ 4 เป็นโน้ตตัวขาวซึ่งสามารถมองได้อีกแบบคือ คอร์ดเอไมเนอร์ในแนวกลุ่มเสียงของเครื่องดนตรี วิโอลา เซลโล ดับเบิลเบส หลังจากนั้นลายทำนองของเสียงจะมีทิศทางเคลื่อนที่แบบขาลงในระดับเสียง (E, D, C, B, A, G) กลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องลมไม้ คลาริเน็ต บาสซูน จะเล่นในจังหวะแบบใหม่ที่ต่างออกไปของเสียงในจังหวะที่ 1-2 จะเล่นประสานอยู่ในชั้นคู่ 3 ไมเนอร์ ห้องที่ 5 ในแนวของเครื่องดนตรีทรัมเป็ตและเฟรนช์ฮอร์น ในกลุ่มเสียงชั้นคู่ 2 ไมเนอร์ เรียงซ้อนกันในลายทำนองของโอโบ 1, 2

ห้องที่ 4-6 เป็นการนำบางส่วนของโมทีฟหลักนำกลับมาเสนอในจังหวะที่ 4 ยก ในกลุ่มเสียงเครื่องลมทองเหลือง ทูบาและทรอมโบน 1, 2 จะเล่นในกลุ่มเสียง A ดิมินิชท์ ซึ่งทำนองที่ปรากฏใน ไวโอลิน 1, 2 ไล่เลียนตามกัน ซิโลโฟนและปิกโคโล จะเล่นในลีลาการเลียนแบบพิวักที่ไม่ใช่แบบมาตรฐาน

ในห้องที่ 15-17 แนวทำนองที่ปรากฏในลายเสียงส่วนใหญ่จะปรากฏในแนวเครื่องดนตรีไวโอลิน 1, 2 จะเป็นการนำรูปแบบจังหวะที่เคยปรากฏแล้ว โดยนำกลับมาเสนอในแบบสอดประสานซึ่งการประสานเสียงในกลุ่มเครื่องดนตรีคลาริเน็ต 1, 2 และบาสซูนเกิดจากการสร้างทำนองให้ซ้อนกันเป็นชั้นคู่ 5 เพอร์เฟคและชั้นคู่ 4 เพอร์เฟคทับซ้อนกัน และในกลุ่มของเครื่องสายวิโอลา เซลโล ดับเบิลเบสจะเล่นเป็นเสียงประสานชั้นคู่ 5 เพอร์เฟคให้เล่นซ้ำๆ ในส่วนทำนองที่ให้เครื่องดนตรีฟลูตและปิกโคโลจะให้เล่นทำนองในจังหวะเซปต์สองชั้นจำนวน 11 พยางค์ ที่มีทิศทางเคลื่อนที่แบบขึ้นบันไดทั้งขาขึ้นและขาลงสลับกันไป

ห้องที่ 30 ในลายเครื่องดนตรีโอโบได้นำกระสวนจังหวะจากทำนองหลักบางส่วน นำกลับมาทำซ้ำๆ อีก ซึ่งจะกำหนดให้โน้ตตัวหลักในโครงสร้างทำนองอยู่ในจังหวะตก โดยมีโน้ต G, A, B, C, D, E, F, C

ห้องที่ 36 มีลายทำนองในโครงสร้างที่มีทิศทางของโน้ตขาลง เช่น โน้ต D, C, B, A, G, F, E จังหวะดังกล่าวจะทำให้ได้ยินเสียงของความหนาแน่นเสียงมากขึ้น

ห้องที่ 42-47 กลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องลมไม้ เครื่องลมทองเหลืองและเครื่องสายจะเล่นโมทีฟที่นำมาจากทำนองหลักในช่วงแรกๆ ของประโยคเพลง นำมาเล่นซ้ำๆ ในแบบเดียวกันจนทำให้เพลงมีเอกภาพในเรื่องของจังหวะและระดับเสียงที่คล้ายกัน

ตอน C ห้องที่ 48-63

เชื่อมด้วยกลองทิมปานีในโครงสร้างของชั้นคู่ 4, 5 เพอร์เฟคที่ซ้อนเรียงกันในทิศทางแนวนอน และนำเสนอแนวคิดที่ต่างออกไปโดยให้อยู่ในอัตราจังหวะ 5/4 ทำนองที่ปรากฏในลายของเครื่องดนตรีไวโอลิน 1, 2 เป็นทำนองการใช้เสียงหลอกและใช้เทคนิคการรูดสายในขณะเวลาเดียวกัน ส่วนเครื่องดนตรี วิโอลา เซลโลและดับเบิลเบสเล่นเทคนิคการรูดสายเป็นทำนองอันเดียวกัน ซึ่งตามมาด้วยกลุ่มเครื่องลมไม้จะมีการประสานเนื้อเสียงแบบแปรทำนอง โดยกำหนดให้เครื่องดนตรีฟลูต เป็นผู้เล่นในลายเดียวกันในจังหวะที่ 5 ห้องที่ 49 มีการเคลื่อนทำนองที่เร็วขึ้นแบบขั้นบันไดเสียงประกอบด้วยโน้ต (D E F G A B C D) และมีทิศทางการเคลื่อนที่ขาลงแบบโครมาติกที่ละครึ่งเสียงเครื่องดนตรีโอโบที่จะเล่นทำนองด้วยการนำบางส่วนโมทีฟเล็กๆ ที่มาจากทำนองหลักแล้ว กำหนดให้เล่นไล่เลียนกันแนวเครื่องดนตรีคลาริเน็ตในลักษณะการใช้ชั้นคู่ 4 เพอร์เฟค เล่นเสียงประสาน ใช้เทคนิคลากค้ำเสียงยาวในโน้ตตัว D ตั้งแต่ห้องที่ 49-55

ห้องที่ 56-63 นำโมทีฟจากทำนองหลักกลับมาอีก ด้วยการทำซ้ำๆ เพิ่มความหนาแน่นของเนื้อดนตรีมีแนวโน้ตจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ พร้อมกับการกระจายโมทีฟดังกล่าวไปยังกลุ่มเครื่องดนตรีต่างๆ เช่น เครื่องลมไม้ เครื่องลมทองเหลือง เครื่องตี และเครื่องสาย ดนตรีตอนนี้จะใช้เทคนิคการแปรทำนอง การซ้ำโมทีฟ และเสียงประสานในระหว่างเครื่องดนตรีดับเบิลเบสและเซลโลเคลื่อนที่แบบประสานกันเป็นชั้นคู่ 3 เมเจอร์และไมเนอร์ ห้องที่ 58 เปียโนจะสร้างเสียงประสานแบบทับซ้อนเรียง 3 และการเพิ่มโน้ตลำดับที่สี่ของกลุ่มเข้าไปนับจากโน้ตตัว G เป็นโน้ตพื้นฐานยกตัวอย่าง เช่น (G B (C) D) เป็นต้น

ตอน D ห้องที่ 64-70

การใช้เทคนิคพิเศษเสียงเทียมเริ่มจากกลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องสาย เซลโลและไวโอลา เล่นด้วยน้ำหนักเสียงค่อนข้างเบาและไล่เลียนตามมาโดยไวโอลิน 1, 2 เป็นการใช้นี้อดนตรีแบบแปรแนว กลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ทรัมเป็ต เฟรินฮอร์นเล่นจังหวะที่นำมาจากโมทีฟเล็กๆ ของทำนองหลัก แล้วพัฒนาให้อยู่ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปพร้อมกับการไล่เลียนกัน มีเสียงประสานที่เกิดจากทรอมโบนจะเล่นเป็นชั้นคู่ 3 เมเจอร์และไมเนอร์เป็นชั้นคู่ขนานกันไปและการเพิ่มกระสวนจังหวะในกลุ่มเครื่องตีให้มีกระสวนจังหวะที่แตกต่างกันออกไป ดนตรีเริ่มเพิ่มความหนาแน่นมากขึ้นเครื่องตีจะเพิ่มความซับซ้อนเข้มข้นของทำนองและความหนาแน่นของจังหวะมากขึ้น ดนตรีดังกล่าวจะนำเข้าไปสู่ในตอนต่อไป ด้วยการนำใช้สีสันของเครื่องดนตรีจากเครื่องสายให้เล่นเทคนิคเสียงเทียม พร้อมกับการรูดเสียงเพื่อเพิ่มความน่าสนใจและทำให้เกิดการผสมผสานสีสันเสียง

ตอน E ห้องที่ 71-76

เปลี่ยนอัตราจังหวะเป็น 7/4 กลุ่มเครื่องลมไม้ ฟลูตกับโอโบ จะเล่นลายทำนองเดียวกันโดยให้เล่นไล่เลียนกันที่มีระยะห่างคู่ 4 เพอร์เฟค กลุ่มเครื่องสายไวโอลิน 1, 2 เล่นเหมือนกัน (Unison) กลุ่ม ไวโอลา เซลโลและดับเบิลเบสเล่นเหมือนกันประสานเสียงเป็นชั้นคู่ 5 เพอร์เฟคโดยเทคนิคการติด ห้องที่ 74-76 กลุ่มเครื่องลมทองเหลืองจะเล่นนี้อดนตรีเป็นแบบหลากหลาย

ตอน F ห้องที่ 77-88

เปลี่ยนอัตราจังหวะเป็น 3/4 ทำนองของกลุ่มเครื่องดนตรีไวโอลิน 1 ปิกโคโล ฟลูต เปียโน ทำนองดังกล่าวเป็นการพัฒนาทำนองที่เกิดจากการนำบางส่วนของทำนองหลักนำกลับมาใช้อีกแล้วพัฒนาเพิ่มเติมโดยผสมกับจังหวะย่อยของทำนองใหม่ที่สร้างขึ้นอีก การประสานเสียงในกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ทูบา ทรอมโบน ประสานกันเป็นชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค บาสซูน และคลาริเน็ตจะเล่นเป็นเสียงประสานที่มีการผสมผสานระหว่างชั้นคู่ 4, 8 เพอร์เฟค และชั้นคู่ 6 ไมเนอร์

ตอน G ห้องที่ 89-127

เปลี่ยนอัตราจังหวะเป็น 2/4 เป็นการนำทำนองหลักกลับเข้ามาอีกครั้งในกลุ่มเครื่องสาย แต่จะเป็นทำนองที่มีการดัดแปลงให้แตกต่างจากเดิมอีกเล็กน้อย เป็นทำนองที่มีนี้อดนตรีสอดผสานหลากหลายสร้างขึ้นในกลุ่มเครื่องลมไม้มีนี้อดนตรีแบบกระจายเป็นเศษเสียงเล็กๆ กำหนดให้เล่นสลับกันไปในชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค ขณะเดียวกันเครื่องลมทองเหลืองจะเล่นทำนองที่ไล่เลียนกันระหว่างเฟรินฮอร์น ทรอมโบนและทรัมเป็ต

ห้องที่ 102-114 เนื้อดนตรีเริ่มมีความหนาแน่นทั้งระดับเสียงและจังหวะ ในกลุ่มเครื่องดนตรีดับเบิลเบส ทูบาและบาสซูน เล่นเป็นขั้นคู่ 4 ดิมีนิชท์ กำหนดให้เล่นเสียงลากยาวเพื่อให้เป็นเสียงประสานให้กับทำนองในส่วนของเครื่องดนตรีกลุ่มอื่นๆ

กลุ่มเครื่องลมทองเหลืองส่วนใหญ่จะให้ป็นเนื้อดนตรีแบบแปรแนว โดยการนำโมทีฟบางโมทีฟมาจากทำนองหลัก นำกลับมาเพื่อใช้ในการย้ำในแบบซ้ำๆ ที่ต่างระดับเสียงออกไป ด้วยน้ำหนักความดังเบา จากค่อนข้างเบาไปหาค่อนข้างดังซึ่งแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ

ห้องที่ 115-127 การนำทำนองหลักให้กลับมาปรากฏชัดเจนมากขึ้นในกลุ่มเครื่องดนตรี ปิกโคโล ฟลูต ไวโอลิน และกลุ่มเครื่องดนตรีลมทองเหลืองที่จะทำหน้าที่ในการสอดประสานด้วยหลักการเดียวกันคือการนำโมทีฟมาจากบางส่วนของทำนองหลักมาพัฒนาเพิ่มเติมให้ต่างออกไปจัดให้มีความเหมาะสมสำหรับการสอดประสานของตอนเพลง

ตอน H ห้องที่ 128-136

เปลี่ยนอัตราความเร็วให้อยู่ในอัตราจังหวะช้า (Largo) ดนตรีจะเปลี่ยนน้ำหนักเสียงให้เบาลงเพื่อสร้างความแตกต่าง เสียงประสานจะเป็นโน้ตลากยาวในกลุ่มเครื่องลมไม้ค้างยาวไว้ในโน้ต C เป็นโน้ตพื้นต้นมีระยะห่างของขั้นคู่ 5 เพอร์เฟค จากโน้ตตัว G ซึ่งในกลุ่มเครื่องสายจะเล่นทำนองเดียวกันโดยใช้เทคนิคเสียงเทียมและส่วนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ทูบาเล่นโน้ตตัว A ให้เล่นลากเสียงยาวค้างไว้ และทรอมโบน 1, 2 จะเล่นเป็นจังหวะซ้ำใน คู่ 3 เมเจอร์

ตอน I ห้องที่ 137-141

เปลี่ยนอัตราจังหวะเป็น 7/4 ทำนองที่ปรากฏในไวโอลิน 1, 2 ในโหมดของ ซี โลเคเรียน สอดประสานทำนองด้วยกลุ่มเครื่องดนตรีวิโอลา เชลโล่ ดับเบิลเบส กลุ่มเครื่องลมไม้จะเล่นทำนองที่ปรากฏในเครื่องดนตรี โอโบกำหนดให้อยู่ในลำดับขั้นที่ 4 (Subdominant) ของโหมด คือโน้ตตัว E แล้วนำไปสู่กลุ่มโน้ตเซปต์หนึ่งขั้น 3 พยางค์ โดยการซ้ำที่ต่างระดับเสียงเพื่อให้มีทิศทางการเคลื่อนทำนองขาขึ้นสลับกับการเคลื่อนที่ขาลงของทำนองในกลุ่มของเครื่องดนตรีคลาริเน็ต บาสซูน กลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องลมทองเหลือง เฟรินซ์ฮอร์น เล่นเสียงประสานคู่ 5 เพอร์เฟค ทรัมเป็ต

ห้องที่ 137 ผสานขั้นคู่ 2 ออกเมนเทด เมเจอร์ และไมเนอร์ ห้องที่ 138 จะเล่นขั้นคู่เสียงที่กว้างขึ้นเป็น ขั้นคู่ 4 เพอร์เฟค จากโครงสร้างของเสียงประสานทั้งหมดของกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ถ้ามองอีกแบบจะสามารถมองได้ว่า คือการทับซ้อนของขั้นคู่ 5 เพอร์เฟค (C- G) กับออก

เมเนตต์ (Eb- B) และคู่ 6 เมเจอร์ (C- A) ส่วนกลองทิมปานีจะเล่นจังหวะซ้ำในโน้ตเสียง (E) เครื่องดนตรีฮาร์ปจะเล่นโน้ตประดับที่มีระยะห่างของขั้นคู่ 8 เพอร์เฟคของกลุ่มโมทีฟ กำหนดเป็นโน้ตเข้ตหนึ่งขั้นสามพยางค์ (Ornamentation) เพื่อประดับให้เกิดความสวยงามของตัวดนตรี

ตอน J ห้องที่ 142-157

นำเสนอทำนองด้วยการนำทำนองมาจากบางส่วนของโมทีฟหลัก นำกลับมาทำซ้ำๆ แล้วกระจายให้ออกไปยังกลุ่มเครื่องดนตรีต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างจุดร่วมของจังหวะที่คล้ายกัน เพื่อให้ดนตรีมีเอกภาพ และทำให้นี้ดนตรีมีความเข้มข้นหนาแน่น การสร้างเสียงประสานโดยใช้การทับซ้อนขั้น คู่ 2 เมเจอร์ ไมเนอร์ และโน้ตคู่ 6 ไมเนอร์นับจากโน้ต B เป็นโน้ตพื้นต้น เครื่องดนตรีฮาร์ปจะเล่นประสานเสียงโดยใช้หลักการ การสร้างคอร์ด อี ไมเนอร์ พลิกกลับครั้งที่สองทับซ้อนกันขึ้นไป

ห้องที่ 146-149 กลุ่มเครื่องสาย วิโอลา เชลโล่ ดับเบิลเบสเล่นโน้ตเข้ตหนึ่งขั้นไวโอลิน 1, 2 จะเล่นเข้ตสองขั้นโดยการย่อส่วนของทำนองกลุ่มเครื่องสายเสียงต่ำ กำหนดให้เล่นทับซ้อนกัน ดนตรีในตอนนี้นี้ส่วนใหญ่จะเป็นดนตรีหลากหลายแนวที่มีการซ้อนขั้นทำนอง มีความหนาแน่นของจังหวะ (Textural density) และความเข้มข้นน้ำหนักเสียงดัง

ตอน K ห้องที่ 158-191

การนำเสนอหลายทำนองหลักในลีลาแบบพิวักแต่ไม่ใช่พิวักตามแบบแผนมาตรฐาน ทำนองที่ ปรากฏในกลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องลมไม้เริ่มจากปิกโคโล่ ไถ่เลียนตามด้วยฟลูตที่มีระยะห่างคู่เสียงเป็น (E-A) คู่ 4 เพอร์เฟค ดังตัวอย่างภาพนี้

ภาพที่ 43 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ
ห้องที่ 158-160 ท่อนที่ 3

โอโบ คลาริเน็ต (D-G) ที่มีระยะห่างขั้นคู่เสียงเป็นขั้นคู่ 4 เพอร์เฟค ดังตัวอย่างภาพนี้

ภาพที่ 44 บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ

ห้องที่ 162-167 ท่อนที่ 3

ห้องที่ 175 สอดประสานทำนองด้วยกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง การสร้างสีสันดนตรีโดยเพิ่มกลุ่มเครื่องกระทบจำนวนมากขึ้นจนกระทั่งดนตรีได้พัฒนาไปสู่ความเข้มข้นด้วยการทับซ้อนของลายทำนองจากกลุ่มเครื่องดนตรีต่างๆ ดนตรีนำไปสู่ตอนต่อไป

ตอน L ห้องที่ 192-205

ทำนองหลักยังคงปรากฏอยู่กับแนวกลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องลมไม้ ปิกโคโล ฟลูต โอโบและไวโอลิน 1, 2 ขณะเดียวกันได้สร้างทำนองอีกทำนองในกลุ่มเครื่องดนตรี คลาริเน็ต บาสซูน เฟรินฮอร์นซึ่งจะอยู่ในโครงเสียงคู่ 5 เพอร์เฟค

ห้องที่ 192-194 ไปยังโน้ตตัว E ในห้องที่ 195 เพิ่มสีสันในกลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องตีด้วย แทมบูรีนลิน ทริแยงเกิล และสแนร์ จากนั้นดนตรีได้เปลี่ยนลักษณะจังหวะให้มีพยางค์มากขึ้นเพื่อเร่งความเร็วเข้าไปสู่ตอนต่อไป ด้วยการเล่นจังหวะในลักษณะ 5 พยางค์ ในกลุ่มเครื่องดนตรีทรัมเป็ต บาสซูน คลาริเน็ต โอโบ ฟลูตและปิกโคโล และ 6 พยางค์ ดนตรีจะเคลื่อนที่เป็นแบบขึ้นบันไดขึ้นและลง ในกลุ่มเครื่องดนตรีเครื่องกระทบ ไวบราโฟน เปียโน ฮาร์ป เพื่อนำดนตรีไปเข้าสู่ตอนสุดท้ายของเพลง

ตอน M ห้องที่ 206-216

เปลี่ยนอัตราจังหวะเป็น 5/4 ดนตรีในตอนสุดท้ายจะเป็นดนตรีที่มีความแตกต่างจากตอนที่ผ่านมา คือความแตกต่างของน้ำหนักความดังและเบาอย่างชัดเจนจนหลากหลายและแตกต่างกันมากในแต่ละกลุ่มของเครื่องดนตรีมีความหนาแน่นเรื่องความถี่จังหวะและระดับเสียง เนื้อ

ดนตรีจะมีปริมาณลดลงมากแต่ดนตรีในตอนนี้จะแสดงให้เห็นถึงสีสันทันของเสียง การลากเสียงค้ำยาว เป็นส่วนๆ ซึ่งแตกต่างจากตอนที่ผ่านมาอย่างเห็นได้ชัด ทำนองที่ปรากฏในไวโอลินเคลื่อนทำนองเป็น ชั้นคู่ 6 ไมเนอร์ ชั้นคู่ 5 เพอร์เฟค ส่วนเครื่องดนตรี ดับเบิลเบส เซลโล ชั้นคู่ 5, 8 เพอร์เฟค ชั้นคู่ 3 ไมเนอร์ ชั้นคู่ 7 ไมเนอร์

ห้องที่ 221 ชั้นคู่เสียงจะมีทิศทางถูกทำให้แคบลงจาก คู่ 4 เพอร์เฟค คู่ 3 ออกเมเนตต์ คู่ 2 เมเจอร์ คู่ 2 ไมเนอร์ และดนตรีจะจบลงด้วยการใช้ชั้นคู่ 5 เพอร์เฟคในกลุ่ม เครื่องสายและกลุ่มเครื่องลมไม้ ดนตรีจะจบลงในคอร์ด A ไมเนอร์ ด้วยความดังไปหาเบามากพร้อม กับเสียงสุดท้ายของทริยแองเกิล ราวกับการสูญสลายหายไปของสายลมคงเหลือเพียงความสงบจาก เสียงทริยแองเกิลจินตนาการว่าคล้ายเสียงระฆัง

สรุป

บทประพันธ์นี้เป็นสังคีตลักษณะแบบตอนอิสระ (Sectional free from) ซึ่งบางตอน ได้กำหนดและเลียนแบบวิธีคิดของพิวักแต่ไม่ใช่พิวักแบบมาตรฐานตามแบบฉบับ โดยการเชื่อมโยงมิติ จินตนาการที่ได้รับแรงบันดาลใจจาก สายลม เริงสุนทรีย์ญาณเชิงพุทธปรัชญา และประเด็นภาพวาด ในเรื่องการทับซ้อนของสี ของเส้นต่างๆ สีต่างๆ มีลำดับชั้นเป็นชั้นๆ ผสมผสานกันจนเป็นรูปร่าง บรรยากาศโครงสร้างภาพวาดโดยรวม วิธีการดังกล่าวได้นำมาประยุกต์ใช้กับการประพันธ์ดนตรีโดย เทียบเคียงกับการทับซ้อนเสียง ทำให้เกิดสีสันทันที่แตกต่างกันออกไปของแต่ละท่อน แต่ละตอนทั้ง แนวตั้งและแนวนอน ไม่ว่าจะเป็นทำนองดนตรีการสอดประสานทำนอง ความซับซ้อนจังหวะ ทับซ้อน ชั้นคู่เสียง การทับซ้อนชั้นทำนองดนตรีหรือภาพวาดเป็นเพียงแต่ลักษณะองค์ความรู้พื้นฐานที่นำมาสู่ การประพันธ์เพลงครั้งนี้ อย่างไรก็ตามบทประพันธ์นี้ได้ให้ความสำคัญเรื่อง จังหวะ ความดัง-เบา ทำนอง เสียงประสาน สีสันทันเสียง เนื้อดนตรี สังคีตลักษณะเป็นประการสำคัญตามวิถีทางการสร้างสรรค์ แบบของดนตรีร่วมสมัยศตวรรษที่ยี่สิบและยี่สิบเอ็ด จัดวางให้ความสำคัญตามแนวราบมากกว่า แนวตั้ง และทั้งสองอยู่ร่วมกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วันที่ 20 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2557 ดุษฎีนิพนธ์สายลมในมิติสุนทรียญาณได้นำออกแสดงครั้งแรกทั้งหมด 3 ท่อน ที่ห้อง 111 อาคารมหาจุฬาลงกรณ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บทประพันธ์ได้รับแรงบันดาลใจจากสายลม วิธีการสร้างสรรค์ใช้หลักการทางสุนทรียศาสตร์ที่เป็นปรัชญาแขนงหนึ่งเพื่อตีความให้เกิดมุมมองมิติการสร้างสรรค์เชิงคุณค่าแล้วนำคุณค่าที่ได้รับแรงบันดาลใจจากสายลมมา กลั่นกรองจากสภาวะสุนทรียภาพของผู้ประพันธ์ กล่าวคือเป็นขั้นตอนการเชื่อมโยงแรงบันดาลใจจากสายลมนำแรงบันดาลใจนั้นมาสร้างสรรค์เป็น ภาพวาด กวี เพื่อเก็บเป็นข้อมูลพื้นฐานในมิติสุนทรียญาณเชิงจินตนาการประเด็นของแรงบันดาลใจ แล้วนำข้อมูลพื้นฐานนั้นไปสู่การประพันธ์ดนตรีในประเด็นของจังหวะ ความดัง-เบา ทำนอง เสียงประสาน สีสัมผัสเสียง เนื้อดนตรี สัจจิตลักษณ์ เป็นประการสำคัญและนับเป็นขั้นตอนสุดท้ายเป็นเหตุผลหลักในการสร้างสรรค์งานวิจัยครั้งนี้

ดุษฎีนิพนธ์นี้นำวัตถุดิบเสียงดนตรีมาจากดนตรีอีสาน คือ เสียงแคน ซึ่งแคนจะมีเสียงประสานที่เป็นเอกลักษณ์ต่างจากยาวที่เรียกว่าเสียงโครนเป็นขั้นคู่ 4 และ 5 เป็นเสียงแนวตั้งและบทประพันธ์นี้ได้นำมาสร้างให้เป็นการทำนองในแนวนอน หลังจากนั้นจึงนำมาสร้างเป็นบันไดเสียงต่างๆ เช่น โหมด ระบบกลุ่มเรียงเสียง เพนทาโทนิค เพื่อสร้างทำนองในทิศทางแนวนอนให้มีการเคลื่อนที่ไปในแนวราบลอกเลียนดนตรีอีสานและจินตนาการเชิงความรู้สึกถึงสายลมจากความรู้สึกที่หลากหลาย ดนตรีจะมีลักษณะโดดเด่นแบบดนตรีตะวันออกซึ่งเนื้อดนตรีจะมีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปเป็นตอนๆ จนสุดท้ายไม่หลงเหลืออะไรไว้แค่ความว่างเปล่า ดนตรีจะเบาลงสู่สภาวะเงียบสงบพร้อมเสียงเลียนแบบระฆังซึ่งเป็นความหมายแฝงเชิงพุทธปรัชญาสภาวะความสงบและคุณค่าความงามจากสายลมในจินตนาการของบทประพันธ์คือความว่างเปล่าจากการเกิดขึ้นแล้วสูญสลายที่ไม่คงที่ไม่เที่ยงแท้ถาวรการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป

ดนตรีในบทประพันธ์นี้ได้ผสมผสานเรื่ององค์ประกอบของดนตรีในรูปแบบต่างๆ เช่น สัจจิตลักษณ์แบ่งเป็นตอน การกำหนดเนื้อดนตรีให้มีหลากหลาย แบบแปรทำนอง ในเชิงลักษณะดนตรีตะวันออกที่เน้นในแนวนอนให้เดินทำนองสอดประสานแบบสอดประสาน ดนตรีซ้อนชั้นทำนองเป็นเทคนิคดนตรีศตวรรษที่ยี่สิบและการกำหนดคอร์ดและใช้จังหวะผสมผสาน

รูปแบบการจัดวง

รูปแบบการจัดวงจัดอยู่ในรูปแบบพื้นฐานของวงออร์เคสตราประกอบด้วย เครื่องลมไม้ เช่น ปิคโคโล ฟลูต โอโบ คลาริเน็ต บาสซูน เครื่องลมทองเหลือง เช่น ฮอรั่น ทรัมเป็ต ทรัมโบน ทูบา เครื่องกระทบ เช่น ทิมปานี กลองใหญ่ สแนร์ ฉาบ แทม-แทม ทรัมโองเกิล แทมบูรีน ระฆัง กล็อกเคนชปีล ไฮโลโฟน ไวบราโฟนเปียโน และ ฮาร์ป เครื่องสาย เช่น ไวโอลิน 1 ไวโอลิน 2 วิโอลา เชลโล และดับเบิลเบส

อภิปรายผล

ดุष्ฎินิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ 1) สร้างสรรค์บทประพันธ์ชิ้นใหม่ที่ผสมผสานแนวคิด เทคนิคและวิธีการ ระหว่างดนตรีตะวันตกและตะวันออก 2) เป็นผลงานประพันธ์ร่วมสมัย ที่นำเสนอ แนวคิดใหม่ ด้านการเรียบเรียงเสียงและการจัดมิติวงออร์เคสตรา ตามแนวสุนทรียศาสตร์ระหว่าง จิตรกรรม บทกวี และดนตรี 3) เป็นงานวิจัยสร้างสรรค์ ที่นำเสนอขบวนการและวิธีการสร้างสรรค์ บทประพันธ์เพลงในแนวใหม่ที่แตกต่างจากที่มีปรากฏอยู่ 4) เพื่อเป็นการขยายผลการสร้างสรรค์และ กระบวนการวิธีการสร้างสรรค์ ในประเด็นของจังหวะ ความดัง-เบา ทำนอง เสียงประสาน สีสนเสียง เนื้อดนตรี สังคีตลักษณะเป็นประการสำคัญ

จากวัตถุประสงค์การวิจัยเป็นบทประพันธ์ที่ผู้ประพันธ์ได้สร้างขึ้นใหม่โดยนำ หลักการเทคนิคต่างๆ ของดนตรีตะวันตกมาผสมผสานกับดนตรีอีสานซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากสาย ลมที่เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติเกิดจากความกดอากาศต่ำ-สูงที่แตกต่างกันจึงทำให้มีกระแสลม เคลื่อนที่กระแสลมและท่วงทำนองดนตรีที่เกิดขึ้นแล้วต่างก็ดับสลายลง สอดคล้องกับสภาวะของจิตใจ มนุษย์ สอดคล้องกับธรรมชาติของพุทธปรัชญา การเกิดขึ้นแล้วดับสูญสลายไปตามกฎไตรลักษณ์ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา จากหลักการดังกล่าวผู้ประพันธ์ถือว่าเป็นสัจธรรมเป็นสภาวะสุนทรียภาพ และสุนทรียศาสตร์อันยิ่งใหญ่ที่เปิดโอกาสให้ผู้ประพันธ์ได้ทดลองแนวความคิดเชิงการสร้างสรรค์ที่ เป็นการผสมผสานระหว่างศิลปะแขนงต่างๆ ซึ่งเป็นความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2) เป็น การเชื่อมสัมพันธ์สัญญาณสุนทรียศาสตร์ระหว่าง จิตรกรรม กวี และดนตรี เพื่อให้ได้ดนตรีร่วมสมัยเกิด จากการ ผสมผสานระหว่างดนตรีอีสานและดนตรีตะวันตก

ผลการวิจัยพบว่าจากแรงบันดาลใจที่ได้จากสายลมคือสภาวะของความงามที่เป็น ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติได้ส่งผลให้ผู้วิจัยมีผลกระทบกระเทือนทางจิตใจอย่างเปี่ยมพลังและการ ตื่นรู้ ผู้วิจัยจึงได้นำคุณค่าดังกล่าวให้เป็นสุนทรียภาพเพื่อนำไปสู่ประเด็นทางสุนทรียศาสตร์ในการ

สร้างสรรค์ดนตรี นอกจากน้ งานวิจัยสร้างสรรค์นี้ได้เชื่อมแนวคิดวิธีการดังกล่าวไปสู่การสร้างสรรค์จิตรกรรมสองมิติซึ่งให้ความสำคัญเรื่องการทำข้อสันตีที่เป็นแนวตั้งและแนวนอน จินตนาการถึงการเคลื่อนที่การเปลี่ยนแปลงตามทิศทางกาเกิดของกระแสลม ถูกดัดแปลงมาให้อยู่ในรูปแบบเส้นและสีภายใต้บรรยากาศโดยรวมเป็นการทำข้อสันตีของสี เมื่อสีผสมผสานกันของแต่ละสีจะทำให้สีสันตีมีความกลมกล่อมและขัดแย้งแตกต่างออกไปตามความรู้สึกที่เกิดขึ้นอย่างมีมิติและความน่าสนใจขณะหนึ่งนั้น

และกวีคือสภาวะของจิตใจที่เปี่ยมไปด้วยพลังสติปัญญาที่จะค้นหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อให้ได้แนวคิดสร้างสรรค์ที่ไม่ซ้ำ กวีจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้วิจัย สภาวะของกวีทำให้ผู้วิจัยเองค้นพบความงามเชิงศิลปะเชิงจินตนาการใหม่ๆ เสมอๆ ดังนั้นจากการวิจัยค้นพบว่าการสร้างสรรค์ดนตรีครั้งนี้ใช้วิธีการผสมผสานความรู้ระหว่าง ดนตรี จิตรกรรมและกวี เป็นสิ่งจำเป็นเป็นพื้นฐานสำหรับผู้วิจัยเองอย่างมากโดยผู้วิจัยอาศัยศาสตร์ดังกล่าวในมิติของจินตนาการการผสมผสานเนื้อดนตรีเพื่อสร้างสรรค์บทประพันธ์ดนตรี สายลมในมิติสุนทรียญาณ

ผลการวิจัยที่เกิดขึ้นเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้สนใจทั้ง จิตรกรรม กวี และดนตรี มาตั้งแต่เยาว์วัย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำงานทั้งสามอย่างควบคู่มาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน อีกทั้งตอนศึกษาในระดับมหำบัณฑิตที่ผู้วิจัยได้เรียนรู้วิธีการสร้างสรรค์ระหว่างดนตรีและภาพวาด ในวิชาสุนทรียศาสตร์และตัววิชาสุนทรียศาสตร์เองนับเป็นส่วนที่สำคัญสำหรับนักสร้างสรรค์ระดับสูง ซึ่งทำให้ผู้วิจัยเองมีความมั่นใจว่าการทำงานดังกล่าวมีความเชื่อมสัมพันธ์ได้จากการปฏิบัติในชั้นเรียนได้จริงและยังคงทดลองสร้างสรรค์งานดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน

จากวิธีการประพันธ์เพลงดังกล่าวมีความสอดคล้องกับนักประพันธ์เพลงชาวไทย ประเด็นขององค์ความรู้การสร้างสรรค์ดนตรีตะวันออกคือ ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์ กล่าวไว้ในรายงานผลการวิจัย ดนตรีไทยแนวใหม่ช่วงปี พ.ศ. 2520-2530 ทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภช ในประเด็นของโครงสร้างของทำนองเพลงส่วนใหญ่จะประกอบด้วยโน้ตสำคัญที่เป็นหลักประมาณ 5 เสียง เรียกว่าเสียงเพนทาโทนิค เมื่อนำมาบรรเลงเดี่ยวหรือเป็นวงแล้วดนตรีไทยนิยมเล่นทำนองหลักเดียวกันแต่ต่างทำนองแปร โดยเรียกวิธีการนี้เรียกว่า เฮเทโรโทนี แต่จะมีความแตกต่างที่งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ผสมผสานแนวคิดที่ได้จากงานจิตรกรรมซึ่งประเด็นหลักคือการทำข้อสันตีทำให้เกิดบรรยากาศของสีสันตีแบบร่วมสมัย ซึ่งผู้วิจัยได้นำหลักการดังกล่าวมาเชื่อมโยงผสมผสานกับการทำข้อสันตีเสียงของเนื้อดนตรีในแนวทำนองต่างๆ จึงนำมาสู่วิธีการใช้ในรูปแบบของดนตรีศตวรรษที่ยี่สิบและยี่สิบเอ็ด คือ ไบโทนาลิตี (Bitonality) การใช้ไมดและผสมบันไดเสียงเพนทาโทนิคหรือบันไดเสียงต่างมากหนึ่งในเวลาเดียวกันและใช้รูปแบบการประสานเสียงมากกว่าหนึ่ง ตามหลักการประพันธ์ดนตรีประเด็นของจังหวะ ความดัง-เบา ทำนอง เสียงประสาน สีสันตีเสียง เนื้อดนตรี สังคีตลักษณะเป็นประการสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

คู่มือนี้ฉบับนี้เป็นงานที่ใช้ความรู้จากหลากหลายสาขาจิตรกรรม กวี และดนตรี ถือเป็นแนวคิดหลักซึ่งเป็นพื้นฐานในการคิดในการสร้างสรรค์งานวิจัยครั้งนี้เป็นการนำเสนอวิธีการสร้างสรรค์ที่ต่างกันไป สำหรับการสร้างบทประพันธ์นี้ให้มีความโดดเด่นเฉพาะตน งานวิจัยนี้เสนอแนะว่าควรจะมีการศึกษาให้มากอย่างจริงจังทั้งแบบกว้างและเชิงลึก เพื่อใช้เป็นการพัฒนาการสร้างสรรค์การประพันธ์ดนตรีให้มีความหลากหลาย ให้มีความสำคัญมากยิ่งขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์แก่วงการศึกษาดนตรี และอีกทั้งยังเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาโดยทั่วไป

บทประพันธ์เพลง : สายลมในมิติสุนทริยญาณ

THE AESTHETIC DIMENSION OF THE WAVY WIND

SUPACHAI SURIYU

MOVEMENT I

for orchestra
full score
in c

This page of a musical score, numbered 63, features a comprehensive orchestral arrangement. The score is organized into several systems of staves. The top system includes the Piccolo and Flutes (Fl.). The second system contains Oboes (Ob.) and Clarinets (Cl.). The third system is for Bassoons (Bsn.). The fourth system covers Horns (Hr.). The fifth system includes Trumpets (Trp.) and Trombones (Tbn.). The sixth system is for Tuba (Tbu.) and Timpani (Timp.). The seventh system lists Percussion instruments: Cym (Cymbal), Gong, S.D. (Snare Drum), Tam (Tamtam), and Tom-c (Tom-tom). The eighth system includes Tru (Triangle), Glock (Glockenspiel), Mellophone (Mello), Vibraphone (Vib), and Double Bass (Dbs.). The bottom system is for Violins I (Vln. I), Violins II (Vln. II), Viola (Vla.), and Double Bass (Dbs.). The score is written in a standard musical notation with various clefs, time signatures, and dynamic markings. The page number '63' is located in the upper right corner.

This page of a musical score, numbered 64, features a variety of instruments. The top section includes Percussion (Perc.), Flutes (Fl.), Oboes (Ob.), Clarinets (Cl.), Bassoons (Bsn.), and Horns (Hr.). The middle section contains Trumpets (Tpt.), Trombones (Tbn.), Tuba (Tbn.), Timpani (Timp.), Snare Drum (S. D.), Cymbals (Cym.), Gong, S. D., Tink., Triangles (Tri.), Glockenspiel (Glock.), Snare (Sn.), Viola I (Vla. I), Viola II (Vla. II), Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), and Double Bass (Db.). The score is characterized by extensive multi-measure rests for many instruments, particularly in the woodwinds and strings. The lower strings (Violins and Double Bass) and the percussion section (Timpani, Snare Drum, Cymbals) show more active musical notation, including rhythmic patterns and dynamic markings such as *pp* and *mf*. The overall texture is sparse, with many instruments silent for most of the page.

This page of a musical score, numbered 65, contains the following instruments and parts:

- Flute (Fl.):** Multiple staves with intricate rhythmic patterns, including sixteenth-note runs.
- Oboe (Ob.):** Multiple staves with melodic lines and dynamic markings.
- Clarinet (Cl.):** Multiple staves with melodic and rhythmic parts.
- Bassoon (Bsn.):** Multiple staves with melodic and rhythmic parts.
- Horn (Hr.):** Multiple staves with melodic lines.
- Trumpet (Tpt.):** Multiple staves with melodic and rhythmic parts.
- Trombone (Tbn.):** Multiple staves with melodic and rhythmic parts.
- Tuba (Tbu.):** Multiple staves with melodic and rhythmic parts.
- Timpani (Timp.):** A single staff with rhythmic patterns.
- Percussion (Perc.):** Multiple staves for B.D., Cym., Gong, S.D., Tamk., and Tom-C.
- Glockenspiel (Glock.):** A single staff with rhythmic patterns.
- Harp (Hr.):** A single staff with rhythmic patterns.
- Viola (Via.):** A single staff with melodic and rhythmic parts.
- Violin I (Vln. I):** A single staff with melodic and rhythmic parts.
- Violin II (Vln. II):** A single staff with melodic and rhythmic parts.
- Violoncello (Vcl.):** A single staff with melodic and rhythmic parts.
- Double Bass (Db.):** A single staff with melodic and rhythmic parts.

A

This page of a musical score, labeled 'A', is arranged in a standard orchestral format. The instruments are listed on the left side of the page, including:

- Flutes (Fl.)
- Oboes (Ob.)
- Clarinets (Cl.)
- Bassoons (Bsn.)
- Horns (Hr.)
- Trumpets (Trp.)
- Trombones (Tbn.)
- Timpani (Timp.)
- Drum Major (D. M.)
- Cymbals (Cym.)
- Gong
- S. D. (Snare Drum)
- Tam-tam
- Tub. C. (Tubular Chimes)
- Tub. B. (Tubular Bells)
- Glock. (Glockenspiel)
- Trp. B. (Trumpet Basso)
- Vln. (Violins)
- Vcl. (Violas)
- Vcl. (Violonscelles)
- Db. (Double Basses)

The score is written in a common time signature and features a variety of musical notations, including eighth and sixteenth notes, rests, and dynamic markings such as *f* (forte) and *pp* (pianissimo). A section of the score is marked with a large 'A' above the first staff. The bottom of the page shows the beginning of a new section, also marked with 'A', which includes parts for Violin I, Violin II, Viola, and Double Bass.

Picc.

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hr.

Tpt.

Tbn.

Timp.

S.D.

Cym.

Gong

Tom.

Glock.

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vcl.

Db.

This page of a musical score contains the following elements:

- Tempo and Dynamics:** The score begins with the marking "poco rit." (rhythm slightly slower) and "Molto" (very much), indicating changes in tempo and dynamics.
- Woodwind Section:** Includes parts for Piccolo (Pic.), Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Bsa.), and Bass Clarinet (Bsa.).
- String Section:** Includes parts for Violin I (Vn. I), Violin II (Vn. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vcl.), and Double Bass (Db.).
- Percussion Section:** Includes parts for Snare Drum (S. D.), Cymbal (Cim.), Gong, Side Drum (S. D.), Tom-tom (Tom-t.), Triangle (Tri.), Snare Drum (Drum), and Mallets (M. B.).
- Piano:** A grand piano part is located at the bottom of the page.
- Notation:** The score features complex rhythmic patterns, including sixteenth and thirty-second notes, as well as rests and various articulation marks.

This page of a musical score contains the following instruments and parts:

- Flutes:** Flute 1 (Fl. I), Flute 2 (Fl. II), Flute 3 (Fl. III), Flute 4 (Fl. IV)
- Clarinets:** Clarinet in B-flat (Cl. Bb), Clarinet in A (Cl. A)
- Saxophones:** Saxophone in E-flat (Sax. Eb), Saxophone in B-flat (Sax. Bb)
- Trumpets:** Trumpet 1 (Trpt. I), Trumpet 2 (Trpt. II), Trumpet 3 (Trpt. III)
- Trombones:** Trombone 1 (Tbn. I), Trombone 2 (Tbn. II), Trombone 3 (Tbn. III)
- Other Instruments:** Timpani (Timp.), Snare Drum (Sn.), Cymbals (Cym.), Gong (Gong), Suspended Cymbal (S. C.), Tambourine (Tamb.), Tom-toms (Tom-c.), Triangle (Tri.), Glockenspiel (Glock.), Bass Drum (B. D.), Bassoon (Bass.), Viola I (Vla. I), Viola II (Vla. II), Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Double Bass (Db.)

The score includes various musical notations such as dynamics (e.g., *pp*, *mf*, *f*, *ppp*), articulation (e.g., *acc.*, *stacc.*), and performance instructions (e.g., *con sord.*, *ppp*).

The image displays a page of a musical score, numbered 70. The score is arranged in a standard orchestral format, featuring multiple staves for different instruments. The instruments listed on the left side of the page include Percussion (Perc.), Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Bsn.), Trumpet (Tr.), Trombone (Tbn.), Timpani (Timp.), Snare Drum (Sn.), Cymbal (Cym.), Triangle (Tri.), Tom-tom (Tom.), Glockenspiel (Glock.), Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), and Double Bass (Db.). The score contains complex musical notation, including various rhythmic values such as sixteenth and thirty-second notes, and dynamic markings like 'f' (forte) and 'mp' (mezzo-piano). A section of the score is marked 'Tutti sospeso'. The page is filled with musical notation, including notes, rests, and articulation marks, all set against a light blue background.

This page of a musical score, numbered 71, contains the following instruments and parts:

- Woodwinds:** Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Bsn.).
- Strings:** Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vcllo), Double Bass (Dbl. B.).
- Brass:** Trumpet (Trp.), Trombone (Trbn.), Horn (Hr.), Tuba (Tuba), Euphonium (Euph.).
- Percussion:** Snare Drum (Sn. D.), Cymbal (Cym.), Gong (Gong), S. D. (Small Drum), Tom-tom (Tom-t.), Triangle (Tri.), Glock (Glock), Tambourine (Tamb.), Vibraphone (Vib.), Piano (Pno.).

The score is written in a standard musical notation with various dynamics and articulations. The woodwinds and strings play a rhythmic pattern of eighth notes, while the brass and percussion provide a steady accompaniment. The score is divided into two systems, with the first system ending at measure 100 and the second system starting at measure 101.

This page of a musical score, numbered 72, contains a variety of instruments. At the top, there are parts for Percussion (Perc.), Flute I (Fl. I), Flute II (Fl. II), Oboe I (Ob. I), Oboe II (Ob. II), Clarinet I (Cl. I), Clarinet II (Cl. II), Bassoon I (Bsn. I), and Bassoon II (Bsn. II). Below these are the Horns (Hr.), with parts for Horn I, Horn II, Horn III, and Horn IV. The Trumpets (Trp.) and Trombones (Tbn.) sections follow, with parts for Trumpet I, Trumpet II, Trombone I, Trombone II, and Trombone III. The Percussion section includes Snare Drum (Sn. D.), Cymbals (Cym.), Gong, Bass Drum (B.D.), Tom-tom (Tom.), and Triangle (Tri.). The string section at the bottom includes Glockenspiel (Glock.), Viola I (Via. I), Viola II (Via. II), Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), and Double Bass (Db.). The score is written in a standard musical notation with various dynamics and articulation markings.

This page of a musical score, numbered 73, contains the following parts and markings:

- Percussion:** Perc., Snare Drum (Sn. D.), Cymbal (Cym.), Gong, Toms (Toms.), Timpani (Tim.), Glockenspiel (Glock.), and Tabla (Tab.).
- Woodwinds:** Flute 1 (Fl. 1), Flute 2 (Fl. 2), Oboe 1 (Ob. 1), Oboe 2 (Ob. 2), Clarinet 1 (Cl. 1), Clarinet 2 (Cl. 2), Bassoon 1 (Bas. 1), and Bassoon 2 (Bas. 2).
- Brass:** Trumpet 1 (Tr. 1), Trumpet 2 (Tr. 2), Trumpet 3 (Tr. 3), Trombone 1 (Tbn. 1), Trombone 2 (Tbn. 2), Trombone 3 (Tbn. 3), Tuba (Tuba), Snare Drum (Sn. D.), Cymbal (Cym.), Gong, Toms (Toms.), Timpani (Tim.), Glockenspiel (Glock.), and Tabla (Tab.).
- Strings:** Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vcllo.), and Double Bass (Cb.).

The score features various musical notations including dynamics such as *pp*, *f*, *mp*, and *ppp*, and articulations like *acc.* (accents). The notation is dense, with many sixteenth and thirty-second notes, particularly in the woodwind and string sections.

This page of a musical score, numbered 74, contains the following instruments and parts:

- Percussion:** Perc, Fl, Fl, Ofl, Ofl, Cl, Cl, Bsn, Bsn, Hrn, Hrn, Hrn, Hrn, Trp, Trp, Tbn, Tbn, Tbn, Timb, Tam, Trm, Glock, Tub. B.
- Woodwinds:** Fl, Fl, Ofl, Ofl, Cl, Cl, Bsn, Bsn, Hrn, Hrn, Hrn, Hrn, Trp, Trp, Tbn, Tbn, Tbn.
- Brass:** Hrn, Hrn, Hrn, Hrn, Trp, Trp, Tbn, Tbn, Tbn.
- Strings:** Str. I, Str. II, Str. III, Str. IV, Vla. I, Vla. II, Vcl., Dbl.
- Percussion (continued):** Timb, Tam, Trm, Glock, Tub. B.
- Other:** Piccolo (Pic).

The score is written in a standard musical notation with various clefs and time signatures. It includes dynamic markings such as *mf* and *f*, and articulation marks like accents and slurs. The bottom of the page features a complex rhythmic pattern for the double basses (Dbl.) and a large block of notes for the tubas (Tub. B.).

This page of a musical score, numbered 75, features a variety of instruments. The top section includes Percussion (Perc.), Flutes (Fl.), Oboes (Ob.), Clarinets (Cl.), Bassoons (Bsn.), Horns (Hr.), Trumpets (Trp.), Trombones (Tbn.), and Timpani (Timp.). Below these are percussion-specific staves for Cym., Gong, S. H., Tamb., Tom-t., and Glock. The bottom section is dedicated to strings, with staves for Violins I (Vln. I), Violins II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vcllo), and Double Bass (Db.). The score is written in a standard musical notation with various dynamics and articulations.

This page of a musical score, numbered 76, begins at measure 122. It features a comprehensive orchestral arrangement. The upper section includes Percussion (Perc), Flutes (Fl), Oboes (Ob), Clarinets (Cl), Bassoons (Bsn), Trumpets (Trp), and Trombones (Tbn). The lower section is dedicated to strings, with parts for Violins I (Vln I), Violins II (Vln II), Viola (Vla), Violoncello (Vcl), and Double Bass (Db). The score is written in a standard musical notation with various clefs, time signatures, and dynamic markings. The percussion part includes staves for B.D. (Bass Drum), Cym. (Cymbal), Gong, S.D. (Snare Drum), Tamb., Tri., Glock., and Tub. B. (Tubular Bell). The string parts are detailed with bowing and fingering indications. The overall layout is clean and professional, typical of a published orchestral score.

This page of a musical score, page 77, contains the following instruments and parts:

- Percussion:** Psn (Psn), Tm (Tm), Cym (Cym), Gmg (Gmg), S. D (S. D), Tam (Tam), Tam-c (Tam-c), Tr (Tr), Glock (Glock), Vln. II (Vln. II).
- Brass:** Hr (Hr), Hr (Hr), Hr (Hr), Hr (Hr), Trp (Trp), Trp (Trp), Tbn (Tbn), Tbn (Tbn), Tbn (Tbn).
- Woodwinds:** Fl (Fl), Fl (Fl), Ob (Ob), Ob (Ob), Cl (Cl), Cl (Cl), Sax (Sax), Sax (Sax).
- Strings:** Vln I (Vln I), Vln II (Vln II), Vla (Vla), Vcl (Vcl), Dbl (Dbl).

The score is written in 4/4 time and features complex rhythmic patterns and dynamics. The percussion section includes Psn, Tm, Cym, Gmg, S. D, Tam, Tam-c, Tr, and Glock. The brass section includes Hr, Trp, and Tbn. The woodwind section includes Fl, Ob, Cl, and Sax. The string section includes Vln I, Vln II, Vla, Vcl, and Dbl. The score is marked with various dynamics such as *mf*, *f*, *ff*, *pp*, and *ppp*.

This page of a musical score, numbered 78, contains a variety of instruments. The woodwind section includes Piccolo (Pic.), Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet in C (Cl.), Bassoon (Bsn.), Horn in F (Hr.), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), and Tuba (Tub.). The brass section includes Trombone (Tbn.), Tuba (Tub.), and Timpani (Timp.). The percussion section includes Snare Drum (B. D.), Cymbal (Cym.), Gong, S. H., Tom-tom (Tom.), and Chimes (Chim.). The string section includes Violin II (Vln. II), Violin I (Vln. I), Viola (Vla.), Violoncello (Vcl.), and Double Bass (Cb.). The score is written in a standard musical notation with various dynamics and articulations. The woodwinds and brass play melodic and rhythmic lines, while the strings provide a harmonic and rhythmic foundation. The percussion instruments add texture and drive to the music.

79

Perc

Fl

Ob

Cl

Bsn

Trp

Tbn

Timp

Sn

Cym

Gng

S. D.

Trp

Tbn

Vln I

Vln II

Vla

Vcl

Db

This page of a musical score, numbered 80, features a large ensemble of instruments and a chorus. The score is organized into several systems of staves. The top system includes Percussion (Perc), Flute (Fl), Oboe (Ob), Clarinet (Cl), Bassoon (Bsn), and Timpani (Timp). The middle system includes Horns (Hr), Trumpets (Trp), Trombones (Tbn), and Tuba (Tub). The bottom system includes String instruments (Str) and a Chorus (Ch). The music is written in a complex, multi-measure rest system, with various dynamics and articulations. The score is in a complex, multi-measure rest system with various dynamics and articulations. The score is in a complex, multi-measure rest system with various dynamics and articulations.

This page of a musical score, page 81, features a variety of instruments. The percussion section includes a full complement of woodwinds (Perc, Fl, Ob, Cl, Bsn), brass (Hr, Trp, Tbn), and timpani (Timp). The string section consists of Violins I and II (Vln I, Vln II), Violas (Vla), and Cellos/Double Basses (Cb). The score is written in a standard musical notation with various dynamics and articulations. The percussion parts are marked with 'p' and 'mf'. The woodwind parts are marked with 'p' and 'mf'. The brass parts are marked with 'p' and 'mf'. The string parts are marked with 'p' and 'mf'. The score is written in a standard musical notation with various dynamics and articulations.

83

Pic. Fl. Ob. Cl. Bsn. Hr. Trp. Tbn. Timp. S.D. Cym. Gong B.D. Tom. Glock. Bass. Vln. I Vln. II Vla. Vcl. Db.

This page of a musical score, numbered 84, contains a dense arrangement of musical staves. The instruments are organized into several sections:

- Woodwinds:** Flutes (Fl.), Oboes (Ob.), Clarinets (Cl.), Bassoons (Bsn.), and Contrabassoons (Cb.).
- Brass:** Trumpets (Trp.), Trombones (Tbn.), and Timpani (Timp.).
- Strings:** Violins (Va. I and II), Violas (Vla.), Cellos (Vcl.), and Double Basses (Cb.).
- Percussion:** Snare Drum (S.D.), Cymbals (Cym.), Gong, and various auxiliary percussion instruments like Tom-toms (Tom.), Glockenspiel (Glock.), and Bass Drum (B.D.).

The score is written in a common time signature and includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings. The page is filled with complex rhythmic patterns and melodic lines for each instrument.

บทประพันธ์เพลง : สายลมในมิติสุนทรียญาณ

MOVEMENT II

for orchestra

full score

in c

นายศุภชัย สุริยุทธ

This page of a musical score is organized into several systems of staves. The top system includes Flute (Flauto), Flute 1 (Flauto 1), Flute 2 (Flauto 2), Oboe 1 (Oboe 1), Oboe 2 (Oboe 2), Clarinet in Bb 1 (Clarinete in Bb 1), Clarinet in Bb 2 (Clarinete in Bb 2), and Bassoon (Fagotto). The second system contains Horn in F 1, 2, 3, 4 (Corno in F 1, 2, 3, 4), Trumpet in Bb 1 (Tromba in Bb 1), Trumpet in Bb 2 (Tromba in Bb 2), Trombone 1 (Trombone 1), Trombone 2 (Trombone 2), and Tuba (Tuba). The third system is for Percussion (Percussioni), listing Bass Drum (Basso Drum), Cymbals (Cimbali), Gong (Gong), Tam-tam (Tam-tam), Snare Drum (Snare Drum), Triangle (Triangolo), and Tom-tom (Tom-tom). The fourth system includes Timpani (Timpani), Violin 1 (Violino I), Violin 2 (Violino II), Viola (Viola), Violoncello (Violoncello), and Double Bass (Basso Continuo). The score features various musical notations such as clefs, time signatures, dynamics (p, f, mf, sf), and articulation marks. A rehearsal mark with the number 100 is present at the top left and bottom left of the page.

This page of a musical score, page 87, features a comprehensive orchestral arrangement. The upper section includes woodwinds (Flute 1 & 2, Oboe 1 & 2, Clarinet 1 & 2, Bassoon) and brass (Trumpet 1 & 2, Trombone 1 & 2, Tuba, Euphonium). The lower section is dedicated to strings (Violin I & II, Viola, Violoncello, Double Bass) and a detailed percussion ensemble (Timpani, Snare, Bass Drum, Cymbals, Triangle, Tom-toms, Gong, Chimes, Bells, Tambourine, Castanets, Maracas, Congas, Bongos, Djembe, Shaker, Tambour, Claves). The score is written in a standard musical notation with various dynamics and articulations.

This page of a musical score, numbered 88, contains the following instruments and parts:

- Flute 1 (Fl. 1)
- Flute 2 (Fl. 2)
- Oboe 1 (Ob. 1)
- Oboe 2 (Ob. 2)
- Clarinet 1 (Cl. 1)
- Clarinet 2 (Cl. 2)
- Bassoon (Bsn.)
- Horn 1 (Hrn. 1)
- Horn 2 (Hrn. 2)
- Horn 3 (Hrn. 3)
- Horn 4 (Hrn. 4)
- Trumpet 1 (Trp. 1)
- Trumpet 2 (Trp. 2)
- Trumpet 3 (Trp. 3)
- Trombone 1 (Tbn. 1)
- Trombone 2 (Tbn. 2)
- Trombone 3 (Tbn. 3)
- Tuba (Tuba)
- Snare Drum (Sn.)
- Cymbal (Cym.)
- Bass Drum (B.Dr.)
- Tom-toms (Toms)
- Timpani (Timp.)
- Soprano (Sopr.)
- Alto (Alto)
- Tenor (Ten.)
- Bass (Bass)
- Chorus (Chorus)

The score is written in a complex, multi-measure format with various dynamics and articulations. The vocal parts include lyrics in a non-English language. The instrumental parts feature intricate rhythmic patterns and melodic lines.

This image shows a page of a musical score, likely for a symphony. The score is arranged in a standard orchestral format with multiple staves for different instruments. The instruments listed on the left side of the page include:

- Flute (Fl.)
- Oboe (Ob.)
- Clarinet (Cl.)
- Bassoon (Fag.)
- Horn (Hr.)
- Trumpet (Tr.)
- Trombone (Tbn.)
- Tuba (Tub.)
- Euphonium (Eup.)
- Percussion (Perc.)
- String instruments: Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vcl.), and Double Bass (Cb.).

The score is written in a common time signature (C) and features a variety of musical notations, including notes, rests, and dynamic markings. The page is numbered 90 in the top right corner.

This page of a musical score, numbered 91, contains the following instruments and parts:

- Flute 1 (Fl. 1)
- Flute 2 (Fl. 2)
- Oboe 1 (Ob. 1)
- Oboe 2 (Ob. 2)
- Clarinet 1 (Cl. 1)
- Clarinet 2 (Cl. 2)
- Bassoon (Bsn.)
- Horn 1 (Hrn. 1)
- Horn 2 (Hrn. 2)
- Horn 3 (Hrn. 3)
- Horn 4 (Hrn. 4)
- Trumpet 1 (Trp. 1)
- Trumpet 2 (Trp. 2)
- Trumpet 3 (Trp. 3)
- Trombone 1 (Tbn. 1)
- Trombone 2 (Tbn. 2)
- Trombone 3 (Tbn. 3)
- Tuba (Tuba)
- Euphonium (Euph.)
- Corn (Cm.)
- Drum (Dr.)
- Timpani (Tm.)
- Percussion (Perc.)
- Harp (Hrp.)
- Violin 1 (Vn. 1)
- Violin 2 (Vn. 2)
- Viola (Va.)
- Cello/Double Bass (Vcl./Cb.)

The score is written in a major key and 4/4 time. The woodwinds and strings play a complex, rhythmic pattern, while the brass instruments provide harmonic support. The percussion section includes a variety of instruments, and the harp provides a delicate accompaniment.

This page of a musical score is divided into several systems of staves. The top system includes woodwind instruments: Flute 1 (Fl. 1), Flute 2 (Fl. 2), Oboe 1 (Ob. 1), Oboe 2 (Ob. 2), Clarinet 1 (Cl. 1), and Clarinet 2 (Cl. 2). The second system features brass instruments: Horn 1 (Hr. 1), Horn 2 (Hr. 2), Trumpet 1 (Tr. 1), Trumpet 2 (Tr. 2), Trombone 1 (Tbn. 1), Trombone 2 (Tbn. 2), and Trombone 3 (Tbn. 3). The third system contains percussion instruments: Snare (Snr.), Cymbal (Cym.), Gong (Gng), Triangle (Tr.), S. D. (S. D.), and Tom (Tom.). The fourth system includes strings: Violin 1 (Vln. 1), Violin 2 (Vln. 2), Viola (Vla.), Violoncello (Vcl.), and Double Bass (Db.). The score is written in a standard musical notation with various notes, rests, and dynamic markings. The page number '92' is located in the top right corner.

This page of a musical score is divided into two systems. The top system includes parts for Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Fag.), Bassoon 2 (Fag. 2), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Tuba (Tub.), and Snare Drum (Schl.). The bottom system includes parts for Violin (Vln.), Viola (Vla.), Cello (Vcl.), and Double Bass (Cb.). The score features complex rhythmic patterns, including sixteenth and thirty-second notes, and rests. A section marked 'B' is indicated at the top right and bottom right of the page. The notation includes various musical symbols such as clefs, time signatures, and dynamic markings.

This page of a musical score, numbered 11 in the top right corner, features a dense arrangement of staves for various instruments. The woodwind section at the top includes Flute 1 and 2, Oboe 1 and 2, Clarinet 1 and 2, and Bassoon. The brass section follows with Horns 1-4, Trumpets 1-3, Trombones 1-3, and Tuba. The percussion section includes Cymbal, Gong, Triangle, Snare, Tom, Bass Drum, and another Snare. The string section at the bottom consists of Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Double Bass. The score is characterized by complex rhythmic patterns, including multi-measure rests, and dynamic markings such as *mf*, *f*, and *ff*. The notation is dense, with many notes and rests across the staves.

12

Flu. 1
Flu. 2
Ob. 1
Ob. 2
Cl. 1
Cl. 2
Fag.
Hrn. 1
Hrn. 2
Tpt. 1
Tpt. 2
Tbn. 1
Tbn. 2
Tbn. 3
Tuba
Timp.
Cym.
Gong
Tri.
Sn.
Tm.
Tm.
Tm.
Tm.
Tm.
Tm.
Hr.
Vn. 1
Vn. 2
Va.
Vc.
Cb.

This page of a musical score, numbered 15, features a variety of instruments. The woodwind section includes Flutes (Fl. 1, 2), Oboes (Ob. 1, 2), Clarinets (Cl. 1, 2), and Bassoon (Bsn.). The brass section consists of Trumpets (Trp. 1-4), Trombones (Tbn. 1-3), and Tuba (Tub.). Percussion includes Timpani (Timp.), Snare Drum (Sn. Dr.), Cymbals (Cym.), Triangle (Tri.), Steel Drums (St. Dr.), Bass Drum (B. Dr.), and Glockenspiel (Glock.). The string section is represented by Violins (Vln. 1, 2), Viola (Vla.), Violoncello (Vcllo), and Double Bass (Db. Bass). The score is written in a standard musical notation with various dynamics and articulations.

This is a page of a musical score, page 13, featuring a variety of instruments. The score is organized into systems. The top system includes Percussion (Perc.), Flutes 1 and 2 (Fl. 1, Fl. 2), Oboes 1 and 2 (Ob. 1, Ob. 2), Clarinets 1 and 2 (Cl. 1, Cl. 2), and Bassoon (Bsn.). The second system includes Horns 1 and 4 (Hr. 1, Hr. 4), Trumpets 1 and 2 (Tpt. 1, Tpt. 2), Trombones 1 and 2 (Tbn. 1, Tbn. 2), and Tuba (Tuba.). The third system includes Timpani (Timp.), Snare Drum (Sn. Dr.), Cymbals (Cym.), Gong, Triangle (Tri.), Suspended Cymbal (S. C.), Double Bass (E. Dr.), and Tuba (Tuba.). The fourth system includes Glockenspiel (Glock.), Viola (Vla.), Percussion (Perc.), Harp (Harp.), Violin 1 (Vln. I), Violin 2 (Vln. II), Viola (Vla.), Cello (Vcl.), and Double Bass (Db.). The page number '13' is located in the top right corner.

19

Fl. 1

Fl. 2

Ob. 1

Ob. 2

Cl. 1

Cl. 2

Fag.

Hrn. 1

Hrn. 2

Hrn. 3

Hrn. 4

Tpt. 1

Tpt. 2

Tbn. 1

Tbn. 2

Tbn. 3

Tub.

Snr.

Cym.

Gng.

Tri.

B.D.

Tm.

Timp.

Ob. 1

Ob. 2

Fag.

Tpt. 1

Tpt. 2

Fl. 1

Fl. 2

Ob. 1

Ob. 2

Cl. 1

Cl. 2

Fag.

Hrn. 1

Hrn. 2

Hrn. 3

Hrn. 4

Tpt. 1

Tpt. 2

Tbn. 1

Tbn. 2

Tbn. 3

Tub.

Snr.

Cym.

Gng.

Tri.

B.D.

Tm.

Timp.

This page of a musical score, numbered 100, features a dense arrangement of instruments. The upper section includes woodwinds (Flute 1 & 2, Oboe 1 & 2, Clarinet 1 & 2, Bassoon) and brass (Trumpet 1-3, Trombone 1-3, Tuba). The lower section is dominated by a large string ensemble (Violins 1 & 2, Violas, Cellos, Double Basses) and a full percussion section (Snare Drum, Cymbal, Gong, Triangle, Suspended Cymbal, Tom-tom). The notation is highly detailed, with frequent sixteenth and thirty-second notes, indicating a fast and intricate piece. The page number '100' is printed in the top right corner.

101

Fl. 1

Fl. 2

Ob. 1

Ob. 2

Cl. 1

Cl. 2

Bas.

Hr. 1

Hr. 2

Hr. 3

Hr. 4

Tr. 1

Tr. 2

Tr. 3

Tbn. 1

Tbn. 2

Tbn. 3

Tuba

Sn.

Cym.

Glock.

Tri.

B.D.

Tom.

Glock.

Harp

Perc.

Harp

Vln. 1

Vln. 2

Vla.

Vcllo.

Cb.

10

Fl. 1

Fl. 2

Ob. 1

Ob. 2

Cl. 1

Cl. 2

Bsn.

Hr. 1

Hr. 2

Hr. 3

Hr. 4

Trp. 1

Trp. 2

Trp. 3

Tbn. 1

Tbn. 2

Tbn. 3

Tuba

Sn.

Cym.

Gong

Tri.

K.D.

T.B.

Tim.

Tim. B.

Ob. 1

Perc.

Hrp.

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vcl.

Cb.

This image shows a page of a musical score, likely for a symphony or concert band. The score is arranged in a standard orchestral layout with multiple staves. The instruments listed on the left side of the page include:

- Flute (Fl.)
- Oboe (Ob.)
- Clarinet (Cl.)
- Bassoon (Fag.)
- Horn (Hr.)
- Trumpet (Tpt.)
- Trombone (Tbn.)
- Euphonium (Eup.)
- Tuba (Tub.)
- Drum (Trp.)
- Cymbal (Cym.)
- Gong (Gong)
- Tam-tam (Tam-tam)
- Bell (Glock.)
- Triangle (Tri.)
- Snare Drum (Tr.)
- Bass Drum (B.)
- Tom-tom (T.)
- Viola (Vla.)
- Violin (Vln.)
- Cello (Vcl.)
- Double Bass (Kontrabass)

The score consists of several systems of staves. The top system includes woodwinds and brass. The middle system includes strings and percussion. The bottom system includes violas, violins, cellos, and double basses. The music is written in a standard musical notation with various notes, rests, and dynamic markings. The page number '103' is visible in the top right corner.

This image shows a page of a musical score, page 104, for an orchestra and strings. The score is arranged in a standard format with multiple staves for each instrument family. The instruments listed on the left side of the page are: Flute 1 and 2, Oboe 1 and 2, Clarinet 1 and 2, Bassoon, Horn 1 through 4, Trumpet 1 through 3, Trombone 1 through 3, Percussion (Perc.), Violin 1, Violin 2, Viola, and Double Bass (Db.). The score is written in a common time signature (C) and features a variety of musical notations including notes, rests, dynamics (such as *ff*, *pp*, *mf*, *mp*, *f*, *p*), and articulation marks. The page is divided into measures, with some measures containing complex rhythmic patterns and others being rests. The overall layout is clean and professional, typical of a printed musical score.

This page of a musical score, numbered 105, contains the following instruments and parts:

- Woodwinds:** Flute 1 & 2, Oboe 1 & 2, Clarinet 1 & 2, Bassoon, Saxophone 1 & 2, Tenor Saxophone, Baritone Saxophone, Bassoon/Contrabassoon, and Bass Clarinet.
- Brass:** Trumpet 1 & 2, Trombone 1 & 2, Euphonium, and Tuba.
- Strings:** Violin 1 & 2, Viola, Violoncello (Cello), and Double Bass.
- Percussion:** Snare Drum, Cymbal, and Gong.
- Other:** A section for a vocal soloist with lyrics in a non-Latin script, and a section for a vocal ensemble with lyrics in the same script.

The score is written in a standard musical notation with various dynamics (e.g., *ff*, *f*, *mf*, *mp*) and articulation marks. The vocal parts include lyrics in a non-Latin script, likely from a non-Western musical tradition.

33

Fl. 1
Fl. 2
Ob. 1
Ob. 2
Cl. 1
Cl. 2
Fag.
Hr. 1-3
Hr. 4
Trp. 1
Trp. 2
Trp. 3
Trbn. 1
Trbn. 2
Trbn. 3
Tuba
Perc.
Cym.
Gong
T. -
S.D.
T.D.
Tb.
Tuba E.
Cym. 1
Vcl. 1
Vcl. 2
Vcl. 3
Vcl. 4
Cb.
Cb. 2

aria e sic a f f i c i a t e p e n i t e n t i a m
sicuti scilicet desiderat scilicet scilicet

aria e sic a f f i c i a t e p e n i t e n t i a m
sicuti scilicet desiderat scilicet scilicet

aria e sic a f f i c i a t e p e n i t e n t i a m
sicuti scilicet desiderat scilicet scilicet

aria e sic a f f i c i a t e p e n i t e n t i a m
sicuti scilicet desiderat scilicet scilicet

This page of a musical score, numbered 107, contains the following parts:

- Woodwinds:** Flute (Fl.), Flute II (Fl. 2), Oboe I (Ob. 1), Oboe II (Ob. 2), Clarinet I (Cl. 1), Clarinet II (Cl. 2), Bassoon (Bsn.), Bassoon I (Bsn. 1), Bassoon II (Bsn. 2), Tenor Saxophone (Tsn. 1), Alto Saxophone (Tsn. 2), Tuba (Tbn.), and Timpani (Timp.).
- Brass:** Euphonium (Eup. Horn), Horn I (H. 1), Horn II (H. 2), Horn III (H. 3), Horn IV (H. 4), Trumpet I (Tr. 1), Trumpet II (Tr. 2), Trumpet III (Tr. 3), Trombone I (Tbn. 1), Trombone II (Tbn. 2), Trombone III (Tbn. 3), and Tuba (Tbn.).
- Percussion:** Snare Drum (Sn. Drum), Cymbal (Cym.), Gong (Gong), Tom-toms (T. 1, T. 2, T. 3, T. 4), S.D. (Small Drum), T.B. (Tambourine), B. (Bass Drum), T.B.B. (Tambourine Basso), Glockenspiel (Glock.), and Harp (Harp).
- Strings:** Violin I (Vn. I), Violin II (Vn. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vcl.), Violoncello II (Vcl. II), Violoncello III (Vcl. III), Violoncello IV (Vcl. IV), Violoncello V (Vcl. V), Violoncello VI (Vcl. VI), Violoncello VII (Vcl. VII), Violoncello VIII (Vcl. VIII), Violoncello IX (Vcl. IX), Violoncello X (Vcl. X), Violoncello XI (Vcl. XI), Violoncello XII (Vcl. XII), Violoncello XIII (Vcl. XIII), Violoncello XIV (Vcl. XIV), Violoncello XV (Vcl. XV), Violoncello XVI (Vcl. XVI), Violoncello XVII (Vcl. XVII), Violoncello XVIII (Vcl. XVIII), Violoncello XIX (Vcl. XIX), Violoncello XX (Vcl. XX).

This page of a musical score, numbered 108, contains the following instruments and parts:

- Flute 1 (Fl. 1)
- Flute 2 (Fl. 2)
- Oboe 1 (Ob. 1)
- Oboe 2 (Ob. 2)
- Clarinet 1 (Cl. 1)
- Clarinet 2 (Cl. 2)
- Bassoon (Bsn.)
- Horn 1 (Hrn. 1)
- Horn 2 (Hrn. 2)
- Horn 3 (Hrn. 3)
- Horn 4 (Hrn. 4)
- Trumpet 1 (Trp. 1)
- Trumpet 2 (Trp. 2)
- Trumpet 3 (Trp. 3)
- Trombone 1 (Tbn. 1)
- Trombone 2 (Tbn. 2)
- Trombone 3 (Tbn. 3)
- Tuba (Tuba)
- Euphonium (Euph.)
- Tuba/Euphonium (Tuba/Euph.)
- Saxophone (Sax.)
- Trombone (Tbn.)
- Trumpet (Trp.)
- Violin 1 (Vln. 1)
- Violin 2 (Vln. 2)
- Viola (Vla.)
- Cello (Vcl.)
- Double Bass (Vcl. 1)

The score is written in 4/4 time and includes various musical notations such as notes, rests, dynamics (e.g., *f*, *mf*), and articulation marks. The bottom section of the page shows the string parts, including Violins 1 and 2, Viola, Cello, and Double Bass.

This page of a musical score, numbered 109, contains the following instruments and parts:

- Flute 1 (Fl. 1)
- Flute 2 (Fl. 2)
- Oboe 1 (Ob. 1)
- Oboe 2 (Ob. 2)
- Clarinet 1 (Cl. 1)
- Clarinet 2 (Cl. 2)
- Bassoon (Fag.)
- Horn 1 (Hr. 1)
- Horn 2 (Hr. 2)
- Horn 3 (Hr. 3)
- Horn 4 (Hr. 4)
- Trumpet 1 (Tr. 1)
- Trumpet 2 (Tr. 2)
- Trombone 1 (Tbn. 1)
- Trombone 2 (Tbn. 2)
- Trombone 3 (Tbn. 3)
- Tuba (Tub.)
- Snare Drum (Tr.)
- Cymbal (Cym.)
- Gong (Gong)
- Triangle (Tri.)
- Cymbal (Cym.)
- Tom-tom (Tom-tom)
- Bass Drum (B.Dr.)
- Double Bass (Dbl. Bass)

The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings (e.g., *ff*, *f*). The page number '109' is located in the top right corner.

This image shows a page of a musical score, page 111, for a large orchestra. The score is arranged in a standard format with multiple staves for different instrument groups. The woodwind section includes Flute 1 and 2, Oboe 1 and 2, Clarinet 1 and 2, Bassoon, and Contrabassoon. The brass section includes Trumpets 1-3, Trombones 1-3, and Tuba. The string section includes Violins 1 and 2, Violas, Cellos, and Double Basses. The percussion section includes Snare Drum, Cymbals, and Tom-toms. The score features complex rhythmic patterns, including sixteenth and thirty-second notes, and dynamic markings such as *mf* and *f*. The page number '111' is located in the top right corner.

This page of a musical score, numbered 112, features a comprehensive orchestral arrangement. The upper section contains woodwind and brass parts, including Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Bassoon (Fag.), Trumpet (Tr.), Trombone (Tbn.), Horn (Hr.), and Tuba (Tub.). The lower section is dedicated to strings, with parts for Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vcllo), and Double Bass (Cb.). The percussion section includes Cym., Snare, Tom, Triangle, Gong, Tuba, Snare Drum, Tenor Drum, and Bass Drum. The score is written in a standard musical notation with various dynamics and articulations. The page is marked with a '20' in the top left corner, likely indicating a rehearsal mark or measure number. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and dynamic markings like 'pp' and 'mf'.

บทประพันธ์เพลง : สายลมในมิติสุนทรีญาณ

MOVEMENT III

for orchestra
full score
in c

นายศุภชัย สุริยัทธ

Adagio

Piccolo
Flute 1
Flute 2
Oboe 1
Oboe 2
Clarinet in Bb 1
Clarinet in Bb 2
Bassoon 1, 2
Horn in F
Horn in F
Trumpet in Bb 1
Trumpet in Bb 2
Trombone 1
Trombone 2
Tuba
Timpani
Bass Drum
Cymbals
Gong
Tam-tam
Snare Drum
Tom-tom
Triangle
Tubular Bells
Glockenspiel
Xylophone
Vibraphone
Piano
Harp

Adagio

Violin I
Violin II
Viola
Violoncello
Double Bass

This page of a musical score, numbered 117, contains a variety of instruments. The top section includes woodwinds: Piccolo (Pic.), Flute I (Fl. I), Flute II (Fl. II), Oboe I (Ob. I), Oboe II (Ob. II), Clarinet I (Cl. I), Clarinet II (Cl. II), Bassoon (Bsn.), Horn I (Hr. I), Horn II (Hr. II), Trumpet I (Tpt. I), Trumpet II (Tpt. II), Trombone I (Tbn. I), Trombone II (Tbn. II), Trombone III (Tbn. III), and Tuba (Tuba). The middle section is for percussion, with staves for Snare Drum (S. D.), Cymbal (Cym.), Gong (Gong), Tom-tom (T.-t.), Snare Drum II (S. D. II), Tom-tom II (Tmb. II), Tom-tom III (Tmb. III), and Tom-tom IV (Tmb. IV). Below these are staves for Tambourine (Tamb.), Triangle (Tri.), and Tom-tom V (Tmb. V). The bottom section includes strings: Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vcl.), and Double Bass (Db.). The score is written in a standard musical notation with various clefs, time signatures, and dynamic markings. The woodwind and string parts show complex rhythmic patterns, while the brass and percussion parts are more rhythmic and percussive. The page is numbered 117 in the top right corner.

4

12

Picc.

Fl.

Fl.

Ob.

Ob.

Cl.

Cl.

Bsn.

Hr.

Hr.

Tpc.

Tpc.

Tbn.

Tbn.

Tba.

Tam.

B. D.

Cym.

Gong

T. c.

S. D.

Tamb.

Tri.

Tub. B.

Glock.

Xyl.

Vib.

Pno.

Hr.

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vcl.

Db.

This page of a musical score, numbered 119, features a comprehensive orchestral and string arrangement. The instrumentation includes:

- Woodwinds:** Piccolo (Pic), Flutes (Fl), Oboes (Ob), Clarinets (Cl), and Bassoon (Bsn).
- Brass:** Horns (Hr), Trumpets (Tr), and Trombones (Tbn).
- Drum and Percussion:** Timpani (Timp), Snare Drum (S.D.), Cymbals (Cym), Gong (Gong), Triangle (Tri), and Tambourine (Tamb.).
- Keyboard:** Glockenspiel (Glock.) and Xylophone (Xyl).
- Strings:** Violins (Vln I, Vln II), Viola (Vla), Violoncello (Vcl), and Double Bass (Cb).

The score is presented in a standard musical notation with various dynamics and articulations. The woodwinds and strings are heavily featured with complex rhythmic patterns and dynamic markings. The brass section is mostly silent, with some activity in the trumpets and trombones in the latter part of the page. The percussion section includes a variety of instruments, with the timpani and snare drum providing a rhythmic foundation. The keyboard instruments (glockenspiel and xylophone) have specific parts marked with 'mf' and 'f' dynamics. The string section is active throughout, with detailed bowing and fingering instructions.

This page of a musical score, numbered 120, contains the following instruments and parts:

- Pic.
- Fl.
- Fl.
- Ob.
- Ob.
- Cl.
- Cl.
- Bsn.
- Hr.
- Hr.
- Trp.
- Trp.
- Tbn.
- Tbn.
- Tbn.
- Trmp.
- S. D.
- Cym.
- Gong.
- T. L.
- S. D.
- Tam.
- Tr.
- Tab. II.
- Glock.
- Xyl.
- Vla.
- Vln.
- Vln.
- Vcl.
- Db.

The score is written in 4/4 time and features a variety of musical notations, including complex rhythmic patterns, melodic lines, and dynamic markings. The woodwinds and strings are particularly active, with many notes beamed together. The percussion section includes a variety of instruments, some of which are marked with dots, indicating specific rhythmic patterns or accents.

This page of a musical score, numbered 121, features a comprehensive orchestral arrangement. The score is organized into several sections:

- Woodwinds:** Includes Piccolo, Flute I and II, Oboe I and II, Clarinet I and II, Bassoon, Horn I and II, Trumpet I and II, and Trombone I, II, and III.
- Percussion:** Features a full complement of percussion instruments including Snare Drum, Cymbal, Gong, Tom-tom, Triangle, Tambourine, Xylophone, Vibraphone, Piano, and Harp.
- Strings:** Includes Violin I and II, Viola, Violoncello, and Double Bass.

The notation is dense, with many multi-measure rests and complex rhythmic patterns, particularly in the woodwind and string sections. The score is presented in a standard musical notation style with various dynamics and articulations.

This page of a musical score, numbered 122, features a variety of instruments. At the top, there are staves for Flutes (Fl.), Oboes (Ob.), Bassoon (Bsn.), Horns (Hr.), Trumpets (Tpt.), and Trombones (Tbn.). Below these are staves for Timpani (Timp.), a set of Percussion instruments (Perc.), and Violins (Vln.). The bottom section of the page contains staves for Violins I and II (Vln. I, Vln. II), Violas (Vla.), and Cellos/Double Basses (Vcl.). The score is written in a complex, multi-measure format with various dynamics and articulations. The page is numbered 122 in the top right corner.

This image shows a page of a musical score, likely for a symphony, featuring a variety of instruments. The score is organized into systems of staves. At the top, there are staves for Piccolo (Pic.), Flute I (Fl. I), Flute II (Fl. II), Oboe I (Ob. I), Oboe II (Ob. II), Clarinet I (Cl. I), Clarinet II (Cl. II), Bassoon (Bsn.), Horn I (Hr. I), Horn II (Hr. II), Trumpet I (Tpt. I), Trumpet II (Tpt. II), Trombone I (Tbn. I), Trombone II (Tbn. II), Trombone III (Tbn. III), and Trombone IV (Tbn. IV). Below these are staves for Timpani (Timp.), Snare Drum (S.D.), Cymbal (Cym.), Gong (Gong), Triangle (T.c.), Snare Drum II (S.D. II), Tom-tom (Ttm.), and Tom-tom II (Ttm. II). The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vcl.), and Double Bass (Cb.). The percussion section includes Glockenspiel (Glock.), Xylophone (Xyl.), Vibraphone (Vib.), Piano (Pno.), and Harp (Hp.). The score is written in a standard musical notation with various notes, rests, and dynamic markings. The page number '123' is visible in the top right corner.

This page of a musical score, numbered 124, contains the following parts and staves:

- Flute (Fl.)**: 1 staff
- Clarinet (Cl.)**: 2 staves
- Bassoon (Bsn.)**: 1 staff
- Trumpet (Trp.)**: 2 staves
- Trombone (Tbn.)**: 3 staves
- Percussion (Perc.)**: 1 staff
- Violin I (Vn. I)**: 1 staff
- Violin II (Vn. II)**: 1 staff
- Viola (Vla.)**: 1 staff
- Violoncello (Vcl.)**: 1 staff
- Double Bass (Cb.)**: 1 staff

The score is written in a standard musical notation with various clefs and time signatures. It includes dynamic markings, articulation, and phrasing slurs. The percussion part is indicated by a single staff with rhythmic notation. The string parts (Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Double Bass) are written in a similar notation style.

126

Picc. [Pia.]

Fl. [Pia.]

Fl. [Pia.]

Ob. [Pia.]

Ob. [Pia.]

Cl. [Pia.]

Cl. [Pia.]

Bsn. [Pia.]

Hr. [Pia.]

Hr. [Pia.]

Trp. [Pia.]

Trp. [Pia.]

Tbn. [Pia.]

Tbn. [Pia.]

Tbn. [Pia.]

Timp. [Pia.]

R. D. [Pia.]

Cym. [Pia.]

Gong. [Pia.]

T. [Pia.]

S. D. [Pia.]

Trmb. [Pia.]

Ti. [Pia.]

Tub. B. [Pia.]

Glock. [Pia.]

Xyl. [Pia.]

Vib. [Pia.]

Pno. [Pia.]

Hr. [Pia.]

Vln. I [Pia.]

Vln. II [Pia.]

Vla. [Pia.]

Vcl. [Pia.]

Db. [Pia.]

14

Pic
Fl I
Fl II
Ob
Cl I
Cl II
Bsn
Hrn I
Hrn II
Trp I
Trp II
Tbn I
Tbn II
Tuba
Tmp
B.D.
Cym
Gong
T.c.
S.D.
Trmb
Trl
Tab. II
Clarinet
Xyl
Vln I
Vln II
Vla
Vcl
Db

15

Flu. I
Flu. II
Ob.
Ob.
Cl.
Cl.
Bsn.
Hr.
Hr.
Trp.
Trp.
Tbn.
Tbn.
Tbn.
Timp.
S. D.
Cym.
Gong.
T. c.
S. D.
Tmb.
Tri.
Tmb.
Chm.
Xyl.
Vib.
Pho.
Hr.
Vln. I
Vln. II
Vla.
Vcl.
Cb.

This page of a musical score, numbered 131, features a variety of instruments. The woodwind section includes Piccolo, Flutes (Fl.), Oboes (Ob.), Clarinets (Cl.), and Bassoon (Bsn.). The brass section consists of Horns (Hr.), Trumpets (Trp.), Trombones (Tbn.), Tuba (Tub.), and Timpani (Timp.). Percussion instruments include Snare Drum (B. D.), Cymbals (Cym.), Gong, Triangle (Tri.), Tambourine (Tamb.), Tom-tom (Tom.), Glockenspiel (Glock.), Xylophone (Xyl.), and Vibraphone (Vib.). The keyboard section includes Piano (Pno.) and Harp (Hr.). The string section is represented by Violins I (Vln. I), Violins II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vcl.), and Double Bass (Cb.). The score is written in a complex, rhythmic style with many sixteenth and thirty-second notes. The page number '131' is located in the top right corner.

This page of a musical score, numbered 132, contains the following instruments and parts:

- Flute (Fl.)
- Piccolo (Pic.)
- Clarinet (Cl.)
- Bassoon (Bsn.)
- Trumpet (Trp.)
- Trombone (Tbn.)
- Tuba (Tub.)
- Snare Drum (S. D.)
- Cymbal (Cym.)
- Gong
- Triangle (Tri.)
- Tom-tom (Tom.)
- Glockenspiel (Glock.)
- Xylophone (Xyl.)
- Vibraphone (Vib.)
- Piano (Pno.)
- Harp (Hrp.)
- Violin I (Vln. I)
- Violin II (Vln. II)
- Viola (Vla.)
- Cello (Cb.)

The score is written in a standard musical notation with various dynamics and articulations. The page number 132 is located in the top right corner.

Allegro

This page of a musical score, numbered 133, is marked *Allegro*. It features a variety of instruments including woodwinds (Flute, Piccolo, Clarinet, Bassoon, Saxophone), brass (Trumpet, Trombone, Tuba, Euphonium, Horn, Trombone, Trumpet, Saxophone), and strings (Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, Double Bass). The score is written in a standard musical notation with a key signature of one flat and a 4/4 time signature. The woodwinds and strings are active throughout the page, with the strings playing a rhythmic pattern of eighth notes. The brass instruments have several rests, indicating they are not playing in this section. The page number 133 is located in the top right corner.

20

Pic.

Fl. I

Fl. II

Ob.

Ob.

Cl.

Cl.

Bsn.

Hr. I

Hr. II

Trp.

Trp.

Tbn.

Tbn.

Tbn.

Tbn.

Timp.

B. D.

Cym.

Gong

T. c.

S. D.

Trmb.

Trl.

Tab. B.

Glock.

Xyl.

Vln.

Pnn.

Hr.

Vln. I

Vln. II

Va.

Vc.

Db.

This image shows a page of a musical score, numbered 135 in the top right corner. The score is arranged in a standard orchestral format with multiple staves. The instruments listed on the left side of the page are: Flc. (Flute), Pic. (Piccolo), Oboe (Oboe), Cl. (Clarinet), Bassoon (Bassoon), Trp. (Trumpet), Trbn. (Trombone), Tuba (Tuba), Timp. (Timpani), B. D. (Bass Drum), Cym. (Cymbal), Gong, T. C. (Triangle), S. D. (Suspended Cymbal), Tom. (Tom-tom), Xyl. (Xylophone), Vib. (Vibraphone), Mar. (Maracas), and a String section consisting of Violin I (Vn. I), Violin II (Vn. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vcllo.), and Double Bass (Cb.). The score contains musical notation including notes, rests, and dynamic markings. The page number 135 is located in the upper right corner of the page.

137 *Andante* 21

This musical score page, numbered 137, is marked *Andante*. It features a comprehensive orchestration. The woodwind section includes Piccolo, Flute I and II, Oboe I and II, Clarinet I and II, Bassoon, Horn I and II, Trumpet I and II, Trombone I, II, and III, and Timpani. The brass section includes B. D., Cym., Gong, T., S. D., and Tam-tam. The string section includes Violin I and II, Viola, Violoncello, and Double Bass. The percussion section includes Tab. II, Glock., and Xyl. The score is divided into two systems. The first system covers measures 1 through 10, and the second system covers measures 11 through 14. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, dynamics (e.g., *pp*, *f*), and articulation marks. The tempo marking *Andante* is present at the top of the page and again above the string staves in the second system.

This page of a musical score, numbered 142 to 145, features a dense arrangement of instruments. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), and Bassoon (Bsn.). The brass section consists of Horns (Hr.), Trumpets (Tpt.), Trombones (Tbn.), and Tubas (Tba.). Percussion includes Timpani (Timp.), Snare Drum (S. D.), Cymbal (Cym.), Gong, Triangle (T.-C.), Tambourine (Tamb.), Snare Drum (S. D.), Tom-tom (Tm.), Glockenspiel (Glock.), and Saxophone (Sax.). The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), and Double Bass (Db.). The score is characterized by intricate rhythmic patterns, particularly in the woodwinds and strings, with frequent use of sixteenth and thirty-second notes. Dynamic markings such as *mp*, *f*, and *p* are used throughout to indicate volume levels. The page number 139 is located in the top right corner.

140

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hr.

Tpt.

Tbn.

Tbu.

Timp.

S. D.

Cym.

Gong.

Tri.

Tamb.

S. D. II.

Glock.

Xyl.

Vln. I.

Vln. II.

Vla.

Vcl.

Cb.

This page of a musical score, numbered 141, contains the following instruments and parts:

- Flute (Fl.)
- Clarinet (Cl.)
- Bassoon (Bsn.)
- Horn (Hr.)
- Trumpet (Tpt.)
- Trombone (Tbn.)
- Tuba (Tbn.)
- Timpani (Timp.)
- Snare Drum (S.D.)
- Cymbal (Cym.)
- Organ (Org.)
- Triangle (T-c)
- Castanets (C.S.)
- Tam-tam (Tam.)
- Bell (B.)
- Glockenspiel (Glock.)
- Xylophone (Xyl.)
- Violin I (Vln. I)
- Violin II (Vln. II)
- Viola (Vla.)
- Cello (Vcl.)
- Double Bass (Cb.)

The score is written in a standard musical notation with various dynamics and articulations. The page number '141' is located at the top left of the score area.

28

122

rit. *Con moto Allegretto*

Picc.

Fl.

Fl.

Ob.

Ob.

Cl.

Cl.

Bsn.

Hr.

Hr.

Trp.

Trp.

Tbn.

Tbn.

Tbn.

Tim.

B. D.

Cym.

Gong.

T. +

S. D.

Trmb.

Tr.

Tab. B.

Glock.

Xyl.

Vib.

Pan.

Hrp.

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vcl.

Db.

This page of a musical score, numbered 143, contains the following instruments and parts:

- Flute I:** Contains musical notation with various articulations and dynamics.
- Flute II:** Contains musical notation, primarily consisting of rests.
- Clarinet:** Contains musical notation, primarily consisting of rests.
- Bassoon:** Contains musical notation, primarily consisting of rests.
- Trumpet I & II:** Rests.
- Trombone I & II:** Rests.
- Percussion:** Rests.
- Drum Set (B. D., Cym., Cong., T.-c., S. D., Tamb., Tai., Tab. II):** Rests.
- Glockenspiel (Glock.):** Rests.
- Xylophone (Xyl.):** Rests.
- Violin I & II (Vln. I, Vln. II):** Rests.
- Viola (Vla.):** Rests.
- Violoncello (Vcl.):** Rests.
- Double Bass (Cb.):** Rests.

30

162

Fl.

Fl.

Ob.

Ob.

Cl.

Cl.

Bsn.

Hr.

Hr.

Trp.

Trp.

Tbn.

Tbn.

Tbn.

Trp.

B. D.

Cym.

Gong.

T. c.

S. D.

Trmb.

Tr.

Tab. B.

Glock.

Xyl.

Vb.

Pau.

Hr.

Vn. I.

Vn. II.

Vla.

Vc.

Db.

This image shows a page of a musical score, likely for a symphony or concert band. The page is numbered 145 in the top right corner. The score is written for a large ensemble, with the following instruments listed on the left side of the page:

- Picc.
- Fl.
- Fl.
- Ob.
- Ob.
- Cl.
- Cl.
- Bso.
- Hr.
- Hr.
- Tpt.
- Tpt.
- Tbn.
- Tbn.
- Tbn.
- Trop.
- B. D.
- Csn.
- Gong.
- T. c.
- S. D.
- Trmb.
- Tr.
- Trb. B.
- Obob.
- Xcl.
- Vb.
- Pan.
- Hr.
- Hr.
- Vn. I.
- Vn. II.
- Vln.
- Vc.
- Cb.

The score is written in a standard musical notation style, with a key signature of one flat (B-flat) and a time signature of 3/4. The music is divided into measures, with a double bar line indicating the end of a phrase. The score includes various musical notations, such as notes, rests, and dynamic markings (e.g., *mf*, *mp*, *pp*). The page is numbered 145 in the top right corner.

12

277

Fl.

Ob.

Cl.

Bsn.

Hr.

Tpt.

Tbn.

Tba.

Timp.

S. D.

Cym.

Gong

Tri.

Tra. II

Glock.

Xyl.

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vcl.

Cb.

This page of a musical score, numbered 147, contains the following instruments and parts:

- Flute (Fl):** Two staves, both playing a complex, rhythmic melody with many sixteenth notes.
- Oboe (Ob):** Two staves, both playing a complex, rhythmic melody with many sixteenth notes.
- Clarinet (Cl):** Two staves, both playing a complex, rhythmic melody with many sixteenth notes.
- Bassoon (Bsn):** One staff, playing a complex, rhythmic melody with many sixteenth notes.
- Horn (Hr):** Four staves (two for each instrument), mostly playing sustained chords or simple harmonic support.
- Trumpet (Trp):** Three staves, mostly playing sustained chords or simple harmonic support.
- Trombone (Tbn):** Three staves, mostly playing sustained chords or simple harmonic support.
- Timpani (Timp):** One staff, playing a rhythmic pattern of eighth notes.
- Percussion (Perc):** Multiple staves, including Snare Drum (S.D.), Cymbal (Cym), Gong, Triangle (Tri.), and Tom-tom (Tomb), playing various rhythmic patterns.
- Violin (Vln):** Two staves (I and II), both playing a complex, rhythmic melody with many sixteenth notes.
- Viola (Vla):** One staff, playing a complex, rhythmic melody with many sixteenth notes.
- Violoncello (Vcl):** One staff, playing a complex, rhythmic melody with many sixteenth notes.
- Double Bass (Cb):** One staff, playing a complex, rhythmic melody with many sixteenth notes.

The score is written in 4/4 time and includes various musical notations such as dynamics (e.g., *pp*, *f*), articulation marks, and slurs. The page number 147 is located in the top right corner.

148

Flc

F1

F2

Ob

Ob

Cl

Cl

Bso

Hr

Hr

Tr

Tr

Tbn

Tbn

Tbn

Trp

S.D.

Cym

Gng

T-c

S.D.

Trnb

Tri

Tub. B.

Glock.

Xyl

Vln.

Vln.

Vln. I

Vln. II

Vla

Vcl

Cb

This page of a musical score, numbered 149, features a dense arrangement of instruments. The woodwind section includes Piccolo, two Flutes, two Oboes, two Clarinets, Bassoon, and two Saxophones. The brass section consists of four Trumpets, four Trombones, Tuba, and Euphonium. The percussion section is extensive, including Cymbals, Gong, Snare Drum, Tom-toms, Triangle, Tambourine, Glockenspiel, and Xylophone. The string section is represented by Violins I and II, Viola, Violoncello, and Double Bass. The score is characterized by intricate rhythmic patterns, particularly in the woodwinds and strings, with frequent use of sixteenth and thirty-second notes. The notation includes various articulations and dynamic markings throughout the piece.

30

Flc

Pic

Vln I

Vln I

Vln II

Vln II

Vla

Vcl

Db

Cl

Cl

Bsn

Hr

Hr

Tr

Tr

Tbn

Tbn

Tbn

Tub

Sn

Cym

Gng

Tri

Tmb

Tri

Tmb

Glock

Xyl

Vib

Pno

Hrp

Vln I

Vln II

Vla

Vcl

Db

The image shows a page of a musical score, numbered 151. The score is for measures 209-217. It includes parts for Piccolo, Flutes (Fl. I, Fl. II), Oboes (Ob.), Clarinets (Cl. I, Cl. II), Bassoons (Bsn. I, Bsn. II), Trumpets (Trp. I, Trp. II, Trp. III), Trombones (Tbn. I, Tbn. II, Tbn. III), Percussion (Perc.), Glockenspiel (Glock.), Xylophone (Xyl.), Violins (Vln. I, Vln. II), Viola (Vla.), and Cello/Double Bass (Vcl./Cb.). The tempo is marked "Maestoso Moderato". The score is written in a standard musical notation with various dynamics and articulations.

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- เจริญชัย ชนไฟโรจน์. (2515). แคนวง. มหาสารคราม: วิทยาลัยครูมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคราม
- _____. (2518). หมอลำ-หมอแคน ในเอกสารประกอบสัมมนาศิลป์. มหาสารคาม
ดนตรีและการละเล่นพื้นบ้านอีสาน คู่มือการเป่าแคนเบื้องต้นดนตรีพื้นบ้านอีสาน
แคนวง และโปงลาง ลายแคนหรือ บันไดเสียงของแคนในเคล็ด ลับการสร้างสรรค์
ทำนองลำ
- รัฐฉินท์ วิวัฒน์พงษ์. (2554). เดี่ยวแคน ทางครูบัวทอง ผาจง. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดุริยางค์ไทย ภาควิชา
ดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สนอง คลังพระศรี. (2554). ระบบเสียงแคนและทฤษฎีการบรรเลงแคน. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต(ดนตรี) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. (2553). อรรถาธิบายและบทวิเคราะห์เพลงที่ประพันธ์โดยณรงค์ฤทธิ์ ธรรม
บุตร. กรุงเทพมหานคร
- _____. (2552). การประพันธ์เพลงร่วมสมัย. สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2552). พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 3. สำนักพิมพ์เศศกะรัต.
กรุงเทพมหานคร
- วีระชาติ เปรมานนท์. (2532). รายงานผลการวิจัย ดนตรีไทยแนวใหม่ช่วงปี พ.ศ. 2520-2530. ทูล
วิจัยรัชดาภิเษกสมโภช. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร
- _____. (2532). ปรัชญาและเทคนิคการแต่งเพลงร่วมสมัยไทย.
คณะศิลปกรรมศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร

ภาษาอังกฤษ

Yayoi Uno Everett. (2007). **Calligraphy and Music Gestures in the Late Works of Chou Wen- chung.** Contemporary Music Review. Vol. 26., Nos. 5/6, October/December.

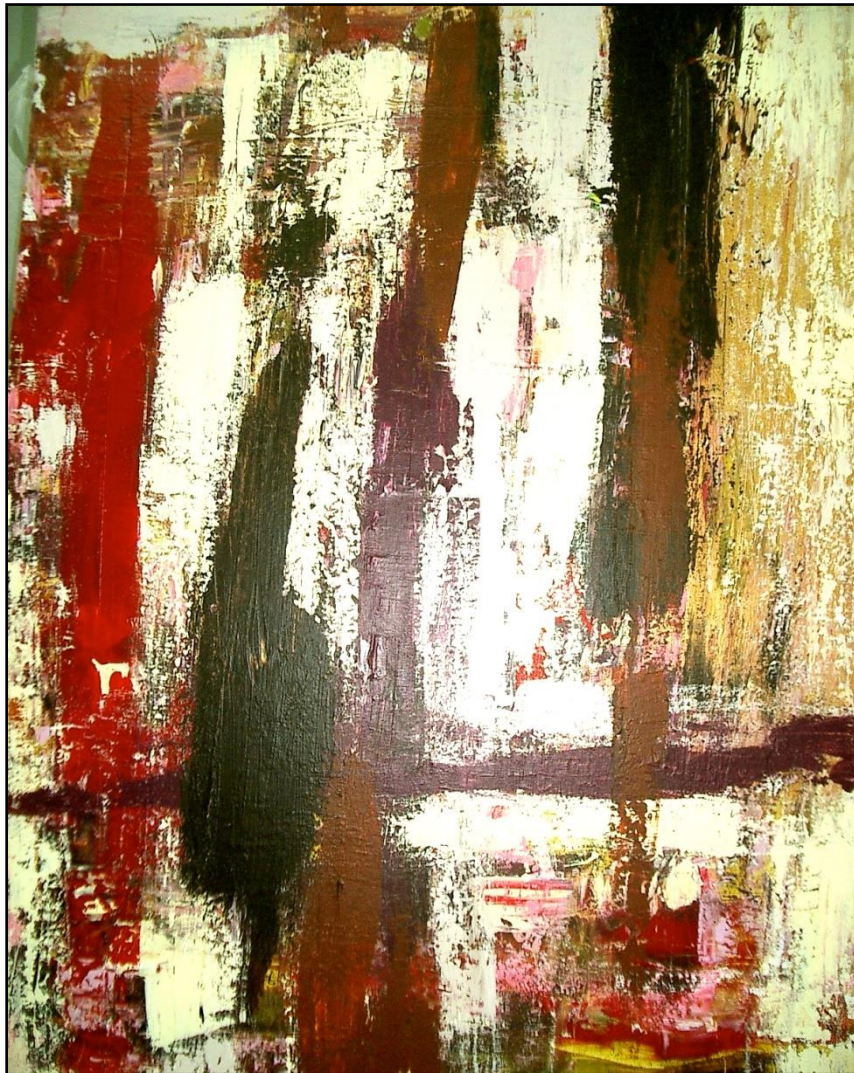

ภาพวาด
สายลมในมิติสุนทรียญาณ 1

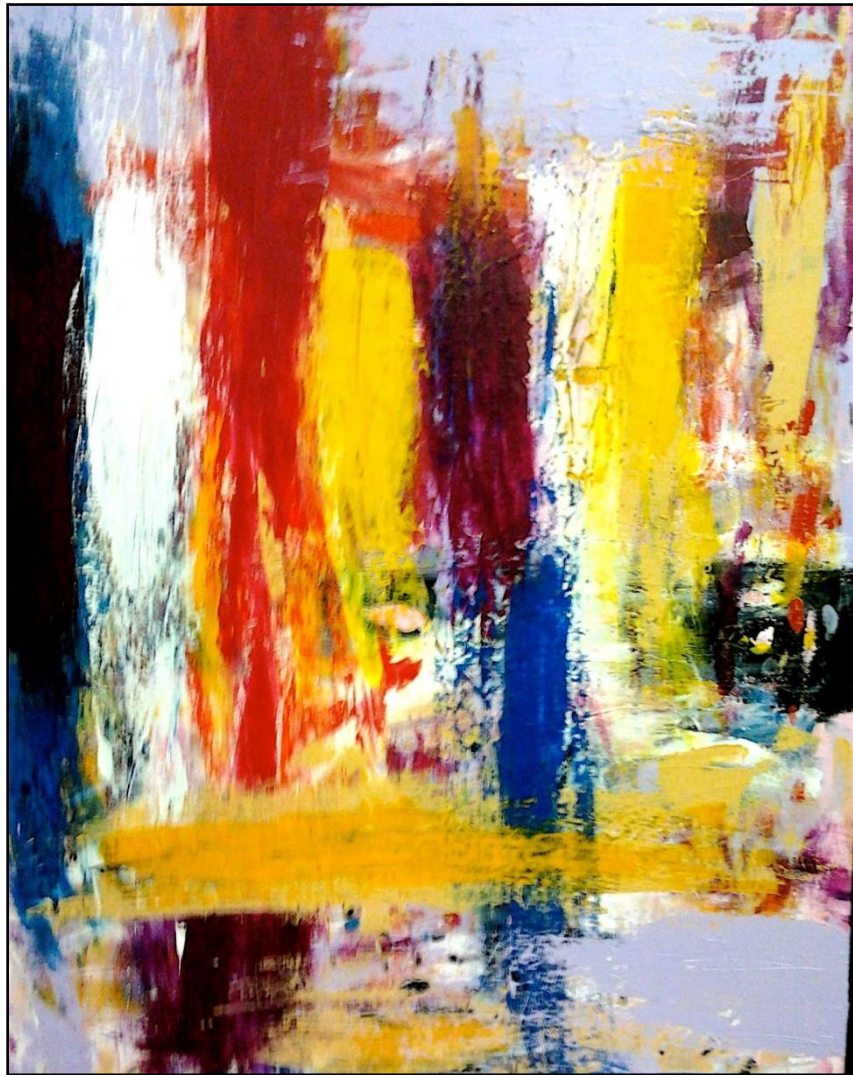
ภาพวาดโดย นายศุภชัย สุริยุทธร เทคนิคผ้าใบ อคริลิก ขนาดภาพ 60 x 80
ภาพที่ 45 ภาพวาด สายลมในมิติสุนทรียญาณ 1

ภาพวาด
สายลมในมิติสุนทรียญาณ 2

ภาพวาดโดย นายศุภชัย สุริยุทธร เทคนิคผ้าใบ อคริลิก ขนาดภาพ 60 x 80
ภาพที่ 46 ภาพวาด สายลมในมิติสุนทรียญาณ 2

ภาพวาด
สายลมในมิติสุนทรียญาณ 3

ภาพวาดโดย นายศุภชัย สุริยบุตร เทคนิคผ้าใบ อคริลิก ขนาดภาพ 60 x 80
ภาพที่ 47 สายลมในมิติสุนทรียญาณ 3

บทกวี

ถ้าปรารถนาเป็นจันทร์
ต้องปวารณาทอแสงยามค่ำคืน

ถ้าปรารถนาเป็นดวงดารา
ใยเล่า ถึงแยแสแสงหิ่งห้อย

ถ้าปรารถนาเป็นความมืดแห่งค่ำคืน
ใยเล่า ต้องปฏิเสธหมู่มวลสุริยันจันทร์และดวงดาว

ถ้าปรารถนาเป็นสายลม
เหตุใด จึงกลัวภาวะสูญสลาย

Poem

If desired to be Moonlight
Must be enlighten in the darkness night

CHULALONGKORN UNIVERSITY

If desired to be Stars
Must careless upon Firefly

If desired to be the darkness of the night
Must denied starlight nor moonshine

If desired to be Wavy Wind
Must be fearless of Nirvana

ภาพถ่ายระหว่างการซ้อม

ภาพที่ 48 (a) ภาพถ่ายระหว่างการซ้อม

ภาพที่ 49 (b) ภาพถ่ายระหว่างการซ้อม

ภาพที่ 50 (c) ภาพถ่ายระหว่างการซ้อม

ภาพที่ 51 ภาพถ่ายระหว่างการแสดง บทประพันธ์เพลง สายลมในมิติสุนทรียญาณ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายศุภชัย สุริยบุตร 25 มิถุนายน 2519

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

